

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΤΕΛΟΣ
Της Γραφής
ΚΙΣΑΜΟΥ
Αριθμός Αδείας
082492

Επετειακή Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' • ΕΤΟΣ ΝΖ' • ΤΕΥΧΟΣ 62 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018

ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ

Περιοδική Έκδοση
της Ίερας Μητροπόλεως
Κισιάμου & Σελίνου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΝΖ'
ΤΕΥΧΟΣ 62
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018

ISSN: 1106-7047

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ο αοίδιμος Μητροπολίτης
Κισιάμου & Σελίνου κυρός ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ο Σεβ. Μητροπολίτης
Κισιάμου & Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Ίερά Μητρόπολις Κισιάμου & Σελίνου
Κισαμος Χανίων Τ.Κ. 734 00
Τηλ.: 28220 22128-22018
Fax: 28220 83037

Ήλεκτρονική Διεύθυνση: www.imks.gr
Email: info@imks.gr

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 082492
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ
Συνδρομές προαιρετικές
Άριθμ. Λογαριασμού Έθνικής
Τραπεζής της Ελλάδος: 390/54013303

Έπεξεργασία σέ Η/Υ - Σελιδοποίηση:
Άντώνιος Βακάκης, Θεολόγος -
Γραμματέυς Ι.Μ.Κ.Σ

ΕΞΩΦΥΛΛΟ:
Θυρανοίξια Ι.Ν. Όσιου
Νικηφόρου του Λεπρού,
Συρικάριον
2 Οκτωβρίου 2018

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ
Όρθόδοξος
Άκαδημία Κρήτης
50 χρόνια αειφώτου
πορείας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγικόν. Του Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου & Σελίνου κ. Άμφιλοχίου.....	67-68
Θυρανοίξια Ι. Προσκυνηματικού Ναού Όσιου Νικηφόρου του Λεπρού, (2 Οκτωβρίου 2018)	69
Όμιλία Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου & Σελίνου κ. Άμφιλοχίου.....	70-75
Άντιφωνήσις της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	76-78
Έγκαίνια Μονάδας Αύξημένης Φροντίδας, (2 Οκτωβρίου 2018)	79-80
Όμιλία του Αίδεσιμου Πρωτοπρ. π. Άντωνίου Άρετάκη, Διοικητικού Διευθυντού Άννουσακείου Ίδρύματος	81-85
Χαιρετισμός του Γενικού Γραμματέα του Ίδρύματος «Ίωάννη Σ. Λάτση» κ. Δημητρίου Άφεντούλη	86
Άντιφωνήσις της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	87-88
Άπόσπασμα χαιρετισμού του Έξοχτάτου Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου	89
Δείπνο Εύχαριστίας και Τιμής, (2 Οκτωβρίου 2018) 90-91	
Προσφωνήσις Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου και Σελίνου κ. Άμφιλοχίου εις επίσημον Δείπνον.....	92-96
Άντιφωνήσις της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	97-98
Πατριαρχική Χοροστασία, (3 Οκτωβρίου 2018)	99-102
Έγκαίνια Κειμηλαρχείου, (3 Οκτωβρίου 2018)	103
Όμιλία Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου και Σελίνου κ. Άμφιλοχίου	104-107
Άντιφωνήσις της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	108-110
Χρυσούν Ίωβηλαίον ΟΑΚ, (3 Οκτωβρίου 2018)	111-115
Όμιλία Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου και Σελίνου κ. Άμφιλοχίου	116-121
Εισηγήσις της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	122-127
Άπόσπασμα όμιλίας του Έξοχτάτου Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου.....	128-130
Σύναξη Έταίρων ΟΑΚ, (2 Οκτωβρίου 2018)	131-133
Χαιρετισμός Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου και Σελίνου κ. Άμφιλοχίου	134-136
Προσφωνήσις της Α.Θ. Παναγιότητος του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου	137-138
Άπόσπασμα όμιλίας του Δρ Κωνσταντίνου Ζορμπά, Γεν. Διευθυντού της Όρθοδόξου Άκαδημίας Κρήτης	139-142

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τό παρόν εκδίδεται από τό επίσημο Δελτίο της Έκκλησίας Κρήτης "Άπόστολος Τίτος" και διατίθεται δωρεάν

Εισαγωγικόν

Είς τήν ιστορική πορεία και ζωή τής Έκκλησίας υπάρχουν γεγονότα τά όποια σημαδεύουν τό βίο τής Έκκλησίας, καταγράφονται εις τήν ιστορία της και χαράσσονται ανεξίτηλα εις τίς ψυχές και τίς καρδιές τών πιστών. Τέτοιου βεληνεκοῦς γεγονότα, ιστορικῆς και εκκλησιαστικῆς σημασίας, αξίας και σπουδαιότητας, αξιωθήκαμε νά ζήσουμε κατά τό διήμερο τής 2ας και 3ης Οκτωβρίου ένεστῶτος έτους, γεγονότα τά όποια σημάδεψαν τή ζωή τής καθόλου Έκκλησίας Κρήτης, ιδιαίτερα δέ τής τοπικῆς μας Έκκλησίας. Τά θυρανοίξια του Ίεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ του Όσιου Νικηφόρου του Λεπρού εις τήν γενέτειρά του, τό Συρικάρι Κισιάμου, τά έγκαίνια τής Μονάδας Αύξημένης Φροντίδας εις τό Άννουσάκειο Ίδρυμα τής Ί. Μητροπόλεως μας, ή Πατριαρχική χοροστασία εις τήν Ί. Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Γωνιάς, τά έγκαίνια του Κειμηλαρχείου τής αὐτῆς Ίερας Πατριαρχικῆς Μονῆς και ή έπετειακή εκδήλωση 50 έτῶν λειτουργίας και πορείας τής Όρθοδόξου Άκαδημίας Κρήτης, ὡς επίσης και ή Σύναξη τών Έταίρων του Ίδρύματος.

Η Μεγαλόνησος Κρήτη, πιστή και άφοσιωμένη θυγατέρα τής Άγίας του Χριστοῦ Μεγάλης Έκκλησίας και ιδιαιτέρως ή ταπεινή Ίερά Μητρόπολις μας, ή Έσπερία Κρήτη, είχε τήν ιδιαίτερη χαρά

και ύψιστη εὐλογία και τιμή νά φιλοξενήσει, επί διήμερον (2 & 3 Οκτωβρίου) τήν Οικουμένη ὄλη. Υψηλούς προσκεκλημένους τής Ίερας Μητροπόλεως μας και τής Όρθοδόξου Άκαδημίας Κρήτης. Τόν Παναγιώτατο Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, τήν Σεπτή του Γένους Κορυφή, μέ τήν τιμία Συνοδεία του, τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ίεροσολύμων κ. Θεόφιλο Γ', τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο Β' και τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Άλβανίας κ. Αναστάσιο μετά τών τιμίων Συνοδειών τους. Επιπροσθέτως, εκπροσώπους του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ, (Θεοφ. Έπίσκοπος Τούλτσεας κ. Βησσαρίων), του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου Β', (Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αύλοποτάμου κ. Εὐγένιος) και του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Πολωνίας κ. Σάββα, (Θεοφ. Έπίσκοπος Σούπρασλ κ. Άνδρέας). Μετείχαν, επίσης, ὡς συνοδοί του Παναγιωτάτου και ὡς Έταίροι τής Ο.Α.Κ., οί Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Γέρον Περγάμου κ. Ίωάννης, Άγκύρας κ. Τερεμίας, Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, Ίκονίου κ. Θεοληπτος και Σασίμων κ. Γεννάδιος. Ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ειρηναίος και σύμπασα ή Ίεραρχία τής Έκκλησίας Κρήτης, ὁ Έξοχ. Πρόεδρος τής Δημοκρατίας κ. Προκόπιος

Παυλόπουλος, εύγενως ανταποκρινόμενοι, μετείχαν εις τὰ κορυφαία αὐτὰ ιστορικά καὶ ἐκκλησιαστικά γεγονότα. Τὴν Κυβέρνηση ἐκπροσώπησε ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκος Μπόλαρης. Ὁ Ἀρχιγραμματέας τῆς Ι.Ε.Σ.Ε.Κ. Πανος. Ἀρχιμανδρίτης κ. Πρόδρομος, οἱ Πανος. Καθηγούμενοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ξενοφῶντος κ. Ἀλέξιος καὶ Παντοκράτορος κ. Γαβριήλ ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, Πρωτοσύγκελλοι, Μοναστικές Ἀδελφότητες ἀπ' ὅλη τὴ νῆσο καὶ πλῆθος Κληρικῶν ἀπὸ τὴν Μεγαλόνησο ἦταν ἐπίσης παρόντες. Ὁ Περιφερειάρχης Κρήτης κ. Σταῦρος Ἀρναουτάκης, Ἀντιπεριφερειάρχες, Δήμαρχοι τῆς περιοχῆς μας καὶ ἀπὸ ἄλλοῦ, οἱ Ἀρχές καὶ οἱ Φορεῖς τοῦ τόπου καὶ τῆς Μεγαλόνησου, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἄμυνας (ΓΕΕΘΑ), Ναύαρχος κ. Εὐάγγελος Ἀποστολάκης, Ἄρχοντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ χιλιάδες πιστοὶ προσῆλθαν νὰ λάβουν τὴν εὐχή καὶ εὐλογία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου καὶ τῶν λοιπῶν Προκαθημένων καὶ νὰ μετέχουν, ἰδιαίτερα, εἰς τὰ θυρανοίξια τοῦ πρώτου Ναοῦ εἰς τὴν Κρήτη, ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ὅσιο Νικηφόρο τὸν Λεπρό. Τούς χοροὺς τῶν ψαλτηρίων κλέψαν ὁ κ. Φώτιος Γιαννακάκης, Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Πρωτοψάλτης κ. Ἰωάννης Καστρινάκης μέ μέλη ἐκ τῶν χορωδιῶν αὐτῶν.

Τὸ παρὸν Τεῦχος τοῦ Περιοδικοῦ μας ἀφιερώνεται εἰς τὰ μεγάλα αὐτὰ γεγονότα τοῦ διημέρου τῆς 2^{ης} καὶ 3^{ης} Ὀκτωβρίου μέ αἰσθήματα βαθιᾶς εὐχαριστίας, δοξολογίας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἅγιο Τριαδικό Θεό, ὁ Ὅποιος μᾶς ἀξίωσε τέτοιας μεγάλης πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εὐλογίας.

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν.

† Ὁ Κισάμου καὶ Σελίνου
Ἀμφιλόχιος

Θυρανοίξια Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ

Ἀνοιξαν οἱ θύρες τοῦ Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, εἰς τὴν γενέτειρα Του, τὸ Συρικόρι Κισάμου, τοῦ πρώτου Ναοῦ εἰς τὴν Κρήτη ἀφιερωμένου εἰς τὸν Ὅσιο Νικηφόρο. Τὰ θυρανοίξια τοῦ περικαλλοῦς καὶ σεμνοπρεποῦς αὐτοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τέλεσε τὸ ἑσπέρας τῆς 2ας Ὀκτωβρίου ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, συμπροσευχομένων τῶν Μακαριωτάτων: Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου καὶ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου. Ἐκπροσωπήθηκαν τὸ Πατριαρχεῖο Ρουμανίας διὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Τούλτσεας κ. Βησσαρίωνος, ὡς καὶ οἱ Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες: Ἑλλάδος, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου καὶ Πολωνίας, ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Σούπρασλ κ. Ἀνδρέου. Συμπροσευχήθηκαν, ἐπίσης, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ὡς καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ὁ

Ἀρχιγραμματέας τῆς Ι.Ε.Σ.Ε.Κ., Πρωτοσύγκελλοι, οἱ Ἡγούμενοι Ξενοφῶντος κ. Ἀλέξιος καὶ Παντοκράτορος κ. Γαβριήλ ἐκ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους, Μοναστικές Ἀδελφότητες καὶ Κληρικοί ἐκ τῆς Κρήτης καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ χιλιάδες λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπ' ὅλη τὴν Μεγαλόνησο ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα. Μετείχαν, ἐπίσης, ὡς συνοδοὶ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ ὡς Ἐταῖροι τῆς Ο.Α.Κ., οἱ Σεβ. Μητροπολίτες: Ἀγκύρας κ. Ἱερεμίας, Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, Ἰκονίου κ. Θεόκλητος καὶ Σασίμων κ. Γεννάδιος. Ὑπολογίζεται ὅτι περισσότεροι ἀπὸ τέσσερις χιλιάδες προσκυνητὲς προσῆλθαν στὸν ἑορτασμό τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος. Ὁ Ἐξοχ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος, ὁ Περιφερειάρχης Κρήτης κ. Σταῦρος Ἀρναουτάκης, Δήμαρχοι, Ἀρχές καὶ Φορεῖς τοῦ τόπου καὶ τῆς Κρήτης, ἔδωσαν μέ τὴν παρουσία τους ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ αἴγλη στὸν τιμώμενο Ὅσιο.

ΟΜΙΛΙΑ
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΙΣΑΜΟΥ κ. ΣΕΛΙΝΟΥ
κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΑ ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΔΗΜΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ
(2 Οκτωβρίου 2018)

*«Επιδημάσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα,
ὁ τῆς βροντῆς μέν γόνος φησί καθυπογράφων·
Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ τοῦ Πατρός,
ἐν ἀληθείας χάριτι»*
(Οἶκος τοῦ Ὁρθρου τῆς 13ης Σεπτεμβρίου)

Δόξαν καὶ αἶνον ἀναπέμπομεν εἰς τὸν ἐν Τριάδι Ἕνα Θεόν, διότι μᾶς ἀξιώνει σήμερον τῆς λαμπρᾶς τελετῆς τῶν Θυρανοιξίων τοῦ νεοδημήτου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, καὶ μάλιστα τελουμένης ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Πανσεβάστου ἡμῶν Αὐθέντου καὶ Δεσπότη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, πλαισιωμένου ὑπὸ ὑψηλῶν προσκεκλημένων: τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου

τῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου, τοῦ Ἐχοχωτάτου ἐκπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκου Μπόλαρη, τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας κ. Θεοφίλου Γ', τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Κύπρου κ. Χρυσοστόμου Β' καὶ Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων, Πανιερωτάτων, Ἐλλογιμωτάτων, Ἱερολογιωτάτων καὶ Ἐντιμοτάτων μελῶν

τῶν τιμίων Συνοδειῶν αὐτῶν, τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, Θεοφ. Ἐπισκόπου Τούλτσεας κ. Βησσαρίωνος καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος, Σεβ. Μητροπολίτου Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Εὐγενίου καὶ Πολωνίας, Θεοφ. Ἐπισκόπου Σούπρασλ κ. Ἀνδρέου, τῆς Ἱεράς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης μετὰ τοῦ Σεβ. Προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηναίου, τῶν Σεβασμιωτάτων καὶ Ἐλλογιμωτάτων Ἐταίρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης μετὰ τοῦ Γενικοῦ Δντοῦ αὐτῆς, τῶν ἐκπροσώπων τῶν Δημοτικῶν καὶ Περιφερειακῶν ἀρχῶν μέ ἐπικεφαλῆς τὸν Περιφερειάρχη Κρήτης, Ἐντιμολογιώτατον κ. Σταῦρον Ἀρναουτάκη, τῶν Ἐντιμοτάτων Βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ, τῶν Πανοσιολογιωτάτων Καθηγουμένων τῶν Ἱερῶν Μονῶν Παντοκράτορος, Ἀρχιμ. Γαβριήλ, καὶ Ξενοφώντος, κ. Ἀλεξίου, ἐκ τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους καὶ ἀλλαχοῦ, τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου, τῶν μοναστικῶν Ἀδελφότητων, καὶ τοῦ φιλαγίου λαοῦ ἐκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεώς μας ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Μεγαλονήσου Κρήτης συναχθέντων.

Τῷ ὄντι καὶ ἐν ἀληθεία: *«Ἐπιδημάσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μέν γόνος φησί καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ τοῦ Πατρός, ἐν ἀληθείας χάριτι»*. Ἡ ἐπιδημία τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον ἀξιώνει τό Γένος τῶν χριστιανῶν νά ἀπολαμβάνουν καὶ νά βιώνουν μέ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος *«τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ τοῦ Πατρός»*. Ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν ἔνσαρκον αὐτοῦ Οἰκονομίαν *«τά πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Του, τὸν κόσμον ἀνεκαίνισεν Πνεύματι θείῳ»*. Ἀλλὰ καὶ τά νῦν *«ψυχαὶ ἐγκαινίζονται· οἶκος γὰρ ἀνετέθη νῦν εἰς δόξαν Κυρίου»*. (Κάθισμα μετὰ τὴν α' στιχολ. Ὁρθρου 13ης Σεπτεμβρίου).

Τὴν δόξαν αὐτὴν τῆς Τριαδικῆς ζωῆς καὶ ἐνότητος, τὴν κοινωνίαν τῆς θείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως γευόμεθα πάντες ἡμεῖς κατὰ τὴν λαμπρὰν ταύτην σύναξιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ συναποδεικνύει τὴν ὠραιότητα τοῦ Ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης Του, τοῦ νεοδημήτου τούτου Οἴκου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, ὁμοίᾳ μέ τὴν

εὐπρέπειαν τοῦ ἄνω στερεώματος, ἔνθα ἡ τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία χαίρει καὶ σκιρτᾷ εὐφροσύνης μαθ' ἡμῶν.

Διό καὶ μετὰ τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Σωφρονίου ἀναφωνοῦμεν: «*Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέγκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται.*»

Σήμερον ἀνοίγονται αἱ θύραι τοῦ νεοδημένου τούτου Οἴκου διὰ νὰ εἰσέλθωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς. Οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι τοῦ βίου καὶ οἱ ἐν ἀναψυχῇ ὄντες, οἱ κλαίοντες καὶ οἱ ἀγαλλόμενοι, οἱ ὑγιεῖς καὶ οἱ ἐν ἀσθενείᾳ ὑπάρχοντες, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πένητες, οἱ ἀμαρτωλοί καὶ οἱ δίκαιοι, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνεωγμένοι εἰς τὸν τόπον αὐτόν, «*τοῦ εἰσακοῦναι τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός... καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.*»

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις μας εἶναι πολλαπλαία κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν.

Ἐν πρώτοις, διότι παραδίδομεν εἰς τὸν θεοσεβῆ λαόν τὸν πρῶτον τοῦτον Ναόν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, τὸν ὁποῖον ἤγειρε καὶ ἐκόσμησεν αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ μας, τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ ἔθνος τὸ ἅγιον, τὴν κληρονομίαν καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἐδῶ μᾶς διδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐναποθέσωμεν τοὺς πόθους καὶ τὰς λύπας, τὴν ὀδύνην καὶ τὸ βάρος τῶν καρδιῶν μας, τοὺς ἐπικινδύνους σκοπέλους τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, τὰς δυσκολίας καὶ τὰς ἀγωνίας τῆς ζωῆς, τὴν ἐρημίαν καὶ τὴν δίψαν τῆς ψυχῆς· νὰ δοξολογήσωμεν τὸν Θεόν διὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ νέου Ἁγίου μας, τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου. Σήμερον πηγνύομεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον νέον θυσιαστήριον πρὸς δοχὴν τῶν ὀλοκαυτωμάτων τοῦ νέου Ἰσραὴλ καὶ ἐγκαινισμόν καὶ ἀνάστασιν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δοξολογίαν δέ τοῦ μεγάλου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ θαυμαστοῦ ὄντως ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐκ δευτέρου, ἱερά ὑπερηφάνεια καὶ χαρο-

ποιόν δέος κατακλύζει τὰς καρδίας μας, διότι ὁ Ναός οὗτος ἀνοίγεται εἰς τὸν τόπον καταγωγῆς τοῦ Ὁσίου, τὸ μέχρι ἐχθῆς ἄγνωστον καὶ ἄσημον Συρικόριον, ἀπὸ σήμερον ὁμως παγκοίμως γνωστόν καὶ ἐξάκουστον. Ὀλίγα μέτρα ἀπὸ ἐδῶ εὐρίσκεται ἡ πατρικὴ οἰκία τοῦ Ἁγίου, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ θαυμαστός Νικόλαος Τζανακάκης, κατὰ κόσμον, εἶδε τὸ πρῶτον φῶς τῆς ζωῆς καὶ ἐμέτρησεν τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ δεινῶς χειμαζομένου βίου του. Ἀγαλλομένῳ ποδὶ δέ καὶ σκιρτώσῃ ἐν εὐφροσύνῃ καρδίᾳ ἀνακοινοῦμεν εἰς πάντας ὑμᾶς ὅτι καὶ αὕτη ἡ οἰκία, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσα ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ Ὁσίου εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν μας, ἀναπαλαιωθεῖσα ἤδη ὑπὸ τοῦ ὑστερήματος καὶ τῆς καιομένης ὑπὸ ἀγάπης καρδίας τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ πλέον, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ τούτου τεμένους, τόπον προσκυνήματος καὶ ἀναψύξεως. Ἀναρίθμητοι ὑπάρχουν αἱ μαρτυρίαι τῶν θαυμαστῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, ἀπὸ κάθε σημεῖον τῆς γῆς. Εὐεργετῆ ἀκόμη καὶ ἀνθρώπους πού δέν τὸν ἔχουν γνωρίσει, οὔτε κἂν ἔχουν ἀκούσει τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν Του ἢ, πολὺ περισσότερο, καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ ὄνομά Του. Ὁ οἰκουμενικός Ὁσιος Νικηφόρος ὁ Λεπρός ἀποδεικνύει περιτράνως εἰς ὅλους ἐμᾶς ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν Χριστόν. Καθίσταται πρότυπον ζωῆς ἀλλὰ καὶ θανάτου, διότι, πῶς γίνεται νὰ εὐρίσκωμεν νόημα εἰς τὸν ἐπὶ γῆς βίον μας, ἐάν δέν ἔχομεν κατανοήσῃ πρῶτον τὸ μέγεθος καὶ τὴν σημασίαν τοῦ θανάτου;

Ὁ Ὁσιος Νικηφόρος ἔρχεται βοηθός καὶ διδάσκαλος τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, διὰ νὰ καταστήσῃ πάντας ἡμᾶς κλήματα εὐκαρπὰ καὶ γεώργια τίμια τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ ὅτι τὸ μαρτύριον πού καλούμεθα νὰ βαστάσωμεν καὶ νὰ ὑπομείνωμεν διὰ τὸν Χριστόν τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, εἶναι ἀνάλογον μὲ ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον ἐגעύθη ὁ ἴδιος. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς πιστότητός μας εἰς τὸν Κύριον τῆς δόξης.

Εἰς ἐκάστην χρονικὴν περίοδον ὁ πιστός παραινεῖται ὄχι μόνον νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ μαρτυρῇ Ἰησοῦν Χριστόν ἐσταυρωμένον, ἀλλὰ καὶ νὰ καυχᾶται ἐν παρρησίᾳ διὰ τὴν ταυτότητά του ὡς

χριστιανός· νὰ ὑπομένῃ τὰς θλίψεις καὶ τὰς βασάνους τῆς ζωῆς ὄχι μὲ στωικὴν ἀπάθειαν ἢ μὲ ἐκστατικὴν ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὰ ὄμματα ἐστραμμένα εἰς τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθῆ Θεόν· νὰ ἀντλή δύναμιν καὶ θάρρος εἰς τὰ δεινά τοῦ βίου ἀπὸ Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι Ἅγιος Ἰσχυρός νὰ μὴν ἀλλοφρονῇ καὶ παρεκτρέπηται ἐκ τῶν συμβαινόντων ἐκάστοτε δεινῶν, σεβόμενος τὴν ζωὴν τὴν ἐδικὴν του ἀλλὰ καὶ τῶν συνανθρώπων του· νὰ ἀγιαζῇ ἑαυτὸν διὰ νὰ ἀναψύχῃ τὸν ἀδελφόν· νὰ ἀποθνήσκῃ διὰ τὸν κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου, διὰ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν ὄντως ζωὴν· νὰ ἀπολλύῃ τὴν ψυχὴν του διὰ νὰ εὐρίσκει αὐτήν· νὰ ἐξέρχεται τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου καὶ τοῦ ἰδίου θελήματος διὰ νὰ εἰσοδεύῃ εἰς «τὰ ἐξ ἀρχῆς», τὴν πατρικὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἡτοιμασμένην κληρονομίαν.

Εἰς αὐτὴν τὴν διάστασιν ἔζησεν ὁ Ὁσιος Νικηφόρος. Εἰς τὴν διάστασιν τῆς ἀναστάσεως, τῆς ἀφθαρσίας, τῆς καινότητος, τῆς αἰωνιότητος. Εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸν χῶρον καὶ τὸν τόπον τὸν «ἐξ ἀρχῆς»· εἰς αὐτόν, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος εἶναι προωρισμένος νὰ ζῇ καὶ νὰ μεγαλοουργῇ. Εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ὅπου τὰ φρικτὰ τελεσιουργοῦνται, καὶ ὅπου δύναται νὰ πολιτευθῆται ἐλευθέρως καὶ ἀνεσπέρως ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ κτίσις. Εἶχεν ἀπαλλαγῆ τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος γενόμενος οὐρανοπολίτης καὶ μύστης τοῦ θείου κάλλους καὶ τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος ἐτιζὼν ἐν τῷ σώματι καὶ ἐν τῷ κόσμῳ. Τίποτε δέν ἦτο δυνατόν νὰ πτοήσῃ τὸν Νικηφόρον, καθὼς ἐμεθύσθη ἐκ τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γενήματος. Λαμβάνων πείραν τῆς θείας εὐφροσύνης ἐγεύετο τὸ πόμα τὸ τερατουργούμενον ἐκ τῆς πηγῆς τῆς θείας ἀφθαρσίας.

Ὁ πολυάθλος βίος του μᾶς καλεῖ νὰ καθρεφτίσωμεν τὴν ψυχὴν μας εἰς τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ ἦθος του, νὰ συγκρίνωμεν καὶ νὰ τολμήσωμεν τὴν αὐτοκριτικὴν μας, νὰ ἀφήσωμεν τὴν γενναιοτήτά του νὰ μᾶς συνεγείρῃ εἰς ἀγῶνας πνευματικούς, καθαρτικούς, ἀναγεννητικούς. Ἡ καθαρότης τοῦ βίου του καὶ ἡ ἀκράδαντος ἀφοσίωσις του εἰς τὸν Θεόν μᾶς προτείνουν τὸν «παραλογισμόν» τῆς ἀγιότητος, τὴν φανέρωσιν τῆς χριστιανικῆς μας ταυτότητος καὶ τοῦ ὀρθο-

δόξου ἡθους μας, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν τό διεσπασμένον καὶ ἡλλοτριωμένον ἀνθρώπινον πρόσωπον ἀδυνατεῖ νὰ συγκροτηθῆ εἰς ἐνότητα καὶ νὰ ἀνεύρῃ τό κάλλος τῆς κοινωρίας τῶν πρωτοτόκων· εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν φαίνεται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχει κορεσθῆ ἀλλὰ καὶ ἀπογοητευθῆ ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικὸν ρεαλισμὸν καὶ τὸν ἰδεοκρατικὸν χριστιανισμὸν.

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐπεφύλαξεν εἰς Ὑμᾶς, Παναγιώτατε, καὶ τὴν περί Ὑμᾶς Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, ἐλάχιστον μέλος τῆς Ὁποίας ὑπήρξεν τότε καὶ ἡ οὐδενία μου, τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐλογίαν νὰ καταγράψῃτε εἰς τὰς δέλτους τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τό ὄνομα τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, τὸν Δεκέμβριον τοῦ δισχιλιοστοῦ δωδεκάτου ἔτους. Ἐξεδώσατε τὴν σχετικὴν Πράξιν Ἁγιοκατατάξεως, ἐπικυροῦντες τοιοῦτοτρόπως τὴν συνείδησιν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποῖον (πλήρωμα) πρό πολλοῦ ἐγεύετο τοὺς καρπούς τῆς χάριτος καὶ ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Πατρός.

Δόξαν καὶ αἶνον ἀναπέμπομεν εἰς τὸν ἐν Τριάδι ἓνα Θεόν, διότι εἰς τοὺς δυστήνους καὶ χαλεπούς καιρούς μας δέν ἐγκαταλείπει ἡμᾶς μόνους καὶ ὀρφανούς, ἀλλὰ ἀποστέλλει τοὺς ἁγίους Του, τὸν Ὁσιον Νικηφόρον τὸν Λεπρόν, νὰ παρηγοροῦν καὶ νὰ ἀνακουφίζουν τὸν βίον μας, νὰ στηρίζουν καὶ συνοδοιποροῦν εἰς τὸν βηματισμὸν μας, νὰ ἀφουγκράζονται τοὺς ἀλαλήτους στεναγμούς τῆς καρδίας μας, νὰ ἀπομάσσουν τὰ δάκρυα τῶν πόνων καὶ ὀδυνῶν μας, νὰ πρεσβεύουν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τὴν θύραν αὐτὴν τοῦ ἐλέους, τὸν νεόδμητον Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, τὴν πύλην τῆς ἀναστάσεως τῆς πεπτωκυίας ἀνθρωπίνης φύσεως, τό θυσιαστήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος ἀνατιθέμεθα εἰς δόξαν Κυρίου, «*ἦν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ τοῦ Πατρός*». «*Ὅσοι δὲ πιστεῖ τοῦτον λαμβάνομεν*» προσερχόμενοι μετὰ πίστεως, φόβου Θεοῦ καὶ ἀγάπης, μᾶς δίδεται ἡ ἐξουσία «*τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ*».

Τὸν Ναόν αὐτόν ἡγειρεν ἡ ἀγάπη πάντων ἡμῶν· τοῦ ἱερωτάτου Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ὅπου γῆς. Διό καὶ οἱ λόγοι οὗτοι καθίστανται πενιχροὶ διὰ νὰ ἐκφράσουν τὰς ἐκ μυχοῦ

καρδίας εὐχαριστίας ἡμῶν.

Μετ' αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης ἀτενίζομεν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συγγενῶν τοῦ Ὁσίου, διὰ τὴν δωρεάν παραχώρησιν τόσον τοῦ οἰκοπέδου εἰς τό ὁποῖον ἀνηγέρθη ὁ περικαλλὴς αὐτός Ναός, ὅσον καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας τοῦ Ἁγίου, ὡς ἤδη ἐλέχθη.

Ἐκ κέντρων καρδίας εὐχαριστοῦμεν τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, μέ προεξάρχοντα τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Εἰρηναῖον, διὰ τὴν εὐχετικὴν στήριξιν των καὶ τὴν τιμητικὴν παρουσίαν των μετὰ πλειάδος προσκνητῶν ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν των. Ἰδιαιτέρως μνημονεύομεν τὸν ὄμορον ἀδελφόν, Σεβ. Μητροπολίτην Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνόν, ὅστις καὶ ἔλκει τὴν καταγωγὴν του ἐκ τῆς περιοχῆς, διὰ τὴν ἔμπρακτον ἀρωγὴν του, ἡ ὁποία ἐξεφράσθη ποικιλοτρόπως καὶ διὰ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου του, Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Δαμασκηνοῦ Λιονάκη.

Ἐξαιρέτως ἀναμνησκόμεθα τὴν ὥραν ταύτην ὅλους, ὅσοι εἶχον τὴν μέριμναν τῶν ἐργασιῶν καὶ μέ ὑπερβάλλοντα κατὰ Θεόν ζῆλον καὶ ἀγῶνα συνεκέντρωσαν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν οἰκοδομήν, καὶ τὰ διεχειρίσθησαν νομίμως καὶ σωφρόνως. Τὰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας διὰ τὴν στήριξιν καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τό τελούμενον ἔργον. Τὸν Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον Ἐμμανουὴλ Μπαργωτάκη, Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον Δυτικῆς Κισάμου, καὶ τὴν περί αὐτόν συσταθεῖσαν ἐραρικὴν ἐπιτροπήν. Τὸν Ὁσιολογιώτατον Ἱερομόναχον π. Χρῦσανθον ἐκ τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Γωνιάς. Τὰς ἐταιρείας Edf en Hellas (φωτοβολταϊκά) καὶ Narada (μπαταρίες) διὰ τὴν ὑλοποίησιν προτάσεως, ὁ Ναός οὗτος νὰ εἶναι ὁ πρῶτος Ναός ἐν Ἑλλάδι μέ ἐνεργειακὴν αὐτονομίαν, καθὼς διαθέτει ἐξοπλισμὸν αὐτονόμου ὕβριδικοῦ συστήματος, εὐγενῶς χορηγηθεὶς ὑπὸ τῶν προμνημονευθεισῶν ἐταιρειῶν. Πολύτιμος ὑπῆρξεν, ἐπίσης, ἡ στήριξις καὶ ἡ βοήθεια εἰς τό ἐν λόγῳ ἔργον τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Νικηφοράκη καὶ τῶν συνεργατῶν του, καθὼς καὶ τοῦ Ἐργαστηρίου Φωτοβολταϊκῶν καὶ Ἐνεργειακῶν Συστημάτων τοῦ ΤΕΙ Κρήτης. Τὸν ἀγαπητόν εἰς ὅλους μας

Περιφερειάρχην Κρήτης κ. Σταῦρον Ἀρναουτάκην διὰ τὴν ἀρωγὴν καὶ συνδρομήν του. Τὸν Δήμαρχον Κισάμου κ. Θεόδωρον Σταθάκην διὰ τὴν συμβολὴν του. Ὁφειλεκτικῶς μνημονεύομεν τὸν Μηχανικόν κ. Νεκτάριον Ψαράκη, τὴν Ἀρχιτέκτονα κ. Νεκταρίαν Λαϊνάκη, τὸν Πολιτικὸν Μηχανικόν κ. Δημήτριον Χαρτζουλάκη, τὸν ἐργολάβον κ. Στυλιανόν Πετράκη «Λατομεῖα Σελίνου», τὴν ἐταιρείαν Τσατσαρωνάκη «ΤΟ ΜΑΝΝΑ», τοὺς κ.κ. Ἀνδρέαν Κουπὴν καὶ Στράτον Φίλην, ἐταιρείαν Anthea Lettings Estate, τὸν κ. Ἡλίαν Λουπάσην, ἐταιρείαν Loupassis Estate, ἐξαιρέτως δέ: τοὺς κ.κ. Γεώργιον Μυλωνάκη, Μιχαὴλ Πατεράκη, Ἰωάννην Κακαουνάκη, Ἰάκωβον Χονδράκη, Κωνσταντῖνον Ὀρφανουδάκη, τοὺς ἀδελφούς Ἀντώνιον καὶ Μιχαὴλ Πνευματικάκη, χωρὶς τὴν πολύτιμον βοήθειαν καὶ συνδρομήν τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι τοῦ Ναοῦ, τοῦ περιβάλλοντος χώρου καὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ἁγίου δέν θὰ ἤμποροῦσαν νὰ περατωθοῦν. Ἄπαντας, οἱ ὁποῖοι ἠργάσθησαν, πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀφιλοκερδῶς, μέ καλλιτεχνίαν καὶ συνέπειαν, πολλάκις ὑπὸ δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, διὰ νὰ ὀλοκληρωθῆ τό οἰκοδόμημα ἐγκαίρως. Τοὺς τεχνίτας κ. Κωνσταντῖνον Χριστουλάκη, τοὺς ἀδελφούς Βερυκάκη, τοὺς κ.κ. Ἐλευθέριον Σταγάκη, Ἐμμανουὴλ Κυρμπίζον, Σταυρουλιδάκη Α.Ε., τὴν Ἀσβεστοποιεῖαν Κρήτης, οἱ ὁποῖοι προσέφερον ἀμισθί τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τῶν ὡς καὶ δωρεάν κατασκευαστικὰ ὑλικά. Τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι συνέδραμον εἰς τὰς ἐργασίας μέ τὴν φιλόξενον διάθεσιν καὶ συμπαραστάσιν των, ὡς καὶ τοὺς δεκάδες, ἑκατοντάδες ἐπωνύμους καὶ ἀνωνύμους δωρητάς, εὐεργέτας καὶ χορηγούς, τῶν ὁποίων ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν Ὁσιον Νικηφόρον μᾶς ἤξιωσεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν σημερινὴν λαμπράν καὶ ἱστορικὴν ἡμέραν τῶν θυρανοιξίων. Τοῦ κόπου καὶ τοῦ μόχθου των, τῆς κενωμένης ἀγάπης των μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός.

Τέλος, πάντας ὑμᾶς, τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν ἡμῶν Πατριάρχην κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ, τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιον Παυλόπουλον, τὸν Ἐξοχώτατον Ἐκπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως, Ὑφυπουργόν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκον Μπόλαρη, τοὺς Μα-

καριωτάτους Προκαθημένους: τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Κύπρου καὶ Ἀλβανίας, τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας, τὴν Ἱερὰν Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Καθηγουμένους τῶν Ἱερῶν Μονῶν Παντοκράτορος καὶ Ξενοφώντος ἐκ τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας, καθὼς καὶ τὰς συνοδείας τῶν λοιπῶν μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων, τοὺς ἐκπροσώπους τῆς λογιόσυνης, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν. Τὸν Ἐξοχώτατον Περιφερειάρχην Κρήτης καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Δημοτικῶν, Περιφερειακῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἀρχῶν. Τοὺς ἐνδοξοτάτους Στρατηγούς, τὸν Ἀρχηγόν τῆς Ἀστυνομίας ἐρχόμενον ἐξ Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ τοὺς Διευθυντάς τῶν τοπικῶν Ἀστυνομικῶν καταστημάτων διὰ τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν μέριμναν των εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὴν διευκόλυνσιν τῆς προσελεύσεως τῶν προσκνητῶν εἰς τὸν χώρον. Τὰ μέλη τῶν Σαμαρειτῶν, οἱ ὁποῖοι μᾶς συνοδεύουν μέ διὰ ἀκρισιν καθ' ὅλον τό πρόγραμμα τοῦ διημέρου.

Πάντας τοὺς παρευρισκομένους σήμερον ἐνταῦθα, τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακράν, τοὺς ἀνά τὴν Κρήτην καὶ ἀλλαχοῦ εὐλαβεῖς προσκυντάς καὶ φίλους τοῦ Ἁγίου, οἱ ὁποῖοι διεθέσατε μέ πολλὴν χαρὰν κόπον καὶ πολύτιμον χρόνον, προκειμένου νὰ χαριτωθῆτε ἀπὸ τὸν Ἅγιον καὶ νὰ τιμήσητε μέ τὴν παρουσίαν καὶ τὴν προσευχὴν σας τὰ ἐνταῦθα τελούμενα βοῶντες πάντες ὁμοῦ «*ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις*»: «*τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον, Κύριε!*».

Εὐχεσθε Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Μακαριώτατοι καὶ τιμώτατοι Προκαθημένοι τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, τῆς Ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν Κύπρου καὶ Ἀλβανίας, εὐχεσθε, παρακαλῶ, ἐτοῦτος ὁ τόπος νὰ καταστῆ διὰ πάντας ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ τὸν κόσμον ὅλον, τόπος ἀναπαύσεως καὶ κολυμβήθρα τοῦ Σιλβάμ· «*ἰατῆριον ὑπαρχέτω καὶ θεραπευτήριον κοινόν καὶ σωτήριον τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου διὰ τῶν ἐνεργουμένων ἐν αὐτῷ φρικτῶν τελετῶν καὶ ἱερῶν ὕμνων καὶ θειοτάτων δεήσεων*». Γένοιτο!

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
 ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
 ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
 κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ,
 ΚΑΤΑ ΤΑ ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΔΗΜΗΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ
 ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ
 (Συρικόριον, 2 Οκτωβρίου 2018)

Ξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, Μακαριώτατοι καὶ προσφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ἱερώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ συλλειτουργοί, Τέκνα ἐν Κυρίῳ λίαν ἀγαπητά,

Ἐν πρώτοις, εὐχαριστοῦντες ἀπὸ καρδίας, ἢ τε ἡμετέρα Μετρίοτης καὶ ἢ περὶ ἡμᾶς Συνοδεία, διὰ τὴν ὑποδοχὴν, τὴν πολλὴν τιμὴν καὶ τὰς θερμὰς προσήσεις, κομίζομεν εἰς ὄλους σας, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς καὶ Πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν στοργὴν, τὴν φιλαδελφίαν καὶ τὴν ἀγάπην.

Καὶ χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, ὅτι ἡ Κρήτη ἢ καλλίκαρπος, ἢ πεφιλημένη καὶ ἐκλεκτὴ νῆσος, ἔχει ἐπ' αὐτῆς ἐννέα Ἐπαρχίας τοῦ ἡμετέρου Θρόνου, συμβολίζουσας, τρόπον τινά, τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα, καὶ ἐλκυσσασ τὴν ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς Μητρὸς αὐτῶν Ἐκκλησίας ἀρχαγγελικὴν προστασίαν της. Εἰς τὰς Ἐπαρχίας αὐτὰς ἐγεννήθησαν, ἠνδρώθησαν καὶ ἐκαρποφόρησαν ἥρωες τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, καὶ μάρτυρες καὶ ἅγιοι, ὡς ὁ Ὅσιος Νικηφόρος ὁ ἐπιλεγόμενος λεπρός, τοῦ ὁποῖου τὸν περικαλλέστατον ἅμα δὲ καὶ σεμνοπρεπῆ Ναὸν παραδίδομεν σήμερον εἰς τὴν κοινὴν λατρείαν. Εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ πνευματικοῦ καὶ ὑλικοῦ αὐχμοῦ, ὁ Ναὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ, ἐκτὸς ἀπὸ χῶρον λατρείας τῆς ὑπερουσίου Τριάδος καὶ τιμῆς τοῦ ἁγίου Νικηφόρου, καὶ ἓνα σύμβολον καὶ σημεῖον, τοῦ τί ἡμπορεῖ νὰ κατορθωθῇ διὰ τῆς προσευχῆς, τῆς ὁμοβουλίας, τῆς ἀλληλοβοηθείας καί, κυρίως καὶ πρωτίστως, διὰ τῆς θείας Χάριτος καὶ εὐλογίας, τῆς ἀναπληρούσης ὑπερεκπερισσοῦ τὰ ἐλλείποντα.

Αὐτῆς τῆς θείας Χάριτος καρπὸς ἀγλαὸς

καὶ εὐχυμος ὑπῆρξεν ὁ ὄλβιος πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος, τὸ θεῖον βλάστημα τῆς ἱεῖρας γῆς τῶν Κρητῶν, τὸ δένδρον τὸ καλλίκαρπον, τὸ πεφτευμένον ἐδῶ εἰς τὸ ἱστορικὸν χωρίον τοῦ Συρικούριου. Καὶ ἦτο ὁ μακάριος οὗτος Νικηφόρος «ἄτυχος», κατὰ τὴν κοσμικὴν ἔκφρασιν καὶ ἀντίληψιν, καὶ «δύσμοιρος», ἀλλὰ κατὰ Θεὸν κατέστη σκευὸς ἐκλογῆς καὶ ἕνσαρκος ἄγγελος καὶ

φωτοειδῆς νοῦς. Τὴν πικρὰν καὶ ἀπαρακλήτον δοκιμασίαν τοῦ ἀπορφάνισμοῦ εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν, διεδέχθη ἑτέρα πληγὴ μεγαλυτέρα καὶ πλέον ὀδυνηρὰ καὶ ἔμπονος ἐκείνη τῆς ποτε ἀνιάτου καὶ φρικώδους ἀσθενείας τῆς λέπρας. Καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, ὡς ἄλλος Χριστὸς διωκόμενος, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν ἐγκλεισμόν του εἰς τὴν τραγικὴν Σπιναλόγκαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀποστροφὴν καὶ κακίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν μυροβόλον νῆσον Χίον ἐπανακάμπτει, μὴ δυνάμενος νὰ ἀποκρύψῃ τὰ σημεῖα τῆς ἀσθενείας του, καὶ ἐκεῖ, εἰς τὸ λεπροκομεῖον τῆς Χίου, ὁ νεαρὸς τότε Νικόλαος συναντᾷ τὸν ἅγιον Ἄνθιμον. Ἡ συνάντησις αὐτὴ ἐλειτούργησεν ὡς ἐκείνη τοῦ εὐγνώμονος λεπροῦ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τοῦ Κυρίου. Καίτοι τὸ σωματικὸν πάθος τοῦ Νικηφόρου δὲν ἐθεραπεύθη, ἐπισυνέβη ὁμως θαῦμα μείζον καὶ σπουδαιότερον... Ἐκαθαρίσθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ ἐσωτερικὴ λέπρωσις, ἢ ἀμαρτητικὴ ροπή καὶ ἔξις, ἢ πόρρωσις τοῦ νοός, ἢ λύμη τῆς ψυχῆς. Ἐθεραπεύθη ὁ ἔσω ἄνθρωπος, ἠλλοιώθη ἢ καρδιά του τὴν ἀλλοίωσιν τὴν καλὴν καὶ εὐπρεπεστάτην, ἐφωτίσθη ὁ νοῦς, ἐγένετο ὑγιῆς ὁ κρυπτός ἄνθρωπος.

Παρὰ τῆ σεβασμῖα εἰκόνι τῆς Ὑπεράγνου Μητρὸς τοῦ Κυρίου, τῆς καλουμένης «Ὑπακοῆς», ἔλαβεν ὁ ἰσάγγελος Νικηφόρος τὸ θεῖον καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα, γενόμενος υἱὸς ὑπακοῆς τελείας καὶ μετανοίας ὀλοκληρωτικῆς, λαμπὰς καιομένη ἐν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ ἀγρυπνίᾳ, ὑμνητῆς ἀπαυστος τῶν ἀρρήτων θαυμασίων τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ταυτῷ ὕδωρ ἀναψύξεως καὶ ἔλαιον παρακλήσεως διὰ τοὺς θλιβομένους καὶ καταπονομένους ἀδελφοὺς εἰς τὸ λεπροκομεῖον. Ὄταν τὸ ἔτος 1957 τὸ λεπροκομεῖον Χίου ἔπαυσε τὴν λειτουργίαν του, καὶ πάλιν ἐξενητεύθη ὁ ὄσιος, καὶ μετέβη μετὰ τοὺς ὀλίγους ἐναπομείναντας συνασθενεῖς του εἰς τὸν Ἀντιλεπρικὸν Σταθμὸν ἁγίας Βαρβάρας, πλησίον τοῦ μεμαρτυρημένης ἁγίας βιοτῆς π. Εὐμενίου τοῦ Σαριδάκη, γενόμενος καὶ πάλιν μαθητῆς καὶ ὑποτακτικὸς καὶ υἱὸς ὑπακοῆς αὐτὸς ὁ τέλειος Γέρων καὶ ἀκριβῆς ἀσκητῆς. Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ Ὀσίου ἀπὸ βεβαρυμμένη ἔγινε πλέον βασανιστικὴ. Ἄλλ' ἢ κάμινος τοῦ πυρὸς τῆς ἀσθενείας ἐκα-

θάρισε πλήρως την ψυχήν αὐτοῦ, ἡ ὁποία ὀλο-
λαμπής καὶ ἑξαστράπτουσα ἀνῆλθε, μετὰ ἀπὸ
ὀλίγα ἔτη, εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἠγαπημένου Κυ-
ρίου, διὰ νὰ συνενφραίνεται μετὰ τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας.

Ἡ ζωὴ τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου συνίσταται εἰς
ἓνα διαρκές μαρτύριον, εἰς μίαν ἄθλησιν κυρι-
ολεκτικῶς αἱματηρὰν καὶ κατώδυνον, μακρὰν
ὅμως παντὸς γογγυσμοῦ, ἀπελπισίας καὶ δια-
μαρτυρίας. Ἡ σκληρότης τῶν ἀνθρώπων, ἡ φρι-
κώδης καὶ ἀνιάτος ἀσθένεια, ὁ ἀπορφανισμός, ἡ
ξενιτεία δὲν ἐσκήρυναν τὴν καρδίαν του, τού-
ναντίον ὁ Ὁσιος ἦτο πάντοτε εὐχαρις, προση-
νῆς, διαρκῶς δοξολογῶν τὸν Θεὸν καὶ παραμυ-
θῶν τοὺς προστρέχοντας εἰς αὐτὸν χριστιανούς,
διὰ νὰ λάβουν ἐξ ἐκείνου τὴν παρηγορίαν καὶ
τὴν ἀναψυχὴν. Οὐδεὶς ἤμποροῦσε νὰ αἰσθαν-
θῆ ἀποστροφήν διὰ τὴν παραμορφωμένην ὄψιν
του, διότι ἡ γλυκύτης τῆς καρδίας καὶ ἡ ὠραιό-
της τῆς ἀγιότητος ἐκάλυπτον τὰ στίγματα τῆς
ἀσθενείας. Οὐδεὶς ἠσθάνετο τὴν ἀποφορὰν τῶν
αἱμασσοσῶν πληγῶν, διότι ἡ εὐωδιάζουσα Χάρις
τὴν ἀπεδίωκεν. Οὐδεὶς ἠνωχλεῖτο ἀπὸ τοὺς συ-
νεχῶς δακρύνοντας ὀφθαλμούς, διότι τὸ μύρον
τοῦ θεοῦ ἐλέους ἐγέμιζεν αὐτόν.

Ὁ ἅγιος Νικηφόρος, ὡς καὶ κάθε ἅγιος ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ, ἀποτελεῖ μίαν διαρκῆ ὑπόμνησιν τῆς
Ἀναστάσεως καὶ τῶν Ἐσχατολογικῶν δωρεῶν
τοῦ μέλλοντος Κριτοῦ. Δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα ἠθι-
κὸν παράδειγμα ἄξιον μιμήσεως ἢ θαυμασμοῦ,
ἀλλὰ ἀπτή καὶ ὄρατὴ εἰκὼν τῆς μελλούσης Βα-
σιλείας καὶ τοῦ Ἐρχομένου Χριστοῦ, ἓνα ἀπεικα-
σμα τῶν Ἐσχάτων, μία μαρμαρυγὴ τῆς μακαρίας
ζωῆς τοῦ Παραδείσου. Εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν
ὁποίαν ἡ λοιμικὴ νόσος τῆς πνευματικῆς λέ-
πρας, ἥτοι τῆς ἀμαρτίας, λαμβάνει διαστάσεις
ἀνυπολογίστους, ἡ ἀγιότης ἀποτελεῖ λιμένα εὐ-
δίων καὶ ὑπῆνεμον εἰς τὴν κοινωνίαν μας, διὰ νὰ
εὐρίσκωμεν οἱ Χριστιανοὶ εἰς αὐτὸν ἀπαντοχήν,
καὶ παρηγορίαν, καὶ ἀναψυχὴν εἰς τὰς δοκιμασί-
ας τοῦ βίου.

Ἡ συγκεκριμένη καὶ πολλάκις ἐμφανῆς
καὶ ἀναίσχυντος ἐκμετάλλευσις ἀνθρώπου ἀπὸ
τὸν ἄνθρωπον, τὸ σύγχρονον δουλεμπόριον, ἡ
ὠμὴ βία, οἱ πόλεμοι, ἡ τεχνηέντως προκληθεῖσα
οἰκονομικὴ λεγομένη κρίσις, ἡ καταστρεπτικὴ

μανία ἔναντι τοῦ οἰκοσυστήματος, συνιστοῦν
ἀκροθιγῶς μερικὰς μόνον ἀπὸ τὰς ποικίλας ἐκ-
φάνσεις τῆς συγχρόνου θεομαχίας. Εἰς αὐτὴν
τὴν σκληρὰν καὶ λεπρώδη πραγματικότητα καὶ
τὴν αὐχηρὰν ἔρημον τῆς συγχρόνου κοινω-
νίας, ἡ ἅγια Ἐκκλησία μας ἀντιτάσσει καὶ προ-
βάλλει, τιμῶσα καὶ γεραίρουσα, τοὺς Ἁγίους καὶ
ἀσκητάς της, ὅπως τὸν ὄσιον καὶ πολυάθλον
Νικηφόρον, τὸν σωματικῶς μὲν λεπρὸν ἀλλὰ
ψυχικῶς κεκαθαρμένον ὡς ἀδάμαντα καὶ ἴασπιν
καὶ σάπφειρον.

Περαίνοντες τὴν προσλαλιὰν αὐτὴν, ἀπονέ-
μομεν τὸν δίκαιον ἔπαινον καὶ τὴν εὐαρέσκειαν
τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς
εἰς τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Κισάμου καὶ
Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιον, ὅστις ἔσχε τὴν πρωτο-
βουλίαν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Ναοῦ τούτου
-τοῦ πρώτου ἐν Κρήτῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου
Νικηφόρου-, ἀλλὰ καὶ ἐκοπίασε καὶ ἐμόχθησεν
ὑπερβαλλόντως διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν εὐλο-
γημένην σημερινὴν ἡμέραν τῶν θυρανοιξίων.
Ἐπαινος ἐποφειλόμενος καὶ εὐχαριστία πρέπει
ὁμοίως εἰς τὰς Ἐταιρείας, τὸ ΤΕΙ Κρήτης καὶ τὸν
κ. Ἐμμανουὴλ Νικηφοράκη μετὰ τῶν συνεργα-
τῶν αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι προσέφερον εὐγενῶς τὴν
ἀπαραίτητον τεχνογνωσίαν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν
διὰ νὰ καταστή ὁ Ναὸς τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου
ὁ πρῶτος ἐν Ἑλλάδι Ἱερός Ναὸς μὲ ἐνεργειακὴν
αὐτονομίαν, καθὼς καὶ εἰς ὄλους ἐκείνους, ἐπω-
νύμους καὶ ἀωνύμους, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον,
οἵτινες ἐκ τοῦ περισσεύματος καὶ πλειστάκις ἐκ
τοῦ ὑστερήματος, κατέθεσαν τὸν ὀβολὸν των
διὰ τὸ κτίσιμον καὶ τὴν ἀπαρτίωσιν τοῦ Ναοῦ.

Ἐκ μέσης καρδίας εὐχόμεθα ὁ Ἅγιος νὰ σκέ-
πη καὶ νὰ ὀδηγῇ πάντας εἰς νομὰς ἀγαθὰς καὶ
σωτηρίους, εἰς Ὑμᾶς δέ, Ἐξοχώτατε καὶ φίλτατε
κ. Πρόεδρε, εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, τὸν
φωτισμὸν καὶ τὴν ἔμπνευσιν διὰ νὰ εἰσθε, ὡς
μέχρι σήμερον, ὁ ἄξιος ἡγέτης – σύμβολον τῆς
ἐνότητος τοῦ εὐσεβοῦς καὶ προσφιλοῦς Ἑλληνι-
κοῦ λαοῦ.

Ἐγκαίνια Μονάδας Αὐξημένης Φροντίδας

Στό Ἄννουσάκειο Ἴδρυμα τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας τελέ-
στηκαν τὰ ἐγκαίνια τῆς Μονάδας
Αὐξημένης Φροντίδας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ
δωρεὰ τοῦ Ἰδρύματος «Ἰωάννη Σ. Λάτση»,
ἀπὸ τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πα-
τριάρχῃ κ.κ. Βαρθολομαίῳ. Συμμετείχαν ὁ
Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων
κ. Θεόφιλος Γ', ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπί-
σκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος Β', ἐκ-
πρόσωποι ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανί-
ας, ὡς καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν
Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπί-
σκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ὡς καὶ οἱ
Συνοδεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
καὶ τῶν λοιπῶν Προκαθημένων. Παρὼν ὁ
Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιος
Παυλόπουλος καὶ ὁ Γενικός Γραμματέας
τοῦ Ἰδρύματος «Ἰωάννη Σ. Λάτση», κ. Δη-
μήτριος Ἀφεντούλης, μετὰ μελῶν τοῦ Δ.Σ.
τοῦ Ἰδρύματος, ὡς ἐπίσης καὶ πλῆθος

προσκεκλημένων: ὁ Περιφερειάρχης Κρή-
της κ. Σταῦρος Ἀρναουτάκης, Δήμαρχοι
τοῦ Νομοῦ, Περιφερειακοὶ καὶ Δημοτικοὶ
Σύμβουλοι, συγγενεῖς τῶν τροφίμων καὶ
πλῆθος κόσμου, φίλοι τοῦ Ἄννουσάκειου
Ἰδρύματος.

Τὸν Παναγιώτατο καὶ τοὺς ὑψηλοὺς
προσκεκλημένους ὑποδέχθηκε ὁ Σεβ.
Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, μετὰ
τοῦ Διοικητικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύ-
ματος, Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Ἀντωνίου
Ἀρετάκη. Τῆς ὑποδοχῆς ἀκολούθησε ὀλι-
γόλεπτη προβολὴ ὀπτικοακουστικοῦ ὑλι-
κοῦ ἀπὸ τὴν πορεία τοῦ Ἰδρύματος, ὅπου
οἱ προσκεκλημένοι εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ
ἐνημερωθοῦν γιὰ τίς πολλαπλές δράσεις
καὶ πρωτοβουλίες τοῦ Θεραπευτηρίου.
Ἀκολούθως ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενι-
κός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος τέλε-
σε τὸν Ἁγιασμό τῶν ἐγκαίνιων τῆς Μονά-
δας Αὐξημένης Φροντίδας. Ὁ Διοικητικὸς
Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος, Αἰδεσιμολ.

Πρωτοπρ. π. Αντώνιος Αρετάκης, καλωσόρισε τους έκλεκτους προσκεκλημένους. Τήν εκδήλωση χαιρέτισε ο Γεν. Γραμματέας του Ίδρυματος «Ιωάννη Σ. Λάτση» κ. Δημήτριος Αφεντούλης, ο οποίος χαρακτήρισε «πράξη χρέους» τήν δωρεά τής Μονάδας Αύξημένης Φροντίδας στο Άννουσάκειο Θεραπευτήριο, εξήρε τό πολύπλευρο έργο του Ίδρυματος και δίλωσε τήν σταθερή στήριξη του Ίδρυματος Λάτση πρός τό Άννουσάκειο Θεραπευτήριο.

Ο Έξοχ. Πρόεδρος τής Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος ακολουθώς χαιρέτισε τήν εκδήλωση και εξήρε τήν συμβολή του Ίδρυματος «Ιωάννη Σ. Λάτση», λέγοντας: «Σέ τέτοιες περιπτώσεις έχει μεγάλη σημασία όχι τό ύψος τής δω-

ρεάς, αλλά τό περίσσευμα τής ψυχής που εκφράζει και τό υπόδειγμα που προβάλλει για τήν κοινωνία μας. Υπόδειγμα που δέν είναι τίποτα άλλο παρά ή στήριξη του κοινωνικού κράτους», σημείωσε ο κ. Παυλόπουλος, δίνοντας έμφαση στην προσφορά τής Έκκλησίας και εκφράζοντας τόν θαυμασμό του για τό «ουσιαστικό και αποτελεσματικό» έργο που επιτελείται στό Άννουσάκειο Θεραπευτήριο τής Ίερās Μητροπόλεως Κισάμου και Σελίνου, τό οποίο χαρακτήρισε «υποδειγματικό και πρωτότυπο». Ακολουθώς αντιφώνησε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Τήν επίσημη αυτή ήμέρα για τό Ίδρυμα, ο Παναγιώτατος ανύψωσε τόν Αϊδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Αντώνιο Αρετάκη σέ Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου, ύψιστη τιμητική διάκριση για ένα έγγαμο Κληρικό. Ακολούθησε τό κόψιμο τής κορδέλας τής νέας αυτής Μονάδας από τόν Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη, τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας και τόν Γεν. Δντή του Ίδρυματος Λάτση. Πληροφορίες για τόν τρόπο λειτουργίας τής Μονάδας έδωσε ο Φυσιάτρος του Ίδρυματος. Τήν ευθύνη συντονισμού τής εκδήλωσης είχε ή εκπαιδευτικός κ. Βίκη Κόλλια.

ΟΜΙΛΙΑ
ΑΙΔΕΣΙΜΟΛ. ΠΡΩΤΟΠΡ. π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΕΤΑΚΗ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΑΝΝΟΥΣΑΚΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
(2 Οκτωβρίου 2018)

Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα μετά τής τιμίας Συνοδείας Σας, Έξοχώτατε κύριε Πρόεδρε τής Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλε, Έξοχώτατε εκπρόσωπε τής Έλληνικής Κυβερνήσεως, Υφυπουργέ Έξωτερικών κ. Μάρκε Μπόλαρη, Μακαριώτατε Πατριάρχα Ίεροσολύμων κ. Θεόφιλε, Μακαριώτατοι Αρχιεπίσκοποι τών Αυτόκεφάλων Έκκλησιών Κύπρου και Άλβανίας κ.κ. Χρυσόστομο και Αναστάσιο, μετά τών Σεβασμιωτάτων, Πανιερωτάτων, Έλλογιμωτάτων, Ίερολογιωτάτων και Έντιμοτάτων Μελών τών τιμίων Συνοδειών Σας, Θεοφιλέστατοι και Σεβασμιώτατοι Έκπρόσωποι: του Πατριαρχείου Ρουμανίας και τών Αυτόκεφάλων Έκκλησιών Ελλάδος και Πολωνίας, κ.κ. Βησσαρίων, Ευγένιο και Ανδρέα, Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Κρήτης κ. Ειρηναίε και Σεβασμιώτατοι άγιοι Αρχιερείς τής Κρήτης, Σεβασμιώτατοι, Έντιμότατοι Βουλευτές, Έξοχώτατε Περιφερειάρχη Κρήτης κ. Άρναουτάκη μετά τών εκπροσώπων τών Πολιτικών, Περιφερειακών και Δημοτικών αρχών, Αξιότιμο κ. Δήμαρχο Κισάμου, Στρατηγοί και εκπρόσωποι του Στρατού, τής Αστυνομίας και τών Σωμάτων Ασφαλείας, Αξιότιμο κ. Δημήτριο Αφεντούλη, Γενικό Γραμματέα του Κοινωφελούς Ίδρυματος Δ.Σ. του Ίδρυματος Λάτση, Πανοσιολογιώτατοι άγιοι Καθηγούμενοι, Αϊδεσιμολογιώτατοι, Όσιολογιώτατοι μοναχοί και μοναχές, αγαπητά Μέλη του Δ.Σ. και έκλεκτοι εργαζόμενοι και συνεργάτες του Ίδρυματος, κύριε Πρόεδρε και μέλη του Συνδέσμου «Φίλοι του Άννουσάκειου Ίδρυματος, αγαπητοί μας συνοδοιπόροι και συγκυρηναίοι εις τό έργο του Ίδρυματος, αγαπητοί μας συγγενείς τών περιθαλπομένων.

Μέ βαθύτατο σεβασμό, συγκίνηση και ευγνωμοσύνη, σās καλωσορίζουμε σέ αυτό τόν

ταπεινό χώρο τής περιθαλψης τών έμπερίστατων συνανθρώπων μας, που βρίσκουν καταφύγιο, θαλπωρή και εξειδικευμένη φροντίδα, μιá ζεστή και πάντα ανοιχτή άγκαλιά, για να ξεποστάσουν από τόν μόχθο τής ζωής. Σέ αυτούς τούς ανθρώπους που ταλαιπωρούνται από τόν σωματικό, ψυχικό και πνευματικό πόνο, τό Άννουσάκειο Ίδρυμα τής Ίερās Μητροπόλεως μας, μέσα από μιá μακρά πορεία 50 ετών κοινωνικής προσφοράς, από τό 1968 έως και σήμερα, καταθέτει έμπρακτα τήν αγάπη και αλληλεγγύη του με εξειδικευμένες υπηρεσίες και προγράμματα στους τομείς τής κλειστής και ανοικτής περιθαλψης. Πρόκειται για ένα διαρκές δόσιμο καρδιάς και θυσιαστικής αγάπης προς μιá κοινωνία που διαρκώς μεταβάλλεται, γεγονός που καθιστά τό Ίδρυμα, ως Φορέα Πρόνοιας τής Ίερās Μητροπόλεως μας, υπεύθυνο και πάντα έτοιμο να ανταποκριθεί σέ κάθε νέα κοινωνική ανάγκη και πρόκληση. Τό σύντομο όπτικοακουστικό υλικό που είχατε τήν καλωσύνη και ύπομονή να δείτε πριν λίγο, αποτυπώνει με πολύ συνοπτικό και λιτό τρόπο τήν πεντηκονταετή αυτή πορεία και προσφορά.

Έπιτρέψτε μου, κάνοντας μιá σύντομη ιστορική αναδρομή και ενημέρωση, να σημειώσω ότι τό Ίδρυμά μας για να φέρει εις πέρας τήν κοινωνική του αποστολή, από τήν αρχή τής λειτουργίας του έως και σήμερα, συνεχώς εκσυγχρονίζεται και οργανώνει διαφορετικές δομές, υπηρεσίες και προγράμματα που καλύπτουν ποικίλες κοινωνικές ανάγκες. Συγκεκριμένα τό 1994 επέκτεινει τίς εγκαταστάσεις του και εγκαινιάζει δύο νέες πτέρυγες για τήν περίθαλψη ήλικιωμένων ανδρών.

Τό 1995 αρχίζει τό πρόγραμμα «κατ' οίκον βοήθεια» Κισάμου, που εντάσσεται στα πρώτα για όλη τήν Ελλάδα και τό 1999 ή δομή αυτή

έπεκτείνεται ως ξεχωριστή ύπηρεσία και στην έπαρχία Σελίνου.

Τό 1996 οργανώνονται παραρτήματα Φυσιοθεραπείας για έξωτερικούς άσθενείς μέ πρώτο σταθμό τήν Κίσαμο και σταδιακά προστίθενται τρία νέα, στις Βουκολίες, στην Παλαιοχώρα και στην Κάνδανο.

Από τό 2000 έως και σήμερα αναπτύσσονται διακρατικές συνεργασίες μέ όμόλογους και εκπαιδευτικούς φορείς, κυρίως για τήν εκπαίδευση νοσηλευτών σπουδαστών και αποφοίτων, πρώτιστα από τήν Νορβηγία και για τήν ανταλλαγή απόψεων μέ έταίρους από λοιπές εύρωπαϊκές χώρες: Κύπρο, Σουηδία, Γερμανία, Γαλλία, Ίταλία κλπ. μέσω τών Προγραμμάτων LeonardodaVinci και Erasmus.

Τό 2008, μέ τόν νέο Πρόεδρό του, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Άμφιλόχιο, τό Ίδρυμα έπεκτείνεται και έγκαινιάζει τόν πρώτο όροφό του, μέ 10 δίκλινα διαμερίσματα για τήν φιλοξενία ήλικιωμένων ζευγαριών, όπου από τό 2013 λειτουργεί ως Μονάδα Νοσηλείας του Κέντρου Άποθεραπείας και Άποκατάστασης «Ο Άγιος Σπυρίδων». Παράλληλα οργανώνει σέ νομότυπη μορφή, τόν Έθελοντικό Σύνδεσμο «Φίλοι του Άννουσάκειου Ίδρύματος Κισάμου», ό όποιος στηρίζει ήθικά και ύλικά τό έργο του. Άπό τό 2009 έως και σήμερα, νέες ύποστηρικτικές ύπηρεσίες λειτουργούν και στηρίζουν τίς ανάγκες όσων δοκιμάζονται από τήν οικονομική κρίση. Τό Κοινωνικό Παντοπωλείο, τό Κοινωνικό Ίατρείο, Κοινωνικό Όδοντιατρείο – Φαρμακείο ως, επίσης και ή Κοινωνική Κουζίνα.

Τό 2014 ξεκινά τίς έξορμήσεις της στην μητροπολιτική μας περιφέρεια, και όχι μόνο, ή Κινητή Ίατρική Μονάδα του Ίδρύματος, προσφορά τής Ίερας Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, σέ συνεργασία τόσο μέ τό Νομαρχιακό Γενικό Νοσοκομείο Χανίων, όσο και μέ έθελοντές Ίατρούς, μέλη του Ίατρικού Συλλόγου Χανίων και τό Ίατρικό και έπιστημονικό προσωπικό του Ίδρύματος.

Γιά νά γίνει αντιληπτό τό μέγεθος τής κοινωνικής προσφοράς από τό έργο του Ίδρύματος, ένδεικτικά σάς αναφέρουμε ότι: 64 χρόνιοι πάσχοντες περιθάλλονται στό Θεραπευτήριο,

20 περιστατικά συμμετέχουν στό πρόγραμμα άποθεραπείας για όσο χρονικό διάστημα ένδεικνυται από τόν ΕΟΠΥΥ, 350 οικογένειες έξυπηρετούνται από τήν κατ' οίκον βοήθεια τών Έπαρχιών Κισάμου και Σελίνου, 2000 έξωτερικοί άσθενείς κατά μέσο όρο έτησίως απολαμβάνουν ύπηρεσίες φυσιοθεραπείας από τά αντίστοιχα παραρτήματα του Ίδρύματος, 150 άναξιοπαθούντες έξυπηρετούνται από τό Κοινωνικό Παντοπωλείο, και κάθε γωνιά τής Μητροπόλεως μας καλύπτεται από τήν Κινητή Ίατρική Μονάδα, σέ επίπεδο πρόληψης, συμβουλευτικής και προαγωγής τής ύγείας. Η Μονάδα είναι οργανωμένη μέ ύψηλών προδιαγραφών έξοπλισμό. Σήμερα οί δράσεις του Ίδρύματος έπεκτείνονται σέ 4.500 τ.μ.

Στά πλαίσια ενός έργου μέ τέτοιο μέγεθος κοινωνικής εύθύνης, εύαισθησίας και προσφοράς, έντάσσεται ή λειτουργία Μονάδας Αύξημένης Φροντίδας, πού έγκαινιάζουμε σήμερα, για τούς άσθενείς πού νοσηλεύονται στό Κέντρο Άποθεραπείας και Άποκατάστασης του Ίδρύματος μετά τό έξιτήριό τους από τό Νοσοκομείο Χανίων και χρήζουν αύξημένης και έξειδικευμένης φροντίδας. Στην πλειονότητα τών περιστατικών πού χρήζουν νοσηλείας στην Μονάδα Αύξημένης Φροντίδας έχει προηγηθεί νοσηλεία στην Μονάδα Έντατικής Θεραπείας τών Νοσοκομείων τής Κρήτης και τών Άθηνών και είναι βαριά περιστατικά. Τέτοια περιστατικά είναι άσθενείς μέ κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, υπό άγρυπνο κώμα, άγγειακά έγκεφαλικά, θύματα τροχαίων και άτομα μέ παθολογικά, καρδιολογικά και χειρουργικά προβλήματα, τά όποια χρειάζονται συνεχή παρακολούθηση και ύψηλό βαθμό έτοιμότητας από τό Ίατρικό και Νοσηλευτικό προσωπικό του Ίδρύματος, αφού παρουσιάζουν αύξημένο κίνδυνο εμφάνισης άνεπιθύμητων καταστάσεων.

Τό τμήμα αυτό αποτελείται από ένα δίκλινο δωμάτιο στό όποιο ύπάρχει monitor παρακολούθησης ζωτικών σημείων (άρτηριακή πίεση, σφύξεις, θερμοκρασία και όξυγόνοση) και γενικότερα σύγχρονος ιατρικός έξοπλισμός, όπως άπινιδωτής, ύπέρηχος άνω και κάτω κοιλίας και καρδιάς, καρδιογράφος, μόνιμη παροχή όξυγό-

νου, σέτ διασωλήνωσης και πρώτων βοηθειών, ως και άλλος έξοπλισμός ύψηλής τεχνολογίας.

Η λειτουργία τής Μονάδας είναι μιά εύγενική χορηγία του Κοινωφελούς Ίδρύματος «ΙΩ-ANNH Σ. ΛΑΤΣΗ», πού για άλλη μιά φορά ανταποκρίνεται μέ άγάπη και άφοσίωση ύπέρ άνθρωποκεντρικών στόχων, προασίζοντας τήν ύγεια, τήν ασφάλεια και τήν δίκαιη μεταχείριση όλων, στα πλαίσια μιάς εύαισθητοποιημένης κοινωνίας για άλληλεγγύη και ισότητα. Είναι αξιόλογο νά τονιστεί ότι κάθε συνεργασία μέ τό Ίδρυμα Λάτση, ως πάγια στάση κοινωνικής άλληλεγγύης, άποφέρει μεγάλα κοινωνικά όφέλη, καθώς προασίζονται καινοτόμες προτάσεις, άντικειμενικές ανάγκες, επείγουσες καταστάσεις, πάντα μέ γνώμονα και κριτήριο τόν άνθρωπο και τίς ανάγκες του. Άπό καρδιάς και μέ βαθιά εύγνωμοσύνη στό πρόσωπο του παρισταμένου γενικού Γραμματέα του Ίδρύματος κ. Δημητρίου Άφεντούλη, εύχαριστούμε τό Ίδρυμα Λάτση για τήν γενναιοδωρία και μεγαλοψυχία του, για τήν άνιδιοτελή ύποστήριξη άναξιοπαθόντων συνανθρώπων μας, για τήν έμπρακτη και ούσιαστική συμβολή στην διαχείριση τής φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και τής περιθωριοποίησης, για τήν έμπιστοσύνη και άρωγή του εις τό Ίδρυμά μας, καθώς ή δική τους προσφορά άγάπης ύλοποίησε τό από πολλών έτών όραμά μας, περί μιάς πορείας προς τήν Βασιλεία του Θεού προσώπων πού θά περιθάλλονται εις τήν Μονάδα αυτή. Στόχος τής έν λόγω Μονάδας δέν είναι μόνο ή ύποστηρικτική περίθαλψη προσώπων πού εύρίσκονται σέ σοβαρή κατάσταση ύγείας, αλλά και ή στήριξη του οικογενειακού τους περιβάλλοντος, τό όποιο μέσα στις δύσκολες αυτές ώρες θά γνωρίζει ότι ό άνθρωπος τους δέχεται τήν καλύτερη δυνατή φροντίδα στον κατάλληλα έξοπλισμένο χώρο και από τό κατάλληλα εκπαιδευμένο - έξειδικευμένο έπιστημονικό και νοσηλευτικό προσωπικό του Ίδρύματος μας.

Εύχαριστίες πρέπει και σέ κάθε επώνυμο και άώνυμο, τούς εκατοντάδες συγκυρηναίους και συνοδοιπόρους μας, ως και τούς Έθελοντές πού καθημερινά συμβάλλουν μέ τήν ήθική, ύλική και οικονομική συμπαράστασή τους, ώστε

τό Άννουσάκειο νά εϋρίσκεται σήμερα σέ θέση άξιοζήλευτη καί ξεχωριστή, ὄχι μόνο σέ Πανελλήνιο αλλά Πανευρωπαϊκό επίπεδο, ως ένα πρότυπο κέντρο εξειδικευμένης περιθαλψης καί φροντίδας. Σέ αυτό τό κοινωνικό γίγνεσθαι πού διαμορφώνεται στην τοπική κοινωνία, πολύτιμο καί πρωταγωνιστικό ρόλο προσφέρει ή συμμετοχή τών εργαζομένων του Ίδρύματος, ὅλου του Έπιστημονικοῦ, Ίατρικοῦ, Νοσηλευτικοῦ, Διοικητικοῦ, Βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Πενήντα πρόσωπα, εργαζόμενοι του Ίδρύματος, πολύτιμοι συνεργάτες μας, σέ καθημερινή βάση καταθέτουν ὄχι μόνο τίς εξειδικευμένες γνώσεις καί τήν ἐμπειρία τους, αλλά τήν ψυχή καί τήν καρδιά τους. Θερμά τούς εϋχαριστοῦμε ὅλους.

Ίδιαίτερα μνημονεύουμε καί εϋχαριστοῦμε τόν Περιφερειάρχη Κρήτης κ. Σταῦρο Ἄρναουτάκη, ὁ ὁποῖος μέ περισσή προθυμία καί εϋαισθησία, ἀνταποκρίνεται στά κατά καιρούς αἰτήματά μας καί συμβάλλει στην ποιοτική ἀναβάθμιση του Ίδρύματος, μέ τελευταῖο ἀναβαθμό τήν πλήρη ἀνακαίνιση καί ἐξοπλισμό τῆς Κουζίνας, ἡ ὁποία σέ ἐβδομαδιαία βάση προετοιμάζει 1500 μερίδες φαγητοῦ γιά τούς τρόφιμους καί τήν κοινωνική Κουζίνα. Τούς μεγάλους εϋεργέτες μας κ. Φαλδαμῆ Παναγιώτα, Στρατηγό Βενιζέλο καί τή σύζυγό του Έλενα Σκαλιδή, τό ζεῦγος Κωνσταντίνου καί Παγώνας Δαμιανάκη, ιδιαίτερα εϋχαριστοῦμε.

Αἰσθάνομαι, ἐπίσης, τήν ἐπίσημη καί ιστορική ἐτούτη ὥρα γιά τό Ίδρυμα, τήν ἀνάγκη ὅπως ἐκφράσω τίς πολλές εϋχαριστίες μας πρός τόν Πρόεδρο του Ίδρύματος, τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἀμφιλόχιο, ὁ ὁποῖος μέ ιδιαίτερη εϋαισθησία, στοργή καί ἀγάπη ἀγκαλιάζει τό Ίδρυμα, τούς ἀνθρώπους του καί τίς ἀνάγκες ὅλων μας. Εἶναι τό πρόσωπο ἐκεῖνο τό ὁποῖο μᾶς ἐμπνέει, μᾶς ἐνισχύει καί μᾶς ἐνδυναμώνει, ἀφοῦ, χάρη στό δικό του ἀμέριστο ἐνδιαφέρον καί τήν μέριμνα γιά τό Ίδρυμα, τό Άννουσάκειο κατάφερε τήν τελευταία δεκαπενταετία νά ἀνοίξει τά φτερά του, νά ἀναπτυχθεῖ σέ νέες δομές καί δράσεις κοινωνικής πρόνοιας καί ἀλληλεγγύης καί νά καταστεί πρωτοπόρο καί ξεχωριστό μέ τίς δράσεις του καί τίς πρωτοβουλίες του. Σέ περίοδο οἰκονομικῆς κρίσης, ὅταν ἄλλα παρόμοια Ίδρύ-

ματα κλείνουν ἢ συρρικνώνονται, τό Άννουσάκειο ἀναπτύσσεται καί ἐξελίσσεται, ἀναβαθμίζοντας τίς ὑπηρεσίες καί τίς δομές του. Ἀπόδειξη, τά σημερινά ἐγκαίνια.

Τό γεγονός ὅτι κορυφαῖα Ίδρύματα ὅπως: τό Ίδρυμα Λάτση, τό Ίδρυμα Νιάρχος, τό Ίδρυμα ΤΙΜΑ, τό Ίδρυμα Μποδοσάκη, τό Ίδρυμα Βαρδινογιάννη, ἡ Ἱερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου, ως καί μεγάλοι ἐπώνυμοι αλλά καί ἀνώνυμοι δωρητές καί εϋεργέτες, στηρίζουν καί ἐμπιστεύονται τό Ίδρυμα, αυτό ὀφείλεται εἰς τόν Ἐπίσκοπό μας καί Πρόεδρο του Ίδρύματος κ. Ἀμφιλόχιο καί γιά αυτό του εἴμεθα εϋγνώμονες.

Εϋχαριστίες πολλές καί στό Διοικητικό συμβούλιο του Ίδρύματος, πού ὅλα αυτά τά χρόνια στηρίζει τό ἔργο καί κάθε στόχο του, ως ἐπίσης καί στό Πρόεδρο κ. Παντελῆ Κατάκη καί τά μέλη του Ἐθελοντικοῦ Συνδέσμου «Φίλοι του Άννουσάκειου Ίδρύματος» γιά τήν πολύτιμη συμβολή καί ἀρωγή του.

Ἐν κατακλείδι, παρακαλῶ Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, Ἐξοχώτατε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας, Μακαριώτατοι καί πάντες οἱ ἐκλεκτοί καί ὑψηλοί προσκεκλημένοι, ἀφοῦ καί πάλι μέ βαθύ σεβασμό σᾶς καλωσορίζουμε καί σᾶς εϋχαριστήσουμε γιά τήν μεγάλη τιμή καί στήριξη, πού σήμερα πλουσιοπάροχα προσφέρετε σέ ὅλους μας, καθώς ἡ ὑψηλή παρουσία σας ἐνισχύει καί δυναμώνει τήν ταπεινή μας διακονία, παρακαλῶ ὅπως ἐνθυμεῖστε στίς προσευχές καί τήν ἀρχοντική καρδιά σας τό Ίδρυμά μας καί ὅλους ἐμᾶς πού φέρουμε τήν εϋθύνη λειτουργίας καί πορείας του. Εϋχεσθε ἡ Χάρις του Κυρίου μας Ἰησοῦ νά φωτίζει τό δρόμο μας σέ αυτό τό δύσκολο ρόλο τῆς προσφοράς, συμπάραστασης καί διαχείρισης τών ἀναγκῶν κάθε συνανθρώπου μας, πού βρίσκεται σέ δεινή οἰκονομική, κοινωνική καί παθολογική κατάσταση καί πού χτυπᾶ τήν πόρτα του Ίδρύματος. Τήν πόρτα του Θεοῦ, ὅπως χαρακτηριστικά ἔλεγε καί ὁ μακαριστός Γέροντας καί Ίδρυτής του, ἀοίδιμος Μητροπολίτης κυρός Εἰρηναῖος. Εϋχεσθε ὅπως μπορέσουμε νά καλλιεργήσουμε ὅσο τό δυνατόν, περισσότερους καρπούς ἀγάπης καί νά ἀνταποκριθοῦμε μέ ἀποτελεσματικότητα στίς προκλήσεις τών καιρῶν, πού ἀπαιτοῦν προσευ-

χή, ὑπομονή, ἐγρήγορηση, μεγάλο ψυχικό σθένος καί συνεχῆ ποιοτική ἀναβάθμιση. Νά βρίσκουμε τήν δύναμη νά ὑπερβαῖνουμε τίς δυσκολίες καί νά συνεχίζουμε καί στό ταξίδι τῆς νέας πεντηκονταετίας ζωῆς καί πορείας του Ίδρύματος, πού ἀπό πέρυσι ξεκίνησε. Νά ἀνταποκρινόμεθα στίς ὀλοένα ἀξανόμενες ἀνάγκες του ἐμπερίστατου συνανθρώπου μας, κρατώντας ἀναμμένο τό καντήλι τῆς ἐλπίδας, τῆς πίστεως καί τῆς χαρᾶς στίς, πολλές φορές πληγωμένες καί μαραζωμένες ἀπό τόν πόνο, τήν ἀρρώστια καί τήν ἀνέχεια, ψυχές τους.

Καί πάλι καλῶς ὠρίσατε.

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα μαζί μέ τίς εϋγνώμονες καί νικῆς εϋχαριστίες μας διά τήν εϋλογητική ἔλευσή Σας, δεχθεῖτε παρακαλοῦμε, εἰς ἀνάμνηση τῆς σημερινῆς ιστορικής αὐτῆς ἡμέρας γιά τό Ίδρυμα, διά χειρῶν του Σεβ. Μητροπολίτου μας καί Προέδρου του Ίδρύματος, ἕναν κρυστάλλινο Σταυρό, ἐλάχιστο εϋχαριστιακό ἀντίδωρο, μέ τήν ταπεινή προσευχή μας νά Σᾶς ἐνισχύει εἰς τούς πολλούς σταυρούς τῆς Πατριαρχικῆς πορείας Σας. Παρακαλοῦμε Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι καί Θεοφιλέστατοι Ἐκπρόσωποι τών Ἐκκλησιῶν, μαζί μέ τίς πολλές εϋχαριστίες μας διά τήν ἔλευσή Σας, ὅπως δεχθεῖτε τό αὐτό ἐνθύμημα. Εἰς Ὑμᾶς ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας, ἀφοῦ καί πάλι Σᾶς εϋχαριστήσουμε διά τήν μεγάλη τιμή καί χαρά πού ἐπιδαψιλεύσατε εἰς τό Ίδρυμά μας, ἀποδείξη τῆς εϋαισθησίας σας διά τόν ἀδύναμο καί ἀναγκεμένο ἄνθρωπο, ἐπιθυμοῦμε ὅπως προσφέρουμε ἕνα κρυστάλλινο ἀνθοδεχεῖο διά τήν προεδρική Σας κατοικία. Τό αὐτό ἐπιθυμοῦμε ὅπως προσφέρουμε καί εἰς τόν Γενικό Γραμματέα του Ίδρύματος «Ἰωάννη Σ. Λάτση» κ. Δημήτριο

Ἀφεντούλη, μαζί μέ τίς πολλές καί ἀπό καρδιάς εϋχαριστίες μας γιά τήν μεγάλη αὐτή προσφορά του Ίδρύματος Λάτση εἰς τήν ἀνακούφιση του ἀνθρώπινου πόνου, ὅπως θά πραγματώνεται μέσω τῆς Μονάδας Ἀὔξημένης Φροντίδας. Εϋχαριστοῦμε, τέλος, καί τήν συντονίστρια τῆς σημερινῆς ιδιαίτερης καί ξεχωριστῆς ἐκδήλωσης, ἐκπαιδευτικό κ. Βίκη Κόλλια.

Σᾶς εϋχαριστοῦμε καί πάλι ὅλους ἀπό καρδιάς καί σᾶς καλωσορίζουμε μέ σεβασμό, τιμή καί ἀγάπη πολλή.

Παναγιώτατε Δέσποτα, Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας, Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν, Ἐκλεκτοὶ ὑψηλοὶ Προσκεκλημένοι.

Σήμερα εἶναι μιὰ σπουδαία ἡμέρα γιὰ τὸ Ἄννουσάκειο. Εἶναι μιὰ ἡμέρα συγκίνησης καὶ χαρᾶς γιὰ ὅλους μας. Ὅφειλω νὰ εἶμαι πολὺ εὐκρινής. Οὐδέποτε φανταζόμουν ὅτι μιὰ μικρῆς οικονομικῆς ἀξίας δωρεά, πράξη χρέους θὰ ἔλεγα, τοῦ Ἰδρύματός μας πρὸς τὸ Ἄννουσάκειο, θὰ ἀπολάβανε τὸ προνόμιο τῆς παρουσίας στὰ ἐγκαίνια τῆς τοῦ Προκαθήμενου τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τοῦ Ἐξοχ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου, τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων, καθὼς καὶ τόσων ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων. Ἀναμφίβολα πρόκειται γιὰ μιὰ ἀσύμμετρη τιμὴ πού μᾶς γίνεται καὶ σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ ἀπὸ τὴν καρδιά μας. Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι κορύφωση μιᾶς ιδιαίτερης ἀλλὰ ὄψιμης θὰ ἔλεγα συνεργασίας μετὰ τὸ Ἄννουσάκειο Ἰδρυμα καὶ μετὰ τὴν Ἱερά Μητροπολι Κισάμου καὶ Σελίνου. Σχέση, ἡ ὁποία ὅμως δέν ἔχει τὰ κοινὰ χαρακτηριστικά μεταξὺ δωρητοῦ καὶ δωρεοδόχου. Εἶναι ιδιαίτερη σχέση. Εἶναι σχέση ἐγκάρδια, εἶναι σχέση ἀμφίδρομη, εἶναι σχέση ἀνιδιοτελής καὶ εἶναι σχέση πνευματικὴ καὶ θρησκευτικὴ θὰ ἔλεγα.

Κάθε φορά πού ἔχουμε τὴν χαρὰ νὰ ἐπισκεπτόμαστε ἐδῶ τὸ Ἄννουσάκειο συνειδητοποιοῦμε πὼς ἡ ἀνθρώπινη ἀγάπη, πού ξεχειλίζει σὲ κάθε ὄροφο τοῦ Ἄννουσάκειου Ἰδρύματος, εἶναι ἱκανὴ νὰ νικήσει τὸ ἀνίατο. Πὼς ἡ θλίψη γίνεται χαρὰ, πὼς ὁ πόνος μπορεῖ νὰ γίνῃ ἔστω καὶ ἓνα ἀμυδρὸ χαμόγελο, πὼς ὑπάρχει ἐλπίδα γιὰ τὸν κάθε ξεχασμένο, ἐγκαταλελειμμένο συνάνθρωπό μας πού ἐδῶ τοῦ προσφέρεται ἐλπίδα, φροντίδα καὶ ἀγάπη. Δέν σᾶς κρύβω ὅτι κάθε φορά πού φεύγουμε ἀπὸ τὸ Ἄννουσάκειο συνειδητοποιῶ πόσο δρόμο ἔχουμε νὰ κάνουμε σάν

ἄνθρωποι γιὰ νὰ φτάσουμε στὰ στάνταρς πού ἔχουν βάλει αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι πού ἐργάζονται καὶ διακονοῦν τὸ Ἰδρυμα αὐτό.

Ἡ Μονάδα Αὐξημένης Φροντίδας πού ἐγκαινιάζεται σήμερα εἶναι ἓνα συμπλήρωμα στὰ φάσμα τῶν ὑπηρεσιῶν ὑγείας, μέριμνας, πρόληψης, πού προσφέρονται ἀπὸ τὸ Ἄννουσάκειο Ἰδρυμα στοὺς Κρήτες συμπολίτες μας. Προφανῶς δέν ἔχει σάν σκοπὸ νὰ ὑποκαταστήσει ἀνάλογες δομὲς τῶν Νοσοκομείων τῆς Πατρίδας μας. Δέν θὰ μπορούσε ἄλλωστε. Ἀλλὰ βασικὰ ἔχει σάν στόχο νὰ λειτουργήσει ὡς ἓνας προθάλαμος ὑποδοχῆς ἀσθενῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν βγεῖ ἀπὸ τίς ἐντατικὲς θεραπείες τῶν Νοσοκομείων καὶ οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι σὲ κατάσταση ἀκόμα νὰ πᾶνε σὲ δωμάτια ἀπλῆς νοσηλείας καὶ, ἄρα, φιλοξενοῦνται στὴν Μονάδα Αὐξημένης Φροντίδας.

Θέλω ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς καρδίας μας νὰ εὐχαριστήσω τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιο γιὰ τὸ παράθυρο ἀγάπης, ἐκτίμησης καὶ σεβασμοῦ πού μᾶς ἄνοιξε διάπλατα. Θέλω νὰ πῶ ὅτι γιὰ μᾶς εἶναι εὐεργετικὸ καὶ ὑπερπολύτιμο. Μέσα ἀπὸ τὰ εὐαίσθητα αἰσθητήρια τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ ἀφουγκραζόμαστε τίς ἀνάγκες τῆς τοπικῆς κοινωνίας καὶ νὰ στεκόμαστε ἀρωγοὶ ὅπου καὶ ὅσο μπορούμε στοὺς συμπολίτες μας, πού ἔχουν ἀνάγκη. Στὸ πρόσωπο τοῦ π. Ἀντωνίου, τοῦ Διοικητοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἄννουσάκειου, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἄννουσάκειου, θέλω νὰ εὐχαριστήσω ὅλους τοὺς ὑπέροχους ἀνθρώπους πού ἐργάζονται ἐδῶ καὶ πού δίδουν καθημερινὰ διδάγματα φιλανθρωπίας, ἀγάπης, ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν συνάνθρωπο. Ὑποκλινόμαστε σὲ αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους.

Κλείνοντας θὰ ἤθελα νὰ εὐχηθῶ νὰ βρεῖτε μιμητές σὲ κάθε γωνιά τῆς Ἑλλάδος, σὲ αὐτὸ πού κάνετε.

Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ.

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, Μακαριώτατοι καὶ προσφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ἱερώτατε Μητροπολίτη Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιε, Ἱερώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Αἰδεσιμολογιώτατε Πρωτοπρεσβύτερε κ. Ἀντώνιε Ἀρετάκη, Διευθυντὰ τοῦ Ἄννουσάκειου Ἰδρύματος, Ἐξοχώτατοι Ἄρχοντες τοῦ τόπου, Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, λέγεται ὅτι εἶναι εὐκόλον νὰ φιλοσοφῇ κάποιος, ἢ ἀκόμη καὶ νὰ θεολογῇ, διὰ τὸν πόνον καὶ τὴν ἀσθένειαν, ὅταν ὁ ἴδιος δέν ὑποφέρῃ. Καλούμενοι, ὅμως, νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τοιαύτας δυσαρέστους καταστάσεις εἰς τὴν ζωὴν μας, ὅταν ἡμεῖς, δηλαδή, βιώνωμεν προσωπικῶς καὶ ἐν τῇ πράξει τὴν ὀδύνην τοῦ πόνου καὶ τὸ ἄλγος τῆς ἀσθενείας, εὐρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς μεγάλης προκλήσεως: νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν δοκιμασίαν μας χριστιανικῶς καὶ πνευματικῶς. Εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὁ λόγος περὶ πόνου καὶ ἀσθενείας εἶναι κατὰ πάντα θεολογικός, μέρος τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας καὶ τῆς θεολογίας τῶν Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων. Ἄλλως τε, ὁ ἴδιος ὁ ἀναμάρτητος Χριστὸς ἐγεύθη τὸν πόνον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, μὴ ἀποφεύγοντας τὸ φρικτὸν σταυρικὸν μαρτύριον.

Οἱ πόνοι καὶ τὰ ἄλγη, αἱ ὀδύναι καὶ τὰ βᾶσανα λυγίζουσι ψυχικῶς τὸν ἄνθρωπον, ὀδηγοῦν αὐτὸν εἰς μελαγχολίαν, τὸν ἀπομονώνουσι, καὶ τὸν φέρουσι προῶρως εἰς τὸν θάνατον. Ὅμως, ὁ ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Θεὸν ἄνθρωπος, δοξάζει τὸν Θεόν, δεχόμενος τὰς ὀδύνας ὡς εὐεργετικὰς Αὐτοῦ ἐπισκέψεις, πλημμυρίζων ἀπὸ εὐφροσύνης καὶ πνευματικῆς ἀγαλλίας. Δίχως τὸν Χριστὸν, ὁ ἄνθρωπος μένει κενὸς ἐλπίδος, ἐνῶ ἐν Χριστῷ ὁ ἀσθενὴς ἐνισχύεται, ἐνδυναμοῦται, ἀναπτεροῦται.

Αὐτὸς εἶναι ὁ βασικὸς λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας πρωτοστατεῖ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ σωματικοῦ καὶ ψυχικοῦ πόνου. Εἶναι ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπετέλεσαν τὸν θεμέλιον λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἰδρύθησαν τὰ πρῶτα νοσοκομεῖα ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ εὐρύτερῃ περιοχῇ τῆς Μεσογείου. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, κυρίως κατὰ τὴν Βυζαντινὴν περίοδον, ἵδρυσαν καὶ ἔθεσαν ἐν λειτουργίᾳ γηροκομεῖα, ὄρφανοτροφεία, λεπροκομεῖα, σανατόρια, ψυχιατεῖα, ξενώνας ἀσθενῶν, μαιευτικὰς κλινικὰς καὶ κέντρα ἀποκαταστάσεως, ἐνῶ εἰς πολλὰς Μονὰς ἀντεγράφησαν, καὶ οὕτως ἐσώθησαν, ἔργα ἀρχαίων Ἑλλήνων ἰατρῶν, ὅπως τοῦ Ἱπποκράτους, τοῦ Γαληνοῦ, τοῦ Διοσκορίδου, τοῦ Ὀρειβασίου καὶ τοῦ Ἀετίου. Ἡ Βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ ὀργάνωσις καὶ διοικήσις ἐπηρεάσεν, ἐπίσης, καθοριστικῶς τὰ πρῶτα ἰατρικὰ ἰδρύματα, τὰ ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ, ὡς δομὴ καὶ φιλοσοφία, ἐπεξετάθησαν καὶ εἰς ἄλλους λαούς, ἤτοι εἰς Σέρβους, Ρουμάνους, Ἀραβας, Ἀρμενίους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Λατίνους.

Τυχάνει γνωστὸν, ὅτι τὸ ἀρχαιότερον νοσοκομεῖον, αὐτὸ τοῦ Ἁγίου Μαρκιανοῦ εἰς τὸ Πέραμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἤκμασε κατὰ τὸν 5ον αἰῶνα, περιβόητος δὲ ἦτο καὶ ὁ Ξενὼν τοῦ Ἁγίου Σαμψῶν, ὅστις ἐλειτούργησεν ἔχων ὀργανωμένον φαρμακεῖον καὶ ἰατρεῖον. Παρομοίως, εἰς τὰς πηγὰς ἀναφέρεται ἡ ἀνεγερσις νοσοκομειακοῦ συγκροτήματος εἰς τὴν Ἱερὴν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, ἐνῶ ἀξιόλογος εἶναι καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ γνωστοῦ εἰς ὑμᾶς τοὺς Κρήτας Ἁγίου Ἀνδρέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, ὁ ὁποῖος ἐγκαινίασεν ἓνα μεγάλο πλῆθος πρόγραμμα φιλανθρωπίας, ἀνεγείρας

νοσοκομείον διά πτωχούς, εἰς τό ὁποῖον ἔδωσε τό ὄνομα «Ξενών». Εἰς τήν Κωνσταντινούπολιν γνωστός ἦτο ἐπίσης καί ὁ Ξενών καί τό νοσοκομειακόν συγκρότημα τῆς περιβοήτου παρ' ἡμῖν Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος, τοῦ σημερινοῦ Zeyrek.

Ἡ Ἐκκλησία, ἐπομένως, πέραν τοῦ πνευματικοῦ καί ἁγιαστικοῦ αὐτῆς ἔργου, ἐπρωτοστάτει εἰς τοιαύτας πράξεις φιλανθρωπίας καί συμπορεύσεως μετά τῶν κοπιώντων, τῶν πεφορτισμένων καί ἐν ἀσθενείᾳ ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐπιδεικνύουσα ζωηρόν ἐνδιαφέρον διά τήν υἰγιαίναν καί τήν φροντίδα τῆς ψυχοσωματικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου. Διό καί ἡ Δ' ἐν Χαλκηδόνι Οἰκουμενική Σύνοδος (451), κατανοοῦσα τήν ἀνάγκην ταύτην, ἔθεσε δι' ἀποφάσεών της τά εὐαγγῆ ἰδρύματα καί τούς εὐκτηρίους οἴκους ὑπό τήν ἐπίβλεψιν τῶν κατά τόπους οἰκείων ἐπισκόπων.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κισάμου καί Σελίνου, ἔχουσα μακράν παράδοσιν εἰς τό ἔργον τῆς συμπαραστάσεως καί διακονίας τῶν ἐμπεριστάτων καί ἐν ἀσθενείᾳ καί πόνοις εὐρισκομένων ἀδελφῶν μας, καί ἀκολουθοῦσα τό παλαιόν τοῦτο ἔθος, ἀνέπτυξεν ἕνα δίκτυον ὑπηρεσιῶν υἰγιαίας καί περιθάλψεως, τό ὁποῖον ἔθεσεν ὑπό τήν σκέπην τοῦ εὐφήμως γνωστοῦ Ἄννουσακείου Ἰδρύματος, εἰς τήν δραστηριότητα τοῦ ὁποῖου ἐντάσσονται τό Κέντρον Ἀποθεραπείας καί Ἀποκαταστάσεως Κλειστῆς Νοσηλείας, ἡ Παθολογική καί Γηριατρική Πτέρυξ, καί ἡ τῆς Περιθάλψεως πασχόντων ὑπό ἀνοίας ἀσθενῶν τοιαύτη. Σήμερον δέ, ἐν χαρᾷ καί πνευματικῇ ἀγαλλιάσει, ἐγκαινιάζομεν ἐπισημως καί τήν Μονάδα Ἡύξημένης Φροντίδος, ἡ ὁποία, προστιθεμένη εἰς τό Ἄννουσακείον Ἰδρυμα, ὁλοκληρώνει τάς δομάς τῆς λεγομένης «κλειστῆς» καί «ἀνοικτῆς» περιθάλψεως, παρέχουσα ποιοτικάς ὑπηρεσίας υἰγιαίας εἰς τούς ἐν ἀσθενείᾳ εὐρισκομένους ἀδελφούς μας. Ὁ φιλοπονώτατος ἀδελφός Μητροπολίτης Κισάμου καί Σελίνου

κ. Ἀμφιλόχιος ἀνέλαβε τήν κοπιώδη πρωτοβουλίαν νά ἐπιμεληθῆ τῆς ἰδρύσεως τῆς παρουσίας Μονάδος, μέ τήν ἐξαιρετον καί γενναϊόδωρον χορηγίαν τοῦ «Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος Ἰωάννου Λάτση», τοῦ ὁποῖου ὁ Γενικός Γραμματεὺς, Ἐντιμολογιώτατος κ. Δημήτριος Ἀφεντούλης, εὐρίσκειται σήμερον ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἐκφράζοντες ὁθεν τήν εὐαρέσκειάν μας, συγχαίρομεν καί ἡμεῖς σήμερον πατρικῶς, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τό Ἰδρυμα «Ἰωάννου Λάτση» διά τήν φιλάνθρωπον προσφοράν αὐτοῦ πρὸς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Κισάμου καί Σελίνου, καί κατ' ἐπέκτασιν πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί πρὸς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησίαν, καί εὐχόμεθα πλουσίαν τήν παρά Κυρίου ἀνταπόδοσιν πρὸς τούς συντελεστάς, τούς ὑπευθύνους καί τούς οἰκείους αὐτῶν, ἐπευλογοῦντες ὀλοθύμως πάντας τούς ἐργαζομένους διά τήν εὐόδωσιν τῶν θεοφιλῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος. Εἰς δέ τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Κισάμου καί Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιον, τόν ἄξιον Διευθυντήν, Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον κ. Ἀντώνιον Ἀρετάκη, καί τούς συνεργάτας αὐτῶν, εὐχόμεθα πλουσίαν τήν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, διά νά συνεχίζουσιν ἐπί μακρόν τοιαῦτα ἔργα εὐποιίας καί συνδρομῆς τῶν ἐμπεριστάτων, ἀσθενούντων καί ἐν πόνοις ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, πάντοτε ἐν πλατυσμῷ καρδίας καί ἐν ἰλαρότητι ἀγάπης, ὅπως ἄλλως τε πράττουν ἕως τῆς σήμερον, προσφέροντες τάς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τόν πλησίον καί ἀναλισκόμενοι ὑπέρ αὐτοῦ.

Τέλος, εὐχόμεθα πατρικῶς ὅπως ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐπευλογῆ τήν λειτουργίαν τῆς σήμερον ἐγκαινιζομένης νέας Μονάδος Ἡύξημένης Φροντίδος, ὥστε ἐπί ἔτη πολλά νά διακονῆ τούς ἐμπεριστάτους ἀδελφούς μας, ἐκχέουσα εἰς αὐτούς νάματα φιλανθρωπίας καί κρουνούς χαρᾶς καί παρηγορίας. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ

ΤΟΥ ΕΞΘΧ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΜΟΝΑΔΑΣ ΑΥΞΗΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ
ΣΤΟ ΑΝΝΟΥΣΑΚΕΙΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΣΕΛΙΝΟΥ
(Κίσαμος, 2 Ὀκτωβρίου 2018)

Βρίσκομαι σήμερα ἐδῶ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, γιά νά ἐκφράσω πέρα ἀπό τίς εὐχαριστίες τῆς Πολιτείας ἐκεῖνο τό ὁποῖο ἀνήκει στήν ἐκδήλωσιν αὐτή ἀπό πλευρᾶς συμβολισμοῦ: Τήν συμπόρευση τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Μία συμπόρευση ταγμένη στήν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐντεταγμένη σέ μία ἀποστολή ἡ ὁποία εἶναι προορισμένη νά ὑπηρετήσῃ τήν κοινωνία καί τόν ἀνθρώπο. Τήν σημασία τοῦ Ἄννουσακείου τήν ξέρουμε ὅλοι καί γνωρίζουμε πόσο ἡ Ἐκκλησία ἔχει συμβάλλει, ὥστε τό Ἄννουσακείο νά λειτουργεῖ ὡς πρότυπο θεραπευτήριον.

Ἐχει ἀνάγκη ὁμως Μονάδας Αὐξημένης Φροντίδας πού ἀπευθύνεται στούς βαρέως πάσχοντες, καί τήν ἀνάγκη αὐτή τήν καλύπτει μέσω τοῦ Ἰδρύματος Ἰωάννη Σπυρίδωνος Λάτση. Θέλω νά διαβεβαιώσω ὅτι σέ τέτοιες περιπτώσεις ἔχει μεγάλη σημασία, ὄχι μόνο τό ὕψος τῆς δωρεᾶς ἀλλά καί τό περίσσευμα ψυχῆς πού ἡ δωρεά αὐτή ἐκφράζει, καθὼς καί τό ὑπόδειγμα πού προβάλλει γιά τήν κοινωνία μας. Πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν στήριξιν τοῦ κοινωνικοῦ κράτους.

Στούς ταραγμένους καιρούς μας, κυρίως στόν Τόπο μας λόγω τῆς παρατεταμένης κρίσης, τό κοινωνικό κράτος δοκιμάστηκε. Καί μαζί δοκιμάστηκε ἡ κοινωνική συνοχή καί ὁ ἴδιος ὁ ἀνθρώπος, σέ δύσκολες στιγμές του, σέ στιγμές ἀρρώστιας, σέ στιγμές βαριάς ἀρρώστιας.

Ἡ Πολιτεία δέν μπόρεσε σέ πολλές περιπτώσεις λόγω ἀντικειμενικῶν ἀδυναμιῶν νά σταθεῖ στό ὕψος τῶν περιστάσεων γιά τήν στήριξιν τοῦ κοινωνικοῦ κράτους. Καί ἐδῶ ἔρχεται ἡ συμβολή ἄλλων, ἰδίως τῆς Ἐκκλησίας καί πεφωτισμένων ἀνθρώπων, ὅπου μέ τό αἶσθημα τῆς προσφορᾶς καί τῆς ἀποστολῆς εἶναι ἐκεῖνοι πού στήριξαν

τήν κοινωνική συνοχή, στήριξαν τόν ἀνθρώπο, στήριξαν τόν κοινωνικό ἰστό. Ἐδῶ ἀναδεικνύεται ἡ μεγάλη σημασία τοῦ κοινωνικοῦ κράτους καί αὐτό θά τό τονίζω πάντοτε. Τό κοινωνικό κράτος εἶναι ἔμβλημα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μας Πολιτισμοῦ, διότι ἂν δέν τό ὑπερασπιστοῦμε, αὐτά τά φαινόμενα πού βλέπουμε νά ἐξελίσσονται στήν Εὐρώπη θά διαμορφώσουν τέρατα, γιά τά ὁποῖα οἱ λαοί ἀγωνίστηκαν χρόνια προκειμένου νά ἀπαλλαγοῦν. Ἐκεῖ εἶναι τό αὐγό τοῦ φιδιοῦ καί ἄς τό καταλάβουμε ὅλοι, καί ἰδίως αὐτοί πού διαχειρίζονται τίς τύχες τῆς γηραιᾶς μας Ἠπείρου, τῆς μεγάλης Εὐρωπαϊκῆς μας οἰκογένειας. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχουμε τήν ἰδιαίτερη εὐαισθησία τῆς στήριξης τοῦ κοινωνικοῦ κράτους. Καί σέ αὐτό μᾶς βοηθάει – ἀνεξάρτητα ἂν εἴμαστε πιστοί ἢ ὄχι – τό Πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐνα Πνεῦμα πού ἀπευθύνεται κατεξοχήν στό Λαό τῶν Ἑλλήνων, στό Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ὡς σύμβολο ἀρχῶν καί ἀξιών, πέραν τοῦ ἀτομικοῦ πιστεύω τοῦ καθενός.

Κι αὐτό φαίνεται μέσα σέ αὐτή τή Μονάδα Φροντίδας σήμερα. Γιατί αὐτό ἀναδεικνύει: Τήν πραγμάτωσιν τοῦ Κοινωνικοῦ Κράτους, τῶν ἀρχῶν καί ἀξιών τῆς Χριστιανικῆς Διδασκαλίας. Πού ἀνεξάρτητα, τό τονίζω πάλι, ἀπό τό τί πιστεύει ὁ καθένας, εἶναι ὁ τρίτος πυλώνας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ. Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους Σεβασμιώτατε Κισάμου καί Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιε σᾶς ἀξίζουν θερμά συγχαρητήρια. Ἐσᾶς καί τῶν ἄξιων καί ἰκανῶν συνεργατῶν σας, ὅπως εἶναι ὁ Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος, Αἰδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀντώνιος Ἀρετάκης. [...]

Δείπνο Εύχαριστίας και Τιμής

Στους όμορφους και ιδιαίτερα φροντισμένους χώρους του Τσατσαρωνάκειου Πολυκέντρου της Ί. Μητροπόλεως μας παρατέθηκε επίσημο δείπνο τιμής και εύχαριστίας, προς τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, τον Έξοχ. Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο, ως και όλους τους έκλεκτους προσκεκλημένους της Μητροπόλεως. Είς τό δείπνο παρακάθησαν, επίσης, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ήεροσολύμων κ. Θεόφιλος Γ', ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος Β', εκπρόσωποι του Πατριαρχείου Ρουμανίας και των Αυτόκεφάλων Έκκλησιών Ελλάδος και Πολωνίας, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ειρηναίος και η Ήεραρχία της Έκκλησίας Κρήτης και οί Συνοδείες των Προκαθημένων. Μετείχαν επίσης, ο Ύφυπουργός Έξωτερικών κ. Μάρκος Μπόλαρης, εκ-

πρόσωπος της Κυβερνήσεως διά τίς έπειταικές έκδηλώσεις της Ο.Α.Κ., Έταίροι της Όρθοδόξου Άκαδημίας Κρήτης, ο Περιφερειάρχης Κρήτης, ο Άρχηγός ΓΕΕΘΑ, Δήμαρχοι, και πολλοί θεσμικοί Φορείς και εκπρόσωποι, ως και άλλοι έκλεκτοί προσκεκλημένοι της Μητροπόλεως μας, μεταξύ των οποίων και ο κ. Γεώργιος Ί. Βαρδινογιάννης.

Βιολιά και λαούτα από τίς αντίστοιχες Σχολές του Όδείου της Μητροπόλεως μας υποδέχθηκαν, είς τήν είσοδο του Τσατσαρωνάκειου, τούς ύψηλους προσκεκλημένους μέ τούς μαθητές των Σχολών αυτών, υπό τήν διεύθυνση των διδασκάλων τους κ.κ. Λευτέρη Κουμψ, Σκαράκη Στρατή και Βλαστάκη Χαρίλαου, νά αποδίδουν ξεχωριστές για τήν περίσταση μαρινάδες. Όμιλος νέων μέ παραδοσιακές στολές εκ των Παραδοσιακών Συλλόγων: «Όμιλος Βρακοφόρων Κισάμου», Χάρη &

Γιάννη Κουμψ, «Η Κίσσαμος», Άλκηστης Ήρουχάκη και «Ό Γηγενής», Πολυχρονάκη Γεωργίας και Ρουπάκη Νικολάου, υποδέχθηκαν τούς επισήμους. Ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Άμφιλόχιος, υποδέχθηκε τόν Παναγιώτατο, ως και όλους τούς έκλεκτους προσκεκλημένους, εκφράζοντας τήν εύχαριστία και εύγνωμοσύνη της Μητροπόλεως μας διά τήν μεγάλη αυτή τιμή και χαρά. Προσέφερε δέ προς όλους ανάγλυφη αποτύπωση μέ τήν μορφή του Όσίου Νικηφόρου, ως και ένα Λεύκωμα, έκδοση της Ί. Μητροπόλεως μας, αφιερωμένο είς τήν Άγία και Μεγάλη Σύνοδο, η οποία φιλοξενήθηκε είς τούς χώρους της ΟΑΚ τόν Ίούνιο του 2016. Κατά τό δείπνο απνύθυνε χαιρετισμό ο Δήμαρχος Κισάμου κ. Θεόδωρος Σταθάκης, ο οποίος εξέφρασε τήν χαρά του Δήμου Κισάμου για τό γεγονός των θυρανοξίων του Ί. Ναού του Όσίου Νικηφόρου του Λεπρού, ως και για τήν έλευση είς τό Δήμο Κισάμου τόσων ύψηλων προσωπικοτήτων. Προσέφερε δέ είς τόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας αναμνηστικό της επίσκεψώς του. Ό Έξοχ. Πρόεδρος κ. Προκόπιος Παυλόπουλος εξέφρασε τήν χαρά του διά τό γεγονός της συμμετοχής, σμείωσε τήν αναγκαιότητα στηρίξεως του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου και τό πρόσωπο του Παναγιωτάτου κ.κ. Βαρθολομαίου είς τούς δύσκολους αυτούς χρόνους και καιρούς, καθώς όπως σμείωσε, τό Οικουμενικό Πατριαρχείο αποτελεί «σμείο ένότητας του Έλληνισμού και της Όρθοδοξίας», και εξήρε τό πνευματικό, κοινωνικό και προνοιακό έργο που επιτελεί η Ί. Μητρόπολις μας. Τήν όμορφη αυτή βραδιά εύλόγησε και κατέκλεισε ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης, ο Όποίος χαρέτισε τόν Πρόεδρο της Δημοκρατί-

ας, τούς συνδαιτημένες Προκαθημένους, ως και όλους τους παρόντες. Έξέφρασε τήν χαρά Του διά τήν έλευσή Του είς τήν Κρήτη και εύχήθηκε είς τόν Έπίσκοπό μας επί πολλά έτη νά συνεχίσει τήν διακονία του είς τόν τόπο μας. Ό Έπίσκοπος μας, διά χειρός του Παναγιωτάτου, εξέφρασε τήν ευαρέσκεια και εύγνωμοσύνη της Μητροπόλεως μας σέ πρόσωπα που διαχρονικά στηρίζουν τό έργο της απονέμοντας τιμητικές δικαρίσεις. Η έκδύλωση διανθίστηκε από τραγούδια της Πόλης και της Κρήτης που απέδωσε άριστοτεχνικά κλιμάκιο εκ της πολυμελούς Παραδοσιακής και Βυζαντινής Χορωδίας του Όδείου της Μητροπόλεως μας, υπό τήν διεύθυνση του Μουσικοδιδασκάλου του Όδείου κ. Γεωργίου Χαχλάκη.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ
ΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ
ΤΣΑΤΣΑΡΩΝΑΚΕΙΟΝ ΠΟΛΥΚΕΝΤΡΟΝ
(2 Ὀκτωβρίου 2018)

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Πρωθιεράρχα καὶ Ἡγούμενε τῆς Ὁρθοδοξίας, κ.κ. Βαρθολομαῖε μετὰ τῆς τιμίας Συνοδείας Σας, Ἐχοχώτατε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας, κ. Προκόπιε Παυλόπουλε, Ἐχοχώτατε ἐκπρόσωπε τῆς Κυβερνήσεως, Ὑφυπουργέ Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκε Μπόλαρη, Μακαριώτατε Πατριάρχα τῆς Σιωνίτιδος Γῆς, κ.κ. Θεόφιλε Γ', Μακαριώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι, Κύπρου κ. Χρυσόστομε Β' καὶ Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιε μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων, Πανιερωτάτων, Ἑλλογιμωτάτων, Ἱερολογιωτάτων καὶ Ἐντιμοτάτων Μελῶν τῶν τιμίων Συνοδειῶν ὑμῶν, ἐκπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Θεοφιλέστατε κ. Βησσαρίων καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος, Σεβ. Μητροπολίτα Ρεθύμνης & Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιε, καὶ Πολωνίας Θεοφιλέστατε κ. Ἀνδρέα, Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κ. Εἰρηναῖε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καὶ Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τῆς Νήσου, Σεβασμιώτατοι, Σεβασμιώτατοι καὶ Ἑλλογιμώτατοι Ἐταῖροι τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, Ἐχοχώτατε κ. Περιφερειάρχη Κρήτης μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Δήμων καὶ τῆς Περιφέρειας Κρήτης, κύριοι Δήμαρχοι, κ. Δήμαρχε Κισάμου, Ἐντιμώτατοι Βουλευταὶ τοῦ Νομοῦ, ἀξιότιμε κ. Βαρδινογιάννη, ἐνδοξότατοι Στρατηγοὶ καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Πανοσιολογιώτατοι ἅγιοι Καθηγούμενοι ἐκ τε τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους καὶ ἀλλαχοῦ, Πανοσιολογιώτατοι, ἅγιοι Ἀρχιγραμματέα τῆς Ι.Ε.Σ.Ε.Κ., ἅγιοι Πρωτοσύγκελλοι, Αἰδεσιμολογιώτατοι, ὀσιολογιώτατοι μοναχοὶ καὶ μοναχαί, Ἐντιμολογιώτατοι ἄρχοντες τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, Ἑλλογιμώτατε κ. Γενικέ Δντά τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, ἐκλε-

κτοὶ συνδαιτημόνες,

Ὡς ὄμβρος οὐράνιος καὶ δρόσος Ἀερμῶν καταρδεύει τό γεώργιον τῆς ταπεινῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ἢ χαροποιός, θεοδώρητος καὶ εὐλογητικὴ παρουσία πάντων ἡμῶν κατὰ τό παρατιθέμενον ἀπέριττον αὐτό δεῖπνον εἰς τοὺς φιλοξένους χώρους τοῦ Τσατσαρωνακείου πολιτιστικοῦ πολυκέντρου, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ -ὡς γνωστόν- δῶρον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς πολυμεροῦς ἀρωγῆς τῆς οἰκογενείας Νικολάου καὶ Μαρίας Τσατσαρωνάκη πρὸς τὴν Ἱεράν Μητροπολὶν μας.

Ἡ Κίσαμος σὰς ὑποδέχεται μὲ ἀνοιχτὰς ἀγκάλας καυχωμένη ἐν Κυρίῳ, καθὼς ἀξιοῦται στιγμῶν παλαιᾶς αἰγλης καὶ τιμῆς. Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα ἢ Δυτικὴ Κρήτη παρουσιάζει πρωταρχικὴν θέσιν καὶ σημαντικὴν ἐποικιστικὴν πρωτοβουλία. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς ταπεινῆς διακονίας μας, τὴν Κίσαμον καὶ τό Σέλιον, ἀναφέρονται ἀπὸ ἀρχαίους συγγραφεῖς περισσότεραι ἀπὸ τεσσαράκοντα πόλεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων τό Ἰναχώριον, ἢ Φαλάσαρνα, τό Κώρυκον, ἢ Κίσαμος, ἢ Μήθυμνα, ἢ Πολυρρήνια καὶ ἄλλαι. Ἡ ἀρχαία Κίσαμος κατέστη ὁ λιμὴν τῆς ἀρχαίας Πολυρρηνίας, τῆς παλαιότερας Δωρικῆς πόλεως τῆς Κρήτης. Ἦταν ὁμως αὐτόνομος πολιτεία μὲ ἴδιον νόμισμα, ἐνῶ κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους ἢ Κίσαμος καὶ ἢ Πολυρρήνια γνωρίζουν ἔτι μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν καὶ ἀκμὴν.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς εἰσέτι τῆς πρώτης Βυζαντινῆς περιόδου ἰδρύεται ἐπισκοπὴ, χωρὶς νὰ γνωρίζουμε ποῦ ἀκριβῶς εὐρίσκονται, ἢ ἀκόμη κι ἂν σώζονται, τὰ ἴχνη τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς περιόδου ταύτης, ἐνῶ ὕστερον ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης ἀπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Φωκά, ἢ Ἐπισκοπὴ μεταφέρε-

ται εἰς τό ὁμώνυμον χωρίον τῆς ἐνδοχώρας, τὴν Ἐπισκοπὴν, διὰ λόγους ἀσφαλείας, μὲ Καθεδρικόν Ναόν τὴν παλαιοχριστιανικὴν Ροτόντα τοῦ Μιχαὴλ Ἀρχαγγέλου, κτίσμα τοῦ 6ου αἰῶνος.

Ἡ Ἐπισκοπὴ Κισάμου συγκαταλέγεται ἀνάμεσα εἰς τὰς εἴκοσι πρωτοχριστιανικὰς Ἐπισκοπὰς τῆς Μεγαλονήσου. Πρώτη ἐπίσημος μνεῖα Ἐπισκόπου Κισάμου εἰς Σύνοδον κατὰ τὴν μεταποστολικὴν ἐποχὴν εἶναι αὕτη τοῦ Εὐκίσσου, εἰς τὴν Σύνοδον τῆς Σαρδικῆς (343). Ὅμοιος, τὸν 7ον αἰῶνα, ἐπὶ βασιλείας Κωνσταντίνου Δ' Πωγωνάτου καὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου Α', ὁ ἐπίσκοπος Καντάνου Γρηγόριος λαμβάνει μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Στ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐνῶ οἱ Ἐπίσκοποι Κισάμου Λέων καὶ Καντάνου Φωτεινός συγκαταλέγονται εἰς τὴν χορείαν τῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι σενεκρότησαν τὴν ἑβδόμην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (787).

Ἵπολειπόμενος δὲ τῶν ἐτῶν, μὲ σεβασμὸν ἀναφέρομαι εἰς τὰς πέντε περίπου δεκαετίας τῆς ποιμαντορίας τοῦ ἀοιδίμου Προκατόχου μου μακαριστοῦ Μητροπολίτου Εἰρηναίου, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἐπαρχίαι τῆς Κισάμου καὶ τοῦ Σελίνου περιβάλλονται δι' αἰγλης καὶ σημασίας οὐ τῆς τυχούσης, καθὼς μεγαλόπνοα ὄραματα διὰ τὰ δεδομένα τῆς ἐποχῆς πραγματώνονται, καὶ δίδουν ἰδιαίτεραν ἀνάπτυξιν, ἀξίαν καὶ δόξαν εἰς τὴν περιοχὴν.

Ἰδιαιτέρως ὁμως λαμπρυνόμεθα καὶ ἱεράν καύχησιν αισθανόμεθα ἅπαντες οἱ Κρήτες, διότι ἀποτελοῦμεν δεδοξασμένα, πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα τέκνα τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὅστις περιβάλλει ἡμᾶς δι' ἀγάπης, στοργῆς, καὶ πολυτρόπου εὐκλείας.

Κατὰ τὴν σημερινὴν εὐσημον ἡμέραν ἀναβλύζει ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν ἄφατος δοξολογία καὶ ἀνείπωτος πνευματικὴ εὐφροσύνη πρὸς τὸν δοτῆρα τῶν ὅλων πανοικτίρμονα Θεόν. Καί τοῦτο, διότι μέγਾਲως καὶ δαψιλῶς εὐηργετήθημεν ἅπαντες ἐκ τῆς πλουσίας οὐρανοδώρου εὐλογίας, τὴν ὁποῖαν κομίζει εἰς ἡμᾶς ἢ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ὁ Ὅποιος πρό ὀλίγου ἠνέωξε τὰς θύρας δύο σημαντικῶν κέντρων τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, τῆ συμπροσευχῆ καὶ σεμνῆς παρουσίας πάντων

Υμῶν, τῶν ὑψηλῶν νῦν συνδαιτημόνων.

Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού ἀποτελεῖ πλέον πραγματικότητα. Ἐν προσκύνημα, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ πύλην εἰσόδου εἰς τήν πηγὴν τοῦ Θεοῦ ἐλέους καί τῆς φιλανθρωπίας, διὰ πρεσβειῶν τοῦ θαυμαστοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις Ὁσίου Νικηφόρου· ἐν κέντρον εἰς τό ὁποῖον ἐπήχθη θυσιαστήριον, ἐνθα ὁ ἄνθρωπος παρακύψας κεκαθαυμένη διανοία, ὁρᾷ τά φρικτά τελεσιουργούμενα, κάλλιον δέ εἰπεῖν, συνεργεῖ μετά τοῦ πλήθους τῶν ἀγγέλων τήν ἀναίμακτον ἱεουργίαν· τόπον ἅγιον, καθάρσεως, ἀγιασμοῦ καί μετοχῆς τοῦ γένους τῶν βρωτῶν εἰς τό μυστήριον τῆς σωτηρίας, εἰσόδου δέ εἰς τήν ἀνέσπερον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἡτοιμάσθη πρό καταβολῆς κόσμου.

Ἐκ δευτέρου, ἡ Μονάς Ἡύξημένης Φροντίδος τοῦ Ἄννουσακείου Θεραπευτηρίου, εὐγενῆς χορηγία τοῦ κοινωφελοῦς Ἰδρύματος Ἰωάννου Λάτση, ἀνοίγει τὰς θύρας τῆς ἀπό τῆς σήμερον, διὰ νά δεχθῆ τόν πάσχοντα ἄνθρωπον, τόν περιπελεγμένον ταῖς ἀσθενείαις, τόν συνκυλινδούμενον τῇ φθορᾷ καί ἀδυναμίᾳ τῆς φύσεως καί τόν δεόμενον τῆς θεραπείας τῆς ἐπιστήμης.

Δύο κέντρα τά ὁποῖα ἐναγκαλιζόνται τόν ὅλον ἄνθρωπον, καταφάσκουσιν ἐν ἀγάπῃ τό ἀνθρώπινον πρόσωπον, ἀναγνωρίζουσι καί σέβονται τό ἐνιαῖον καί ἀδιάσπαστον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως συντιθεμένης ἐκ σώματος καί ψυχῆς.

Δύο κέντρα, τά ὁποῖα ἀλληλοπεριχωροῦνται, ἀλληλοσυμπληροῦνται καί ὑποδέχονται τόν ἄνθρωπον ὡς τό κορυφαῖον δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, τό καθ' ὁμοίωσιν Αὐτοῦ πλασθέν ἀλλά καί τήν εἰκόνα Αὐτοῦ φέρον, καθημαγμένην ἴσως καί ἐσπιλωμένην, ἀσθενοῦσαν καί πάσχουσαν, πλήν ὅμως, ἐπιθυμοῦσαν καί ἀναζητοῦσαν τό ἀρχέγονον κάλλος καί τό ἐσχατολογικόν τέλος τῆς, διὰ τό ὁποῖον καί ἐδημιουργήθη.

Αἰσθανόμεθα, ὅθεν, ἱεράν ὑπερηφάνειαν ἀλλά καί ἐν ταῦτῳ συστολήν καί δέος διὰ τό μέγα στάδιον τό ὁποῖον ἤδη ἠνέφκται ἐνώπιόν μας. Διὰ ἕν εἰσέτι πεδῖον δραστηριότητος καί εὐθύνης, τό ὁποῖον καλεῖ τήν τοπικήν κοινωνίαν, τόν κληρῶν καί τό χριστεπώνυμον ποιμνιον,

τούς ἄρχοντας καί τόν λαόν, νά σταθῶμεν εἰς τό ὕψος τῆς συνειδήσεως ἀλλά καί τοῦ χρέους, εἰς τήν ἀκρῶρειαν τῆς αὐτοθυσίας καί τῆς προσφορᾶς· νά τολμήσωμεν ἅπαντες τήν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἔρκους τῆς φιλαυτίας καί τῆς ἐγωκεντρικότητος, διὰ νά εἰσελθῶμεν εἰς καινὴν κτίσιν. «Οὐρανόν καινόν καί γῆν καινήν» ὑπισχνεῖται εἰς ἡμᾶς ὁ Χριστός τόπον, ὅπου «ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγή οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τά πρῶτα ἀπῆλθον. Καί εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· ἰδοὺ καινά ποιῶ πάντα» (Ἀποκ. 21, 1...4-5).

Αἱ δύο ἐστίαί, εἰς τά ὁποῖας ἄρτι εἰσωδύσαμεν, καλοῦνται νά θεραπεύσουν καί ὑπηρετήσουν μετά ζήλου καί ἀφοσιώσεως αὐτήν τήν καινότητα ζωῆς ἐν Χριστῷ ἀναστάντι (πρβ. Ρωμ. 6, 4-6) τήν ὁποῖαν καί ἐπαγγέλονται, καί τήν ἀδήριτον δίψαν τοῦ ἀνθρώπου δι' ἀνακαινισμόν καί ἀνάστασιν τῆς φύσεώς του. Πλήν ὅμως καί οἱ προστρέχοντες εἰς τά κέντρα αὐτά ἄς προσέρχωνται ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀληθείας αὐτῆς καί πίστει πολλῇ, ἐνθυμούμενοι τόν ἀψευδῆ λόγον τοῦ Χριστοῦ, εἰπόντος: «τόν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω» (Ἰω. 6, 37-38) καί «πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι» (Μάρ. 9, 23-24).

Κατά τήν ἔναρξιν τῆς νέας παραλλήλου ταύτης διακονίας καί διαδρομῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας θεωροῦμεν ἰδιαιτέραν τιμὴν καί εὐλογίαν τό γεγονός ὅτι εὐρίσκεσθε μεταξύ ἡμῶν, ἐπευλογοῦντες, ἀγιάζοντες καί στηρίζοντες τήν τοπικήν Ἐκκλησίαν. Διό καί ἐν συγκινήσει πολλῇ ὑψοῦμεν τό ποτήριον τοῦτο εἰς ὑγίειαν πάντων Ὑμῶν, παρακαλοῦντες νά μὴ ἐπιλανθάνησθε τῆς λαχούσης ἡμῖν κληρουχίας, καί νά εὐχησθε ὅπως εὐαγγελιζόμεθα παντοιοτρόπως τόν αἰώνιον προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου διακονοῦντες αὐτόν, εἰς δόξαν Θεοῦ καί καύχησιν τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας, πρός τήν ὁποῖαν δεδηλωμένα ὑπάρχουν ἡ υἱική ἀφοσιώσις μας καί ἡ ἐκ βάθους καρδίας εὐγνωμοσύνη καί εὐχαριστία μας.

Ἐρρωσθε πάντοτε· καλῶς ὠρίσατε!

Ἐπιτρέψατε ἡμῖν, ἐν κατακλειδί νά ἐπιδώσωμεν εἰς πάντας ὑμᾶς καί εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἡμέρας, ἀνάγλυφον ἀποτύπων με

τήν μορφήν τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, τοῦ μεγάλου καί οἰκουμενικοῦ αὐτοῦ Ἁγίου, καί ἐν Λεύκωμα ἀφιερωμένον εἰς τό μεγαλυτέρον, ἴσως, γεγονός τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἱστορίας τῶν τελευταίων αἰώνων, τῆς συγκλήσεως, δηλονότι, τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας συνελθούσης εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἀκαδημίαν Κρήτης, καί διά τό ὅποιον Λεύκωμα ἠργάσθη μετ' αὐτοθυσίας ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας κ. Ἀντώνιος Βακάκης, Θεολόγος, συνεπικουρούμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου κ. Εἰρηναίου Μπατσάκη, Δντοῦ τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου μας, ὅστις ἔσχεν καί τήν ἐπιμέλειαν τῶν κειμένων. Τούς εὐχαριστῶ ἀπό καρδιάς. Πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι προσέφερον ἐκ τοῦ φωτογραφικοῦ ἀρχείου τους ὑλικόν διά τήν σύνταξιν τοῦ εἰρημένου Τόμου. Ἐξαιρέτως ὅμως θέλομεν νά μνημονεύσωμεν τό πρόσωπον τοῦ δημοσιογράφου κ. Νικολάου Μαγγίνα, ὁ ὅποιος μέ πολλήν προθυμίαν παρεχώρησεν τόν κύριον ὄγκον τῶν φωτογραφιῶν τοῦ φωτογραφικοῦ αὐτοῦ ἀποτυπώματος, καθὼς ἦτο μέλος, ὅπως καί τώρα, τῆς Πατριαρχικῆς Συνοδείας, κατά τά μέγала γεγονότα τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τόν εὐχαριστοῦμεν καί ἐκεῖνον ἀλλά καί ὄλους διά τήν πολύτιμον συνδρομήν των.

Κατά τήν πανηγυρικήν ταύτην πανδαισίαν οἱ λόγοι τοῦ στόματος καί οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας ἀδυνατοῦν νά ἐκφράσουν ἐκεῖνον τό ὅποιον πράγματι αισθανόμεθα, δι' ὅσους συνοδοιποροῦν μεθ' ἡμῶν εἰς τόν δόλιχον τῆς ἀρχιερατικῆς μας διακονίας βαστάζοντες, ὡς καλοὶ κυρηναῖοι, τό βάρος τῆς ἀνάπτους ὁδοῦ εἰς τήν ὁποίαν μᾶς ἔταξεν ὁ Θεός, καί εὐεργετοῦν διά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας πλῆθος ἀνθρώπων. Ἐπιθυμοῦμεν νά εὐχαριστήσωμεν ὀφειλετικῶς τά πρόσωπα ὄλων ἀνεξαιρέτως, ἐνδεικτικῶς δέ ἀπονέμωμεν τήν εὐεργετικήν ταύτην πλακέταν, διά τῶν τιμιωτάτων χειρῶν τῆς Αὐτοῦ Θειοτά-

της Παναγιότητος, εἰς ἐνδειξιν ἀγάπης καί εὐγνωμοσύνης:

Εἰς τόν Ἐξοχώτατον Περιφερειάρχην Κρήτης κ. Σταῦρον Ἀρναουτάκη, εἰς τοὺς ἀδελφούς κ. Γεώργιον καί Βαρδῆν Βαρδινογιάννην, εἰς τό Κοινωφελές Ἰδρυμα Ἰωάννου Λάτση, τήν ὁποίαν καί θά παραλάβῃ ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ἰδρύματος κ. Δημήτριος Ἀφεντούλης, εἰς τήν οἰκογένειαν Νικολάου Τσατσαρωνάκη, εἰς τόν κ. Παῦλον Χανιωτάκη, ἰδιοκτήτην τοῦ ξενοδοχείου AVRA - ἐπιχειρηματίαν, εἰς τήν ἑταιρείαν Anthea Lettings Estate κ.κ. Ἀνδρέαν Κουπῆν & Στράτον Φίλην, εἰς τόν κ. Ἰάκωβον Χονδράκη καί εἰς τόν Μουσικολογιώτατον Ὑμνογράφον τῆς πλήρους ἀσματικῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπρού, κ. Ἰωάννην Παναγόπουλον, διδάσκαλον. Τούς εὐχαριστοῦμεν, σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἅπαντας.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΕΠΙΧΗΜΟΝ ΔΕΙΠΝΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΣΑΤΣΑΡΩΝΑΚΕΙΟΝ ΠΟΛΥΚΕΝΤΡΟΝ
(Κίσαμος, 2 Ὀκτωβρίου 2018)

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, Μακαριώτατοι καί προσφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ἱερώτατε Μητροπολίτα Κισάμου καί Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιε, φιλόστοργε Ποιμενάρχα τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί, Ἐλλογιμώτατοι καί ἐντιμώτατοι συνδαιτυμόνες, Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Ἡ ἱεραποδημία τοῦ Πατριάρχου σας συνεχίζεται εἰς τήν νῆσον αὐτήν τῆς φιλοξενίας καί τῆς ἀνοιχτῆς πνευματικῆς ἀγκάλης, ἐν μέσῳ ἠγαπημένων προσώπων, -καί ποῖος ἄλλως τε δέν εἶναι ἠγαπημένος δι' ἓνα ἄνθρωπον εἰς Χριστόν βαπτισθέντα; Πέριξ ταύτης τῆς εὐλογηθείσης τραπέζης, ὁμοθυμαδόν διακηρύσσομεν, «ἐκ καθαρᾶς καρδίας», τήν ἐνότητα τῆς πίστεως, τήν κοινωσίαν τῆς ἀγάπης καί τήν ἀκλόνητον βεβαιότητα τῆς κοινῆς ἐλπίδος εἰς τόν ποιήσαντα καινά τά πάντα, καί «πάλιν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καί νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».

Εἶναι λίαν σημαντικόν, εἰς μίαν ἐποχήν κατά τήν ὁποίαν ὑπερεπερίσσευσεν ὁ ἐγωϊσμός τῆς αὐτοδικαιώσεως, τοῦ δικαιώματος «νά εἴμεθα ὁ ἑαυτός μας», νά προβάλλεται, λόγῳ καί ἔργῳ, ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ καί κατά Χριστόν ζωὴ εἶναι, ὡς προσφυστάτα ἐλέχθη, «νά ὑπάρχουμε ὄχι ἀπὸ τόν ἑαυτό μας, μέ τόν ἑαυτό μας καί γιά τόν ἑαυτό μας, ἀλλά ἀπὸ τόν Θεό, μέ τόν Θεό καί γιά τόν Θεό». Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἀκώλυτος ἀποδοχή τῶν ζωοπαρόχων ἄνωθεν δωρημάτων ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου συγκροτοῦν τό «μέγα θαῦμα» τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας.

Δυστυχῶς, τό λάβαρον τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ εἶναι ἡ αὐτονομία τοῦ ἀτόμου. Τά

«ἀτομικά δικαιώματα» κατέπνιξαν τό ὑπέροχον πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, ὑπέροχον, διότι ἐδημιουργήθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ καί κατ' ὁμοίωσιν, ἔτι δέ ὠραιώθη διά τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. «Οὐδέν γάρ ὄσον ἄνθρωπος ἱερόν, ᾧ καί φύσεως ἐκοινώνησεν ὁ Θεός», διακηρύσσει ὁ Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας. Σήμερον, αἱ ἀτομικαὶ διεκδικήσεις καταστρέφουν τόν πολιτισμόν τοῦ προσώπου. Σοφῶς καί σαφῶς, ἡ ἐνταῦθα, θεία εὐδοκία, συνελθοῦσα Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπεγράμμισεν εἰς τήν Ἐγκύκλιόν της τά ἐξῆς: «Εἰς τὰς ἐκκοσμικευμένας συγχρόνους κοινωνίας ὁ ἄνθρωπος, ἀποκεκομμένος ἀπὸ τόν Θεόν, ταυτίζει τήν ἐλευθερίαν του καί τό νόημα τῆς ζωῆς του μέ ἀπόλυτον αὐτονομίαν καί μέ ἀποδέσμευσιν ἀπὸ τόν αἰώνιον προορισμόν του, μέ ἀποτέλεσμα σειρᾶν παρανοήσεων καί σκοπίμων παρερμηνειῶν τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως. Οὕτως, ἡ ἄνωθεν χορήγησις τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας καί ἡ πρόοδος εἰς τό «μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. δ', 13) θεωρεῖται ὅτι ἀντιστρατεύεται τὰς αὐτοσωτηρικὰς τάσεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ θυσιαστικὴ ἀγάπη ἀξιολογεῖται ὡς ἀσύμβατος μέ τόν ἀτομοκεντρισμόν, ἐνῶ ὁ ἀσκητικὸς χαρακτήρ τοῦ χριστιανικοῦ ἥθους κρίνεται ὡς ἀφόρητος πρόκλησις διά τόν εὐδαιμονισμόν τοῦ ἀτόμου» (§ 10).

Ὅμως, τιμιώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα ἐν Κυρίῳ, ἡ Ἀλήθεια εἶναι μία. Εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία του, ὡς τόπος καί τρόπος τῆς ἐν ἐλευθερίᾳ ζωῆς. Ὁ Κύριος ἡμῶν, ὁ Θεός τῆς ἀγάπης καί τοῦ ἐλέους, παρέδωκεν εἰς τόν λαόν αὐτοῦ τήν «καινὴν ἐντολήν», τόν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς κοινῆς

ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐλευθερίας: «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή· δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται» (Ματθ. κβ', 38-40).

Τὸ Τσατσαρωνάκειον καὶ οἱ φιλόχριστοι καὶ φιλόανθρωποι ἰδρυταὶ τοῦ ἐνσαρκώνουν αὐτὴν τὴν ἀγάπην, ἣτις «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς» (Α' Κορ. ιγ', 5). Χαίρει νὰ μοιράζεται, νὰ κοινωνῇ τὴν ζωὴν. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ κοινωνίας τιμῶμεν σήμερον, μετὰ τῆς συνοδείας ἡμῶν, φιλοξενούμενοι τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ πρόφρονος σεβασμοῦ σας, ἐνός σεβασμοῦ καὶ μιᾶς ἀγάπης οἱ ὅποιοι διαβαίνουν ἐπὶ τὸ πρωτότυπον, ἐπὶ τὴν παμφιλτάτην Μητέρα Ἐκκλησίαν, τὴν παρέχουσαν διὰ τῆς ἀδιαταράκτου κανονικῆς ἐξαρτήσεως, ὡς γνησίᾳ τροφός, τὸ γάλα τὸ πνευματικόν καὶ τὸν ἄρτον τὸν ἐπιούσιον. Μετὰ συγκινήσεως ἐνθυμούμεθα τὰ ἐγκαίνια τοῦ παρόντος Τσατσαρωνακείου πολυδυνάμου Κέντρου ὑπό

τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, καὶ βλέπομεν ὅτι αἱ εὐχαὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Πατριάρχου σας ἐκαρποφόρησαν, καὶ σήμερον, μετὰ ἐξαετίαν, τοῦτο τὸ Κέντρον συμβάλλει εἰς τὸ ἓνα καὶ γνήσιον αἰτούμενον κάθε ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὸ προκόπτειν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ. Συγχαίρομεν πατρικῶς ὑμᾶς, Ἱερώτατε, καὶ τοὺς τιμίους συνεργάτας σας διὰ τὸ ἐπιτελούμενον λαμπρὸν ἔργον.

Διὸ καὶ ἐγείροντες τὸν κρατῆρα, τὸν εὐφραίνοντα τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, δηλοῦμεν καὶ αὐθις ὅτι ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ μίαν ἀληθῆ εὐφροσύνην ἔχομεν, μίαν πραγματικὴν καὶ ἄληκτον χαρὰν, εἰς ἓνα πρόσωπον εὐρίσκομεν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἐν Χριστῷ εἰς τοὺς ἀδελφούς. Ὁ Χριστὸς νὰ εὐλογῇ τὸ ἔργον τῆς Μητροπόλεώς σας, Ἱερώτατε ἀδελφέ, διὰ νὰ χαίρῃ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ προκοπῇ ὑμῶν, ποιμενάρχου καὶ ποιμνίου.

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα.

Πατριαρχικὴ Χοροστασία

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, χοροστάτησε, τὸ πρωὶ τῆς 3^{ης} Ὀκτωβρίου 2018, κατὰ τὴν θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία τελέσθηκε στὴν Ἱερά Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγικὴ Μονὴ Ὁδηγητρίας Γωνιάς. Παρευρέθησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος Γ' καὶ οἱ Μακ. Ἀρχιεπίσκοποι Κύπρου κ. Χρυσόστομος Β' καὶ Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος. Συμμετεῖχαν, ἐπίσης, ἐκπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, οἱ Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, οἱ Σεβασμιώτατοι ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῶν Συνοδειῶν

τῶν Προκαθημένων, οἱ Σεβασμιώτατοι καὶ οἱ κ. Καθηγητές, Ἐταῖροι τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, Μοναστικὲς Ἀδελφότητες, πλῆθος Κληρικῶν καὶ πιστῶν ἐξ ὅλης τῆς Μεγαλονήσου. Τὴν κυβερνήσι ἐκπροσώπησε ὁ Εἰδικὸς Γραμματέας Ὁρθοσκευτικῆς καὶ Πολιτιστικῆς Διπλωματίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Δρ Εὐστάθιος Χ. Λιανὸς Λιάντης.

Τὸν Παναγιώτατο καὶ τοὺς Προκαθημένους ὑπεδέχθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος μὲ τὴν συμμετοχὴ δεκάδων παιδιῶν ἀπὸ τῆς μαθητικῆς κοινότητας Κολυμβαρίου (Δημοτικὸ, Γυμνάσιο καὶ Λύκειο), ὡς ἐπίσης καὶ οἱ μαθητὲς τῆς Πατριαρχικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κρήτης, παιδιὰ πού ὁ Παναγιώτατος

Ζορμπά, άπονέμοντάς του τό όφφίκιο του «Ιερομνήμονος» τής Αγίας του Χριστού Μεγάλης Έκκλησίας. Ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε εις τά προνόμια τής Αγίας του Χριστού Μεγάλης Έκκλησίας και τήν τιμή συμμετοχής εις αυτά, ως και εις τήν προέλευση των όφφικίων, έξαιρώντας τίς ικανότητες και τά χαρίσματα του προχειρισθέντος. Ακολουθώς ό προχειρισθείς έξέφρασε τήν βαθιά εύγνωμοσύνη του, τήν υϊκή άφοσίωσή του, ως και τίς πολλές εύχαριστίες του προς τόν Παναγιώτατο και τό Οικουμενικό Πατριαρχείο, τό Όποιο, ως σημείωσε, θά διακονεί και ύπηρετεί μετά αυτοθυσίας και αυταπαρνήσεως. Πλήθος πιστών μετείχαν εις τήν Θεία Λειτουργία και έλαβαν τήν εύχή και εύλογία του Παναγιωτάτου, ό Όποιος ύπομονετικά διένειμε εις όλους αντίδωρο και μικρά εικονίσματα τής Παναγίας τής Γωνιάς, μέ τήν σφραγίδα και ύπογραφή Του.

εύλόγησε και εύχήθηκε κάθε εύλογία εις τή ζωή τους, προσφέροντάς τους από ένα μικρό σταυρό. Μετείχε επίσης όμάδα από τόν Παραδοσιακό Μουσικό Σύλλογο «οί Βιγλάτορες». Κατά τήν διάρκεια τής Θείας Λειτουργίας ό Παναγιώτατος τέλεσε Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως πάντων των μακαρία τή λήξει γενομένων εύεργετών, κτητόρων και έταίρων τής Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης. Ακολουθώς προχείρισε σέ Άρχοντα του Οικουμενικού Θρόνου τόν Γενικό Δντή τής Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης, Δρα Κωνσταντίνο

Έγκαίνια Κειμηλιαρχείου

Τά έγκαίνια του Κειμηλιαρχείου τής Ιερās Πατριαρχικής και Σταυροπνυιακής Μονής Όδηγητρίας Γωνιάς τέλεσε ό Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος μετά τήν θεία Λειτουργία τής 3^{ης} Όκτωβρίου 2018. Εις τόν Άγιασμό συμπροσευχήθηκαν ό Μακαριωτάτος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ. Θεόφιλος, οί Μακαριώτατοι: Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος και Άλβανίας κ. Αναστάσιος, εκπρόσωποι του Πατριάρχου Ρουμανίας και των Αυτόκεφάλων Έκκλησιών Ελλάδος και Πολωνίας, ως επίσης ό Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ειρηναίος, ή Ιεραρχία τής Έκκλησίας Κρήτης, οί Συνοδεις των Προκαθημένων, ως και οί Σεβ. Μητροπολίτες Έταιροι τής Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης. Παρίστατο επίσης μεγάλος αριθμός Κληρικών και Μοναστικές Αδελφότητες από τό Άγιον Όρος, τήν Κρήτη και άλλαχού, μέ τήν συμμετοχή πλήθους πιστών.

Των έγκαίνιων και όμιλιων ακολουθήσε ξενάγηση εις τούς χώρους του Κειμη-

λιαρχείου από τόν επίτιμο Έφορο Αρχαιοτήτων κ. Μιχαήλ Άνδριανάκη, έμπειρο και καταξιωμένο επιστήμονα. Τό Κειμηλιαρχείο τής Μονής Γωνιάς αποτελεί ένα σπουδαίο, μοναδικό και ξεχωριστό Μουσείο Βυζαντινών Εικόνων και Ιερών Κειμηλίων, τό όποιο διαμορφώθηκε στους πλήρως ανακαινισμένους χώρους των ύπογειών τής Μονής. Πρόκειται περί χώρων ύψηλης αισθητικής, πετρόχτιστες θολωτές επιφάνειες 300 τ.μ., όπου πλέον φιλοξενούνται τά μοναδικά εκθέματα τής Μονής. Η Μονή Γωνιάς διαθέτει τήν πληρέστερη συλλογή Εικόνων Κρητικής Σχολής σέ όλη τήν Κρήτη, ως και άλλα ιερά κειμήλια, όπως χρυσόβουλα, Πατριαρχικά σιγίλλια, μοναδικά χειρόγραφα, είδη εκκλησιαστικής τέχνης, έξαιρετικής αισθητικής και άξιας. Των έγκαίνιων ακολούθησε πλούσια φιλοξενία εις τό Άρχονταρίκι τής Μονής διά τούς ύψηλους προσκεκλημένους και εις τούς αύλειους χώρους για όλο τόν κόσμο, προσφορά των Συλλόγων Γυναικών τής περιοχής, τούς όποιους και εύχαριστούμε.

ΟΜΙΛΙΑ
 ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ
 κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ
 ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΚΕΙΜΗΛΙΑΡΧΕΙΟΥ
 ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ & ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΓΩΝΙΑΣ
 (3 Ὀκτωβρίου 2018)

«...ὁ δὲ εἶπε· μὴ ἐγγίσης ὧδε. λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν...» (Εξ. 3,5)

Αναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ, Ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Μακαριώτατοι, Σεβασμιώτατοι ἐκπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας, Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης μετὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, Σεβασμιώτατοι καὶ Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγηταί, Ἐταῖροι τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, Πανοσιολογιώτατε ἅγιο Ἀρχιγραμματεῦ τῆς ΙΕ-ΣΕΚ, ἅγιοι Πρωτοσύγκελλοι, ἅγιοι Καθηγούμενοι, αἰδεσιμολογιώτατοι, ἱερολογιώτατοι, ὀσιολογιώτατοι μοναχοὶ καὶ μοναχαί, Ἐξοχώτατε κ. Περιφερειάρχᾳ Κρήτης μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Δήμων καὶ τῆς Περιφέρειας Κρήτης, κύριοι Δήμαρχοι, Ἐνδοξότατοι ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Ἐντιμότατοι Βουλευταί τοῦ Νομοῦ, Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Χανίων καὶ κ.κ. ἐκπρόσωποι τοῦ οἴκου τῆς Θέμιδος, οἱ ὅποιοι ἐορτάζετε σήμερον τὸν προστάτην ὑμῶν Ἅγιον Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην, Ἐντιμολογιώτατοι ἄρχοντες τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, Μουσικολογιώτατοι ἱεροψάλται, Θεοπόθητε τοῦ Κυρίου λαέ, εὐσεβεῖς χριστιανοὶ, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί,

Εὐρισκόμενοι εἰς τὸν τόπον τοῦτον, εἰς τὴν Ἱεράν Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν Γωνιάς, εἰς τὴν ρίζαν τοῦ ἀκρωτηρίου Σπάθα, εὐρισκόμεθα ὄντως εἰς τόπον ἅγιον καὶ κατοικητήριον, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ κληρὸν καὶ ἐπιλογὴν κατοικίσεως τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἐν εἶδει τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνας Αὐτῆς.

Αἱ μαρτυρίαι διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Μονῆς εἰς τὸν συγκεκριμένον χώρον ἀνάγονται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος, ὅτε ὁ μοναχὸς Βλάσιος, προερχόμενος ἐκ Κύπρου, θαυμαστῶ τῷ τρόπῳ ἀνεῦρε τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος καὶ ἤρχισεν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Καθολικοῦ καὶ τῶν περικειμένων κτισμάτων.

Ἦδη ἀπὸ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος ἐξασφαλίζεται διὰ τὴν Μονὴν τὸ προνόμιον τοῦ Σταυροπηγίου ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Διονυσίου Γ', τὸ ὅποιον ἀνανεοῦται τὸ 1690, τὸ 1778 καὶ τέλος τὸ 1797 ὑπὸ τοῦ θρυλικοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε', πράξεις αἱ ὁποῖαι δηλοῦν τὸν σταθερὸν προσανατολισμὸν καὶ τὴν πιστότητα τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ ἐν Κρήτῃ εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, παρά τὰς δυσκόλους, αἱματηράς, κατοχικὰς καὶ διωκτικὰς περιόδους εἰς τὰς ὁποίας περιήλθεν ἡ Μεγαλόνησος καὶ τὸ παρὸν ἱερόν Παλλάδιον.

Σήμερον, μὲ πρωτοστάτην καὶ πάλιν τὴν πνευματικὴν κεφαλὴν καὶ τὸν φυσικὸν Ἡγούμενον τῆς Μονῆς ταύτης, τὸν Οἰκουμενικὸν ἡμῶν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, ἀλλὰ καὶ πάντας Ὑμᾶς, τοὺς Μακαριωτάτους Προκαθημένους ὡς καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τελοῦμεν τὰ Ἐγκαίνια τοῦ νέου Κειμηλιαρχείου τῆς Μονῆς, διασώζοντες ἔργα μὲν χειρῶν ἀνθρώπων, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ μέταξαν καὶ βύσσον καὶ χάρτην καὶ μελάνην, καὶ χρωστήρας, πλὴν ὅμως τιθέμενα ἅπαντα εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ προαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναγωγὴν του ἐκ τῶν κάτω εἰς τὰ ἄνω. Ὅπως

«εἶναι θεϊκὰ ἱερό καὶ πανάγιο ὁ πρῶτος τῇ τάξει μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν νὰ εἶναι ἐνδεδυμένος τῇ χλαμύδα τῆς ἀδυναμίας» καὶ τῆς ταπεινώσεως, ἔτσι καὶ τὰ ἔργα πού περιβάλλονται τὴν φθορὰν τοῦ χρόνου καὶ τὴν μανίαν τῶν διωκτῶν ἀποπνέουν τὴν αὔραν τοῦ Πνεύματος καὶ διδάσκουν «τὴν ἀνάληψιν σὲ ἓνα λειτουργικὸ κόσμον». (Ἀρχιμ. Βασίλειος, *Τὸ κάλλος θά σώσῃ τὸν κόσμον*).

Κάτωθεν τοῦ ἐπιπέδου τῆς αὐλῆς εἰς τὸ ὁποῖον εὐρισκόμεθα ὑπάρχει τὸ τεχνητὸν ἐπίπεδον, λόγῳ τῆς ἐντόνου κλίσεως τοῦ ἐδάφους, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐστηρίχθη ἡ ὑπέργειος οἰκοδομή. Ἡ κατασκευὴ ὑπογείων θολωτῶν χώρων, μὲ πολὺ χονδρούς τοίχους καὶ καμάρας ὑψηλῆς ἀρχιτεκτονικῆς αἰσθητικῆς καλύπτουν τὴν ὑψομετρικὴν διαφορὰν καὶ ἀποτελοῦν ἰσχυρὰν θεμελίωσιν διὰ τὰ κυρίως κτίσματα.

Εἰς τοὺς ὄντως ἀρχοντικούς αὐτοὺς χώρους φιλοξενεῖται ἀπὸ σήμερον τὸ ἐγκαινιζόμενον ὑπὸ πάντων Ὑμῶν Κειμηλιαρχεῖον. Τὸ νέον αἰσθανόμεθα ὅτι εἶναι ἤδη παλαιόν· τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀποκαθαίρομενον λαμπρύνει διὰ τῆς ἀποκαλύψεως καὶ τῆς παρουσίας του καὶ τέρπει τὰς αἰσθήσεις διὰ τῆς αἴγλης του.

Κινεῖ τὰς ἀτραπούς τῆς μνήμης εἰς τὴν βίωσιν παλαιῶν ἡμερῶν καὶ ὀδηγεῖ τὴν ψυχὴν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς κατανύξεως, τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μυστικῆς συναντήσεως μὲ τὴν καλλιτεχνικὴν εὐαισθησίαν, τοὺς μυχιούς στεναγμούς καὶ τὰ ἀνεκλάλητα πάθη, ὅπως αὐτὰ ἐξεφράσθησαν ἀπὸ τὰς παρῳχημένας γενεὰς ἀνά τοὺς αἰῶνας, τὰς πεποικιλμένας μὲ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν Τριαδικὸν Θεὸν εἰς τὸ αὐτόθι ἐντευκτήριον τοῦ θείου.

Αἰσθανόμεθα τὰς προσευχὰς των νὰ ἀναπέμπωνται ὑπὲρ τοῦ σύμπαντος κόσμου, τὰς γονυκλισίας καὶ τὰ δάκρῦα των νὰ εἶναι μετάνοια καὶ οἰμωγὴ ἐδική μας.

Αἰσθανόμεθα ὅτι τίποτε τὸ καινὸν δὲν ξεκινοῦμεν, ἀλλὰ συνεχίζομεν αὐτὸ τὸ ὁποῖον εὐρήκαμεν καὶ μὲ τὸ ὅποιο ἠνώθημεν κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεγάλης συναντήσεως τοῦ χθὲς μὲ τὸ σήμερον· χειραγωγούμενοι ὀδηγοῦμεθα ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ δημιουργοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν τῆς πορείας τῆς ἱστορικῆς Μονῆς μας. Δέν αὐτενεργοῦμεν

καί δέν άνεξαρτητοποιούμεθα, έπειδή ζώμεν τήν έτερότητα καί διαφορετικότητα μας μανθάνομεν μόνον νά άκολουθώμεν τόν βηματισμόν του παρελθόντος εις τό στάδιον του παρόντος.

Έχομεν τήν τόλμην νά ψαύωμεν τά ίχνη τών προγόνων μας, όπως αυτά άπετυπώθησαν καί άπεκρυσταλλώθησαν εις τήν άρχιτεκτονικήν, τήν ζωγραφικήν, τήν μελωδιαν, έντός της θείας Λατρείας του Σώματος της Έκκλησίας καί της Μυστηριακής ζωής της, έκφράζοντα τήν Όρθόδοξον διδασκαλίαν καί παράδοσιν.

Νά άκολουθώμεν τό στίγμα τών πατέρων μας καί νά νεωτερίζωμεν ίχνηλατούντες, νά πρωτοπορώμεν όντας έπόμενοι. Έντός του παλαιού αισθανόμεθα έγκαινισμένοι καί έντός του παρωχημένου βιοϋμεν τό μεγαλείον της νεότητος καί της διαχρονικής ιστορικότητός μας.

Έν κειμηλιαρχείον δεν αποτελεί φυλακήν ή μουσεϊον, άλλ' έκθεσιν πολιτισμού έντός της Έκκλησίας, ό όποιος άντικατοπτρίζει τήν πίστιν, ή όποία μέ τήν σειράν της άπορρέει έκ της πνευματικής καρδιάς έκάστου πιστού.

Ό πολιτισμός έντός της Έκκλησίας δέν είναι άπλώς τέχνη, άλλ' επέκτασις της αγάπης του Θεού εις τόν άνθρωπον, είναι δωρεά, χάρισμα καί τελειότης. «Όταν μιλούμε για τό κάλλος μέσα στην Έκκλησία δέν κάνουμε λόγο άπλώς για θέαμα έξωτερικό καί πρόσκαιρο ή αισθητικό κατηγορημα, αλλά για δύναμι πού σώζει τόν κόσμο» (Άρχιμ. Βασίλειος, ένθ. άνωτ.).

Δί αυτό καί οί διάκονοι τών φορέων πού άσχολούνται μέ τόν Έκκλησιαστικόν Πολιτισμόν δέν νοούνται ως καλλιτέχνη, αλλά ως φορείς αυτής της αγάπης του Θεού προς τόν άνθρωπον καί του αγώνος του ανθρώπου δι' άγιασμόν καί θείαν όμοίωσιν. Η ανάπτυξις της μουσικής, της άγιογραφίας, της ζωγραφικής, της γλυπτικής καί τών άλλων τεχνών έντός της Έκκλησίας, καλλιεργείται κυρίως καί πρώτιστα μέσα από τήν προσευχήν καί τήν ταπείνωσιν καί δίδει καρπούς πού ξεπερνούν τόν θάνατον. Έχομεν τήν έπίγνωσιν ότι, οίανδήποτε τέχνην καλλιεργούμεν καί ύπηρετούμεν, τήν όφειλομεν εις τόν μέγαν δωροθέτην Θεόν καί τήν άφιερώνομεν εις τήν διακονίαν του ανθρώπου. Η τέχνη καθίσταται παιδαγωγικόν μέσον έρμηνεύουσα

τό μυστήριο της θείας Οικονομίας καί καλοϋσα τόν άνθρωπον νά άρθή έκ της γής εις τά ουράνια, δηλαδή εις τό άρχέγονον κάλλος του, εις τόν τόπον άπ' όπου προήλθεν.

Δανειζόμεθα τούς λόγους του Φωτίου Κόντογλου καί σημειώνομεν: «Λένε, λοιπόν, πώς ή Όρθοδοξία είναι άποστεωμένη, καί πώς κατήντησε 'στό σύγχρονο κόσμο μοναχά σαν φύλακας κειμηλίων, σαν ταριχευτής μιās νεκρās παραδόσεως'. Τά ψυχικά καί πνευματικά ξερίχια, λένε ταριχευτές τά σεμνώματα της Έλληνικής Όρθοδοξίας· οί πνευματικά νεκροθάφτες, λένε πεθαμένους εκείνους πού έχουνε άπάνω τους τήν ευωδία της αιώνιας ζωής.... Τό χρέος, όμως, του ανθρώπου πού άληθινά αγαπά τόν τόπο του, -όχι τίς πέτρες καί τά δέντρα του τόπου του, αλλά τόν χαρακτήρα τόν πνευματικό της πατρίδας του- είναι νά άγωνιστεί καταπάνω σ' αυτό τό ρεύμα, πού πάει νά σαρώσει τά θεμέλιά μας καί νά μάς πνίξει, ή νά μάς αφήσει γυμνούς. Σ' αυτό πού θέλει νά τό πάρουμε άπόφαση, πώς θά ζει στην Ελλάδα μο-

ναχά τό κορμί μας, ένώ τό πνεϋμα, ή ψυχή μας, ή καρδιά μας, θά ζούνε μέ ξένα διανοήματα καί μέ ξένα αισθήματα. Η τέχνη είναι σωστή κι άληθινή, όταν εκείνος πού τήν κάνει έχει γερό ένστικτο πού χρειάζεται για νά είναι σε άρμονία αυτό πού κάνει μέ τά γύρω του φυσικά φαινόμενα. Για τούτο ή παράδοση σ' έναν τόπο είναι ό μοναχός άληθινός δρόμος για τίς τέχνες, καί γενικά για κάθε έκφραση της ζωής, τά δέ άλλα είναι 'ξύλα, πλίνθοι καί κέραμοι, άτάκτως έρρισμένα', χωρίς κανέναν δεσμό, ούτε μεταξύ τους, ούτε μέ τόν τόπο, χωρίς καμμιά δικαίωση» (Φώτης Κόντογλου, Ευλογημένο Καταφύγιο).

«Δέν άνήκομε στον έαυτό μας αλλά σε μιá ιερή άποστολή. Καί αυτή όρίζεται από τό πώς έζησαν, πώς πολιτεύτηκαν καί τί μάς κληροδότησαν αυτοί πού μάς γέννησαν κατά σάρκα καί κατά πνεϋμα» (Άρχιμ. Βασίλειος, ένθ. άνωτ.). Αυτήν τήν παράδοσιν λιτανεύομεν καί ήμείς σήμερα προβάλλοντες τόν πλούτον της χρηστότητος του Κυρίου καί έκθέτοντες εις κοινήν θέαν τά σεβάσματα του γένους, όχι μόνον διά αναίρεσιν λησμοσύνης άλλ' ίνα πάντες, σήμερα καί έως έσχάτων, «ζωήν έχωσι καί περισσόν έχωσιν» (Ιωάν. 10,10).

Μέ τάς σκέψεις αυτές καί μέ τάς προϋποθέσεις ταύτας λειτουργούμεν από σήμερα τόν χώρον αυτόν του Κειμηλιαρχείου της Ίερας Πατριαρχικής καί Σταυροπηγιακής Μονής Γωνιας. Τό τάλαντον τό όποιον έδόθη εις ήμάς, δέν τό θάπτομεν αλλά τό παραδίδομεν εις τόν σύγχρονον άνθρωπον τόν άποδομημένο καί χλευασμένο υπό τών ισχυρών της γής, διά νά πολλαπλασιασθή καί καρπόν πολύν φέρη. Τά πάθη καί αί αδυναμίες μας ίσως μάς ταπεινώνουν καί μάς έκτρέπουν από τήν φυσικήν μας πορεία μαγνητίζοντάς μας εις τροχιάν, ή όποία έχει κέντρον ξένον από έμάς, τήν καταγωγήν, τό ήθος καί τόν προορισμόν μας.

Εϋχεσθε, Παναγιώτατε Πρωθιεράρχα της Όρθοδόξου Έκκλησίας, εϋχεσθε Μακαριώτατοι καί πάντες οί έκλεκτοί προσκεκλημένοι, εϋχεσθε ή είσοδος μας εις τόν χώρον τών κειμηλίων νά καταστή πύλη του Παραδείσου «ένθα ό τών έορταζόντων ήχος ό ακατάπαυστος καί ή άπέραντος ήδονή τών καθορώντων του προσώπου του

Τριαδικού Θεού τό κάλλος τό άρρητον».

Από της θέσεως αυτής επιθυμούμεν νά έκφράσωμεν τάς ευχαριστίας μας:

Εις τήν Άδελφότητα της παλαιάτου Ίερας Μονής μας, ή όποία φυλάττει ακοίμητον τήν κανδήλαν της έλπίδος καί της πίστεως ένώπιον της θαυματοργού Εικόνας της Παναγίας μας, έξαιρέτως δέ εις τόν Όσιολογιώτατον Ίερομόναχον π. Χρύσανθον, τόν καί πολλά κοπιάσαντα διά τήν δημιουργίαν του έγκαινιαζόμενου Κειμηλιαρχείου.

Εις τόν Έξοχώτατον Περιφερειάρχην Κρήτης, κ. Σταύρον Άρναουτάκη, διά τήν πολύτιμον άρωγήν του εις τήν όλοκλήρωσιν του έργου διαμορφώσεως του έξωτερικού χώρου του νέου κειμηλιαρχείου,

Εις τόν Δήμαρχον Πλατανιά κ. Ίωάννη Μαλανδράκην διά τήν έμπρακτον άρωγήν καί στήριξιν του προς τήν περίπυστον Ίεράν Μονήν ταύτην καθώς καί εις πάντας ύμάς άνεξαιρέτως διά τήν έξόχως τιμητικήν παρουσίαν σας.

Έπιτρέψατε ήμίν Παναγιώτατε καί Θεοδώρητε Πατριάρχα του Γένους ίνα προσφέρωμεν τόσον εις Υμάς, όσον καί εις τούς Μακαριωτάτους Προκαθημένους, εις ανάμνησιν της λαμπράς διά τήν Ίεράν Μονήν μας σημερινής ήμέρας, άργυρούν δίσκον φέροντα εις τό κέντρον του άνάγλυφον παράστασιν της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, αντίγραφον από τό Κειμηλιαρχείον της Μονής.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΙΑ ΤΟΥ ΚΕΙΜΗΛΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΓΩΝΙΑΣ
(3 Ὀκτωβρίου 2018)

Μακαριώτατοι καὶ προσφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ἱερώτατε Μητροπολίτα Κισιάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιε, Ἱερώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, Ὅσιώτατοι πατέρες τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων Γωνιάς, Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ὀρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, καθ' ὅλην τὴν μακραίωνα ἱστορικὴν αὐτῆς πορεία, οὐδέποτε εἶδεν ἑαυτὴν ὡς ἓνα περικλειστον σύστημα ἰδεῶν, ὡς μίαν κλειστὴν θρησκευτικὴν ομάδα ὀλίγων μεμυημένων. Ἡ Ἐκκλησία, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ προσευχῇ Αὐτοῦ, δὲν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου», ζῆ, ὁμως, δρᾶ καὶ ὑπάρχει «ἐν τῷ κόσμῳ», εὐρισκομένη ἐν διαρκεῖ συναφείᾳ καὶ σχέσει μετ' αὐτοῦ, οὐχὶ ἐκκοσμικευομένη ἢ ἰδία, ἀλλὰ προσλαμβάνουσα καὶ μεταμορφουσα τὸν κόσμον. Στοιχοῦσα τῷ λόγῳ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὅτι «τὸ ἀπρόσληπτον ἀθεράπευτον, ὃ δὲ ἦνεται τῷ Θεῷ τοῦτο καὶ σώζεται» (PG Migne, 32, 2), ἡ Ἐκκλησία προσλαμβάνει, θεραπεύει καὶ ἐξαγιάζει τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς ἀγιαστικῆς χάριτος τῶν Μυστηρίων αὐτῆς, καὶ ἀφήνει ἀνεξίτηλον ἀποτύπωμα εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀψευδῆς μάρτυς τοῦτου εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, διὰ τῆς ὁποίας περιτράνωσ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ζῶσα ἐντὸς τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων αὐτῆς κριτηρίων, προσλαμβάνει, νοηματοδοτεῖ καὶ ἀναπροσανατολίζει αὐτὴν τὴν πραγματικότητα, ὑπενθυμίζουσα διαρκῶς ὅτι τὰ πολιτιστικὰ ἐπιτεύγματα δὲν ἔχουν ἀνεξάρτητον ὑπαρξιν, τοῦτέστιν ἄσχετον πρὸς τὴν δημιουργικὴν προσπάθειαν, ἣτις ἐπενόησεν ἢ ἀνεκάλυψε τὰς ἀξίας καὶ τὰ ἔργα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐκκλησία καὶ πολιτισμὸς ἀλληλοπεριχωροῦνται, βεβαίως, καὶ ἀλληλοεπηρεάζονται, ἀλλὰ οὐδέποτε ἡ Ἐκκλησία ὑποβαθμίζει ἢ ἀπεμπολεῖ τὴν σωτηριώδη ἀποστολὴν αὐτῆς.

Ἔτσι παραδείγματος χάριν, συνέβη, ὅταν ἡ Ἐκκλησία συνηντήθη μετὰ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ μετὰ τῆς τέχνης τῆς ἐποχῆς. Προσέλαβεν ἀφόβως καὶ ἄνευ συμπλεγμάτων κατωτερότητος τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τὴν τέχνην, διελέχθη μετ' αὐτῶν, ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὰ τὸ ἴδιον αὐτῆς πνεῦμα, καὶ ἐκ τῆς σχέσεως ταύτης ἐγεννήθη ἡ σκέψις τῶν Πατέρων καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησιαστικὴ τέχνη, ἣτις θαυμάζεται παγκοσμίως σήμερον. Καὶ ἡμεῖς, εἰσερχόμενοι εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ναοὺς, θαυμάζομεν τὰς εἰκόνας, τὰ ξυλόγλυπτα, τὰ ἱερά σκεύη, τοὺς ἐπιταφίους, τὰ ἄμφια, τὰ ἱερά βιβλία. Φύλακες αὐτῶν τῶν σπουδαίων καὶ μεγάλης καλλιτεχνικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀξίας ἔργων τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης εἶναι, κατὰ κύριον λόγον, αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅπου φυλάσσονται ταῦτα μετ' εὐλαβείας πολλῆς. Εἶναι γνωστόν, ὅτι αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ ἀνέκαθεν ἐλειτούργησαν ὄχι μόνον ὡς χώροι ἐντὸς τῶν ὁποίων νυχθημερόν

λατρεῦεται ὁ Θεός, καὶ οἱ μοναχοὶ διατελοῦν προσευχόμενοι ἀδιαλείπτως ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν καὶ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐργαστήρια, ὅπου θεραπεύεται ἡ τέχνη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅπου παρήχθησαν καὶ παράγονται ἔργα ὑψηλῆς καλλιτεχνικῆς ποιότητος εἰς τὴν εἰκονογραφίαν, εἰς τὴν ὑμνολογίαν, εἰς τὴν μουσικὴν, εἰς τὴν γλυπτικὴν, εἰς τὴν μικρογραφίαν καὶ εἰς ἄλλας τέχνας. Οὕτω, τὰ ταπεινὰ κελλία τῶν μοναχῶν ἀνεδείχθησαν καὶ ἀναδεικνύονται χώροι καλλιέργειας ὅλων σχεδὸν τῶν μορφῶν τῆς τέχνης, αὐτῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία βοηθεῖται εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀγιαστικοῦ ἔργου αὐτῆς. Διότι, ποῖος ἡμπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ, ἐπὶ παραδείγματι, τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουν διὰ τὴν πίστιν καὶ τὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας αἱ εἰκόνες ἢ οἱ ὕμνοι; Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ καθεαυτὰ τὰ κτήρια καὶ οἱ ναοὶ τῶν Μοναστηρίων εἶναι πολλάκις ἔργα ὑψηλῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀξίας.

Εἶναι ὅθεν ἀναγκαῖον τὰ κειμήλια ταῦτα ὄχι μόνον νὰ φυλάσσωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναδεικνύωνται, ὥστε τόσον ὁ ὀρθόδοξος λαὸς μας, ὅσον καὶ κάθε ἐπισκέπτης, νὰ δύναται νὰ θαυμάζῃ αὐτὰ καὶ δι' αὐτῶν νὰ κοινωνῇ, τρόπον τινά, τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς πνευματικότητος τῆς τέχνης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο, ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἐνὸς ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου ἢ, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν ἀκριβέστερον, ἐνὸς μονίμου Κειμηλιαρχείου, ἀνοικτοῦ εἰς τὸ κοινόν, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διατηρῆται ἐκτιθεμένη ἡ ἀπτή καὶ ἡ αἴγλος κληρονομία αὐτῶν, διὰ λόγους ὄχι μόνον ἐκκλησιαστικούς ἀλλὰ καὶ ἐκπαιδευτικούς καὶ δι' εὐκαιρίας μελέτης, εἶναι σήμερον ἐπιβεβλημένη πολὺ περισσότερο παρὰ εἰς τὸ παρελθόν. Καὶ εἶναι ἐπιβεβλημένη, ἀφ' ἐνός ἐπειδὴ οὕτως ἀποτρέπεται ὁ κίνδυνος κλοπῆς τῶν πολυτίμων κειμηλίων τῶν Μοναστηρίων, καὶ ἀφ' ἑτέρου, διότι ζῶμεν εἰς ἐποχὴν μετακινήσεως, λόγῳ τοῦ τουρισμοῦ, μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνθρώπων, ὀρθοδόξων καὶ μὴ, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσουν ὄχι μόνον τὸ φυσικὸν κάλλος, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔργα τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ τόπου τὸν ὁποῖον ἐπισκέπτονται. Παρέχεται τοιοῦτοτρόπως ἡ εὐκαιρία εἰς ὅλους, καὶ κυρίως εἰς τοὺς ἑτεροδόξους, νὰ ἴδουν καὶ νὰ θαυμάσουν τὴν ἐκκλησιαστικὴν τέ-

χνην, νὰ κατανοήσουν ἴσως τὴν ἀξίαν αὐτῆς καὶ νὰ μεταφέρουν τὴν ἐμπειρίαν των εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν πατρίδας.

Τοῦτο τὸ μήνυμα τῶν καιρῶν συλλαβῶν ὁ ἀκάματος ἀδελφὸς Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιος, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ δημιουργήσῃ Κειμηλιαρχεῖον εἰς ταύτην τὴν περίπυστον Ἱεράν Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τῆς Παναγίας, τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων, τῆς Γωνιάς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐκτίθενται καὶ θὰ φυλάσσωνται ἅπαντα τὰ σπουδαῖα κειμήλια τοῦ Μοναστηρίου, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχωμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσωμεν ἐντὸς ὀλίγου. Οὕτως, εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ, ὑπὸ τὴν σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μερίμνη τοῦ Ἱερωτάτου ἀδελφοῦ, τὸ Κειμηλιαρχεῖον ἰδρύθη καὶ ἐπερατώθη αἰσίως, καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμεθα σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ τελέσωμεν πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ.

Ἀναπέμπομεν δόξαν τῷ παντεχνήμονι Θεῷ Λόγῳ, καὶ ἐκφράζομεν τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν, συγχαίροντες πατρικῶς πάντας τοὺς ἐργασαμένους διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ νέου τούτου ἔργου, ἔργου θεαρέστου, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχομεν βεβαίαν τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ προβάλλῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τέχνην καὶ θὰ ἀποτελέσῃ πόλον ἔλξεως διὰ πάντας τοὺς ἐπισκεπτομένους τοῦτον τὸν ὠραῖον καὶ εὐλογημένον τόπον τῆς Κρήτης. Εἰς τὸν Ἱερωτάτον Μητροπολίτην Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιον, ὁ ὁποῖος ἐν φιλοκάλῳ καὶ φιλαγίῳ μερίμνη συνεκέντρωσεν ἐνταῦθα τοὺς θησαυροὺς τῆς τέχνης διὰ τὴν διάσωσιν, συντήρησιν καὶ διαφύλαξιν των ἀπὸ τὴν φθορὰν τοῦ χρόνου καὶ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην ἀπλησίαν, ἐκφράζομεν συγχαρητηρίου εὐχὰς καὶ προσήσεις, εἰς δὲ τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφοὺς τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης, οἱ ὁποῖοι συνέδραμαν ποικιλοτρόπως διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἀπονέμομεν ὀλόθυμον τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν.

Τέλος, εὐχόμεθα ὁ Κύριος, τῇ πρεσβείᾳ τῆς

Θεομήτορος, νὰ εὐλογῇ πλουσίως τὴν λειτουργίαν τοῦ Σκευοφυλακίου καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ διακονοῦντας, ὥστε νὰ παραμείνῃ φρουρὸς διηνεκῆς καὶ πολύτιμος τοῦ κειμηλιακοῦ κάλλους καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς καὶ Μητροπόλεως, ἐνὸς κάλλους, τὸ ὁποῖον συντελεῖ ὥστε νὰ υπερβῶμεν τὴν πραγματικότητα τῶν αἰσθητῶν, διὰ νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸν ἀόρατον κόσμον τῆς Βασιλείας τῶν Ἑσχάτων. Ἀμήν.

Χρυσοῦν Ἰωβηλαῖον Ὁρθόδοξου Ἀκαδημίας Κρήτης

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης ἐόρτασε, σέ πανηγυρικὴ ἐκδήλωση τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, 3 Ὀκτωβρίου, τὰ 50 ἔτη μαρτυρικῆς καὶ διαλογικῆς πορείας καὶ διακονίας τῆς Ὑψηλοῦ προσκεκλημένοι, Ἀρχές τοῦ τόπου καὶ τῆς Κρήτης, οἱ Ἐταῖροι τοῦ Ἰδρύματος, τὰ κατὰ καιροὺς μέλη τῶν Δ.Σ. τῆς καὶ πλῆθος κόσμου κατέκλυσε τὴν κεντρικὴ αἴθουσα πολλαπλῶν χρήσεων τοῦ Ἰδρύματος, χωρητικότητας 700 ἀνθρώπων. Ἀρκετοί, λόγω τοῦ μεγάλου πλήθους, παρακολούθησαν ὄρθιοι τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση. Τοὺς ἐκλεκτοὺς προσκεκλημένους ὑποδέχθηκαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιος,

Πρόεδρος Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὁ Γεν. Δντὴς αὐτοῦ Ἑλλογ. Δρ. Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς, Ἄρχων Ἱερομνήμων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, πνευματικὸς προστάτης καὶ Ἐταῖρος τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος καὶ ὡς οἰκοδεσπότης ὑποδέχθηκε τὸν Ἐξοχ. Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο, ἀνοῖξε τὴν ἐκδήλωση τελώντας Ἀγιασμό ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῶν ἐγκαίνιων τῆς ΟΑΚ. Ἀκολούθως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, μετὰ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, καλωσόρισε, χαίρετισε καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τίς

εὐχαριστίες τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προσκλήσεως καὶ τὴ συμμετοχὴ τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων εἰς τὸ «*ἱστορικὸ καὶ κορυφαῖο αὐτὸ ἐπετειακὸ γεγονός διὰ τὸ Ἴδρυμα*».

Χαιρετισμούς ἀππύθυναν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος Γ', ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ν. Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομος Β', ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Τούλτσεας κ. Βησσαρίων, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιος, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σουπράσλ κ. Ἀνδρέας, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λεύκης κ. Εὐμένιος, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γερμανίας κ. Αὐγουστίνου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Ἐμμανουὴλ, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκος Μπόλαρης ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβέρνησης, ὁ κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Προέδρου τῆς Νέας Δημοκρατίας, ὁ Περιφερειάρχης Κρήτης κ. Σταῦρος Ἀρναουτάκης, ὁ Δήμαρχος Πλατανιά κ. Ἰωάννης Μαλανδράκης, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ συνιδρυτὴς καὶ πρῶτος Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ΟΑΚ Δρ. Ἀλέξανδρος Παπαδερὸς.

Οἱ χαιρετισμοὶ ἐπικεντρώθηκαν στὸν ρόλο πού διαδραματίζει ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ἡ Ἀκαδημία στὶς ἡμέρες μας, ἀλλὰ καὶ στὶς νέες προκλήσεις πού καλοῦνται νὰ ἀντιμετωπίσουν ἔχοντας ὡς κληρονομία τὴν πνευματικότητα καὶ τὶς πανανθρώπινες καὶ διαχρονικὲς ἀξίες πού πρεσβεύουν. Ἀξίες πού ἔχουν τὴ δύναμη νὰ ὀδηγήσουν στὴν ἀναθεώρηση ἀναχρονιστικῶν πρακτικῶν καὶ στὴ βίωση μιᾶς

νέας πραγματικότητας. Ἐπίσης ὅλοι οἱ ἐκλεκτοὶ ὁμιλητὲς ἐξῆραν τὸ ἔργο καὶ τὴν προσφορά τοῦ Ἰδρύματος καὶ μίλησαν μὲ λόγους θερμούς καὶ ἐπαινετικούς γιὰ τὴν Ἀκαδημία.

Ὁ συνιδρυτὴς καὶ πρῶτος Γεν. Διευθυντὴς τῆς ΟΑΚ, Δρ. Ἀλέξανδρος Παπαδερὸς, στὸν χαιρετισμὸ του σημείωσε: «*Κάπου κάπου εἶχα μάλιστα τὴν αἴσθησι πὼς σὲ αὐτὴ τὴ συμπόρευση ὑπῆρχαν κάποια ἴχνη, ἀχνὰ ἔστω, ἐκείνης τῆς ἐμπλης ἀπὸ μυστήριον καὶ γοητεία συνοδοιπορίας πρὸς Ἐμμανουὴλ, μὲ ἀόρατη, πλὴν αἰσθητὴ τὴν παρουσία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. [...] Γιὰ τὰ καλῶς γενόμενα ἀπὸ τὴν ἑναρξὴ προετοιμασίας τῆς Ἀκαδημίας τὸ 1958 μέχρι σήμερα καὶ γιὰ ὅσα εὐχόμεθα νὰ πράξει κατὰ τὴ δευτέρη πεντηκονταετία τῆς στὴν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ τῆς Κρήτης καὶ γενικότερα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Οἰκουμένης, ἰσχύει ἡ ἀποστολικὴ διακήρυξη: "Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φῶτων" (Ἰακ. 1,17)*».

Κεντρικὸς ὁμιλητὴς τῆς ἐπετειακῆς καὶ πανηγυρικῆς αὐτῆς ἐκδήλωσις ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, τὸν Ὅποιο προσκάλεσε στὸ βῆμα ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῆς ΟΑΚ Δρ. Κ. Ζορμπᾶς, ἀνακοινώνοντας τὴν ὑλοποίησιν ἑνὸς νέου Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος τοῦ Ἰδρύματος, πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτατάτου, μὲ τίτλο «*Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, Πορεία Ἀείφωτος*». Στὴν κατεύθυνση αὐτὴ ἡ ἔκθεσι Φωτογραφίας μέσα ἀπὸ τὸν φωτογραφικὸ φακὸ τοῦ κ. Νικολάου Μαγγίνα, Ἄρχοντος, Ἐκκλησιαστικογράφου, ἐπισήμου φωτογράφου καὶ συνεργάτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, φιλοξενεῖται στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος ἕως τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος εἰς τὴν ὁμιλία Του ἔκανε κάλεσμα ἐνότητος, ἐπισημαίνοντας πὼς αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ὁ ρόλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸν

όποιο καλείται νά διαδραματίσει μέσα στό πλαίσιο συγκεκριμένων προκλήσεων πού αντιμετώπιζει ή Όρθοδοξία. Άναφέρθηκε, επίσης, εις τό πολύπλευρο καί ξεχωριστό έργο του Ίδρύματος, έκφράζοντας τήν ευαρέσκεια καί έπαινο του Ίδιου καί τής Μητρός Έκκλησίας προς τούς συντελεστές του έργου αυτού.

Άκολούθησε ή άπονομή του Χρυσού Μεταλλίου τής ΟΑΚ στον Πρόεδρο τής Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο από τόν Παναγιώτατο –ύψιστη τιμή πού για πρώτη φορά άπονέμει ή ΟΑΚ– καί όμιλία από τόν πρώτο πολίτη τής Χώρας, πού τίμησε μέ τήν παρουσία του τήν εκδήλωση. Ο Έξοχ. Πρόεδρος τής Δημοκρατίας τόνισε τήν συμβολή τής Όρθοδοξίας στην ιστορική συνέχεια του έθνους, έπισημαίνοντας ότι οι δράσεις τής ΟΑΚ ανταποκρίνονται σέ αυτόν τόν ρόλο πού καλείται νά διαδραματίσει. Ο Έπίσκοπός μας καί Πρόεδρος του Δ.Σ. του Ίδρύματος προσέφερε εις τόν Έξοχ. κ. Πρόεδρο τόν έπετειακό έπιστημονικό Τόμο πού εξέδωσε ή Άκαδημία, εύγενή χορηγία τής Ί. Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, καί ο Δήμαρχος Πλατανιά κ. Ί. Μαλανδράκης προσέφερε άναμνηστικό δώρο. Ο Έξοχ. Πρόεδρος κ. Προκόπιος Παυλόπουλος ευχαρίστησε μέ λόγους θερμούς.

Μετά τό πέρας τής έπετειακής εκδηλώσεως επιφυλάχθηκε πλούσια φιλοξενία για όλους τούς παρευρισκόμενους καί επίσημη δεξίωση για τούς ύψηλους προσκεκλημένους. Στην Πρόποσή του ο Γεν. Δντής του Ίδρύματος, Δρ. Κωνσταντίνος Ζορμπάς, σημείωσε: «Σέ ανάλογες περιπτώσεις γενεθλίων χρησιμοποιούμε τήν ευχή “νά τά έκατοστήσεις”! Στην περίπτωση τής Άκαδημίας ή ευχή αυτή δέν άρμόζει. Τό μάκρμα αυτό είναι ένα πράγμα άχρηστο, εάν δέν είναι εύκαιρία στοχασμού συθέμελα ύπαρξιακού. Δέν νομίζω νά επιθυμεί κανείς νά ζήσει ή Όρθόδοξος Άκαδημία Κρήτης μόνο 100 ή περισσότερα από 100 χρόνια! Δέν θά θέλαμε νά εκβιάσουμε ούτε τήν

Πρόνοια του Θεού, αλλά ούτε καί μπορούμε νά φανταστούμε από τώρα τά γεγονότα τά όποια θά έπηρεάσουν τήν πορεία του Ίδρύματος. Έκείνο όμως πού έχει σημασία είναι τό “πλήρωμα” του Άγίου Πνεύματος νά έμπνεύσει τήν σκέψη μας, νά καθοδηγήσει τόν διάλογο προς πᾶσα κατεύθυνση, νά θερμάνει τήν αγάπη μας, νά αναπτερώσει τήν τόλημ μας, νά ευρύνει καί νά διευρύνει τούς όραματισμούς μας. Ριζική ανακαίνιση: Άναβάπτιση στην άδυτη αγάπη», κατέληξε ζητώντας τήν ευχή του Παναγιωτάτου ως καί των συνδαιτημόνων Προκαθημένων διά τήν νέα αυτή πορεία του Ίδρύματος εις τήν έπόμενη πεντηκονταετία. Η δεξίωση διανθίστηκε από ριζίτικα τραγούδια πού άριστοτεχνικά άπέδωσε ο παραδοσιακός Σύλλογος «Ριζίτες».

ΟΜΙΛΙΑ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ
ΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΚΔΗΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΟΑΚ
(3 Ὀκτωβρίου 2018)

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, κ.κ. Βαρθολομαῖε μετὰ τῆς τιμίας Συνοδείας Σας, Ἐξοχώτατε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιε Παυλόπουλε, Μακαριώτατε Πατριάρχα τῆς Σιωνίτιδος Γῆς κ.κ. Θεόφιλε Γ', Μακαριώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Κύπρου κ. Χρυσόστομε Β' καὶ Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιε μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων, Πανιερωτάτων, Ἐλλογιμωτάτων, Ἱερολογιωτάτων καὶ Ἐντιμοτάτων Μελῶν τῶν τιμίων Συνοδειῶν σας, Ἐξοχώτατε ἐκπρόσωπε τῆς Κυβερνήσεως, Ὑφυπουργέ Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκε Μπόλαρη, Θεοφιλέστατοι καὶ Σεβασμιώτατοι Ἐκπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας κ. Βησσαρίων καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας κ.κ. Εὐγένιε καὶ Ἀνδρέα, Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κρήτης κ. Εἰρηναῖε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καὶ Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τῆς Νήσου, Σεβασμιώτατοι καὶ Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγηταί, Ἐταῖροι τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας

Κρήτης, Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Λεύκης κ. Εὐμένιε, ἐκπρόσωπε τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γερμανίας κ. Αὐγουστίνου, Ἐξοχώτατε κ. Μάξιμε Χαρακόπουλε ἐκπρόσωπε τοῦ Προέδρου τῆς Ν.Δ. κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, Ἐντιμότατοι Βουλευτές τοῦ Νομοῦ, Ἐξοχώτατε κ. Περιφερειάρχης Κρήτης μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Δήμων καὶ τῆς Περιφέρειας Κρήτης, κύριοι Δήμαρχοι, κ. Δήμαρχε Πλατανιά, Πανοσιολογιώτατοι ἅγιοι Καθηγούμενοι ἐκ τε τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους καὶ ἀλλαχοῦ, Πανοσιολογιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιγραμματεῦ τῆς Ι.Ε.Σ.Ε.Κ., ἅγιοι Πρωτοσύγκελλοι, Αἰδεσιμολογιώτατοι, Ὁσιολιγώτατοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχαί, Ἐνδοξότατοι στρατηγοὶ καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, Ἐλλογιμώτατε Δντὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. αὐτῆς, Ἐλλογιμώτατε κ. Παπαδερé, Ἐντιμολογιώτατοι ἄρχοντες τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, Prof. Dr. Father Ioan Sauca, Deputy General Secretary

of the WCC and Director of the Ecumenical Institute at Bossey, Very Reverend Father Heikki Huttunen, General Secretary of the Conference of European Churches, Dear Joerg Huebner, (Χούμπνερ), Director of the Protestant Academy in Bad Boll, Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Ἐκπρόσωποι τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Κοινότητος, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές ἐν Χριστῷ, ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις,

Μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης, κατὰ τὸ διανυόμενον ἔτος, προσφέρει μιὰ συνεχῆ παρουσία πέντε δεκαετιῶν στὴ ζωὴ τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας ἀνά τὸν κόσμον. Ἐνα «παρῶν» πού πηγάζει ἀπὸ τὸ μεγαλόπνοο ὄραμα, γιὰ τὴν ἐποχὴ του καὶ γιὰ τὰ δεδομένα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κισάμου καὶ Σελίνου κυροῦ Εἰρηναίου, καὶ τοῦ στενοῦ συνεργάτου του καὶ πρώτου Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, Ἐλλογιμωτάτου Δρος Ἀλεξάνδρου Παπαδερῶ.

Ἐνα «παρῶν» τὸ ὁποῖο τελεῖ ὑπὸ τὴν κραταιὰ σκέπη, εὐλογία καὶ προσευχὴ τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τοῦ ἐκάστοτε Παναγιωτάτου Πρωθιεράρχου Αὐτοῦ.

Μιὰ παρουσία, πού ἐδράζεται στὸ παρελθόν καὶ ὀραματίζεται τὸ μέλλον μέσα ἀπὸ τὴ διακονία τοῦ σήμερα.

Πρὶν ἀπὸ ἕνα μῆνα πραγματοποιήθηκε στὸ χῶρο αὐτὸ ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν Ἀκαδημιῶν τῆς Εὐρώπης, μελῶν τοῦ Δικτύου ΟΙΚΟΣNET EUROPE. Πρόκειται γιὰ ἕνα Δίκτυο, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει σήμερα περίπου 40 Χριστιανικὲς Ἀκαδημίες καὶ Κέντρα Λαϊκῶν ἀπὸ 18 χῶρες τῆς Εὐρώπης διαφόρων χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν. Ἡ Συνέλευση μάλιστα διεξήχθη τιμητικὰ στὴν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης, μέσα στὰ πλαίσια τῶν ἑορτασμῶν τῶν 50 χρόνων δράσης καὶ προφοράς της.

Ἡ ὑπαρξὴ τῶν Ἀκαδημιῶν αὐτῶν στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ προηγούμενου αἰῶνα ὑπῆρξε ἡ πηγὴ ἔμπνευσης γιὰ τὴ δημιουργία καὶ τῆς δικῆς μας Ἀκαδημίας ἀπὸ τοὺς συνιδρυτές της, τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Κισάμου καὶ Σελίνου Εἰρηναῖο καὶ τὸν Ἐλλογιμώτατο Δρα Ἀλέξανδρο

Παπαδερῶ.

Ἐχοντας ὡς πρότυπο τὶς ἐν λόγῳ Ἀκαδημίες θέλησαν νὰ δώσουν στὸ νεοσύστατο Ἰδρυματὶς τῆς Κρήτης, καὶ δι' αὐτοῦ στὴν Εὐρώπη καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον, τὸ μήνυμα τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου μέσα ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ ζωὴ, μέσα ἀπὸ τὴν παράδοση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἡ Ὁποία ἐκφράζει τὴ μόνη, ἁγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ σωτήρια ἀλήθεια γιὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κόσμον ἀνά τοὺς αἰῶνες.

Ὁ αὐίδιμος Μητροπολίτης Εἰρηναῖος, κατὰ τὴν Ὀμιλία του εἰς τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης στίς 13 Ὀκτωβρίου 1968, ἔδωσε τὸ στίγμα τῆς πορείας τῆς νέας Ἀκαδημίας Κρήτης, ἀνέπτυξε τοὺς πυλῶνες ἐπάνω στοὺς ὁποίους ἐδράζεται ἡ ἴδρυση μιᾶς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας, καὶ μάλιστα στὴν Κρήτη, ἀλλὰ καὶ τὸν ρόλο τὸν ὁποῖο καλεῖται νὰ διαδραματίσει αὐτὴ εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Οἱ λόγοι «ὑπάρξεως» καὶ «δικαιώσεως» τοῦ Ἰδρύματος εἶναι: α) ἡ σχέση τῆς Μεσογείου μετὰ τὴν γέννηση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ Χριστιανισμοῦ. β) Ἡ θέση τῆς Κρήτης στὴν Μεσόγειο, ὡς σταυροδρόμι πολιτισμῶν, ιδεῶν καὶ θρησκειῶν, καθὼς ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τριῶν Ἠπειρῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ιδιοσυγκρασία τῶν Κρητῶν, γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἀναζήτησις ἀποτελεῖ καθημερινότητα καὶ κίνητρο γιὰ ἀνάπτυξη καὶ γ) τὰ δεδομένα τῆς Οἰκουμενικῆς ἐποχῆς, πού ξεκινᾶ στίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνα, κορυφώνεται ὕστερα ἀπὸ τὴν λήξη τῶν δύο Παγκοσμίων Πολέμων καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι στοὺς κόλπους τῆς Μεσογείου γεννήθηκε καὶ ἀνδρώθηκε ὁ Χριστιανισμός. Ὁρθοδοξία καὶ Μεσόγειος εἶναι πράγματα συνδεδεμένα. Στὴ Μεσόγειο ὀργανώθηκαν οἱ πρώτες Ἐκκλησίες καὶ στὴν Μεσόγειο ἤκμασαν καὶ ἐμεγαλουργήσαν οἱ πρώτες Θεολογικὲς Σχολές, τὰ πρώτα μεγάλα κέντρα τῶν Χριστιανικῶν Γραμμάτων, ἀναβίωνοντας τὸν φιλοσοφικὸν τρόπο σκέψης τοῦ Πλάτωνα καὶ τοῦ Ἀριστοτέλη. Ὁ ἑλληνισμὸς σήμερα καλεῖται νὰ κρατήσῃ τὸ βάρος τῆς μεγάλης αὐτῆς κληρονομίας τῆς Ὁρθοδοξίας στὸ Μεσογειακὸν χῶρον.

Ἡ Ἑλλάδα τοῦ 21ου αἰῶνα, καὶ εἰδικότερα ὁ

χώρος τῆς Μεσογείου, ἀναπόφευκτα, ἀποτελεῖ καί πάλι τό κέντρο πολυπολιτισμικῶν ζυμώσεων καί ἀνακατατάξεων, πέρασμα -πολλές φορές ὄχι παροδικό- λαῶν, φυλῶν καί γλωσσῶν, χωνευτήρι πολιτισμῶν καί θρησκειῶν. Τά τελευταῖα χρόνια, μάλιστα, ἡ Μεσόγειος ἀπό σημεῖο διακίνησης τοῦ ἐμπορίου, τῶν ιδεῶν, τῆς πολιτισμικότητας καί τῆς ζωῆς γίνεται «πέραςμα θανάτου», ὅπως μέ ἔμφαση ἀλλά ἀληθινά, σημειώνει τοπική ἐφημερίδα σέ πρόσφατο φύλλο τῆς.

Ἡ Κρήτη, λόγῳ τῆς νευραλγικῆς θέσεώς της ἀπό γεωφυσικῆς ἀπόψεως, ὡς γέφυρα ἀνάμεσα στίς τρεῖς γηραιές ἡπείρους, ἀποτελεῖ ἀνεκαθεν σημεῖο καί ὄχυρό στρατηγικῆς σημασίας γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, σημειώνει ἀκόμη ὁ μακαριστός Ἱεράρχης στήν ὁμιλία του. Μὴν ξεχνᾶμε ὅτι στήν Κρήτη ἀναπτύχθηκαν μεγάλοι πολιτισμοί καί γεννήθηκαν ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος, οἱ ὁποῖοι θαυμάζονται καί μελετῶνται στήν Εὐρώπη καί ἐμπνέουν, ἀπό τή γένεσή τους μέχρι σήμερα, τόν κόσμο ὁλόκληρο.

Οἱ Κρήτες, εἶναι γεγονός, ὅτι χαρακτηρίζομαστε ἀπό μιά ἰδιάζουσα τρέλλα. Αὐτοαποκαλούμαστε «κουζουλοῖ» καί μᾶς ἀποκαλοῦν ἔτσι. Ἡ ὑπερβολή εἶναι στοιχεῖο τῆς ιδιοσυγκρασίας μας καί «ἡ κουζουλάδα» αὐτή ἔδωσε, καί θέλουμε νά πιστεύουμε ὅτι θά δώσει - ἂν πάλι χρειαστεῖ-, ἕναν ἀπαράμιλλο ἠρωισμό πού ξεπερνᾶ κάθε λογική, πού βάζει πάνω ἀπ' ὅλα τήν ὑπερηφάνεια καί τήν «πρεπεία» τοῦ ἀνθρώπου, πού στάθηκε μέχρι τώρα ἰκανή νά ἀφυπνίσει πολλακίς τήν ἀξία τῆς ἐλευθερίας, τῶν ιδανικῶν τοῦ γένους καί τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου στίς συνειδήσεις τῶν λαῶν.

«Αὐτήν τήν ἰσχὺ καί τήν στρατηγική τοῦ Πνεύματος πού διαθέτει ἀκόμα ἡ Κρήτη οφείλομεν νά μεταλαμπαδεύσωμεν εἰς τόν σύγχρονον κόσμον», εἰς τόν ὁποῖο συντελοῦνται ὄχι μόνον τεράστιες ἰδεολογικές καί πολιτικοκοινωνικές μεταβολές, ἀλλά φτάνουμε σήμερα στό σημεῖο νά ὁμιλοῦμε γιά ἀνακατανομή ὅλης τῆς γῆς καί ἰδιωτικοποίηση τοῦ διαστήματος. *«Καί διὰ τὴν ἀποστολήν αὐτὴν ἡμεῖς οἱ Κρήτες, ἔχομεν χρέος νά ἐτοιμάσωμεν τὴν Κρήτην»*, ἐπισημαίνει ὁ Ἐπίσκοπος Εἰρηναῖος πρὶν πέντε δεκαετίες.

Τέλος, ἤδη ἀπὸ τόν προηγούμενο αἰῶνα ὅλοι μας βιώνουμε τά γνωρίσματα μιᾶς νέας ἐποχῆς, πού τήν χαρακτηρίζουν ἀλματώδη ἐπιτεύγματα, ἰδίως στήν Πυρρινική καί Διαστημική ἔρευνα, καί ἀποκαλεῖται Οἰκουμενική ἐποχή. Ἐάν ὅμως στό ξεκίνημά της αὐτὴ ἡ νέα ἐποχή ἔφερε τόν ἐνθουσιασμό καί τήν ἐκπληξη καί ἐξῆρε τό μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, σήμερα ἰστάμεθα μέ βλέμμα κριτικό, μέ δέος, προβληματισμό, συντριβὴ ἀλλά καί φόβο ἐμπρός εἰς τά δημιουργήματά μας.

Ἐορτάζουμε λοιπόν κατὰ τήν φετινὴ χρονιά, τήν σημερινὴ ἡμέρα, τίς μεγάλες ιδέες γιά τὴν Ἰδρυση τῆς Ὁρθόδοξου Ἀκαδημίας Κρήτης. Ἐορτάζουμε ὅμως ὄχι μόνον τό ὄραμα ἀλλά καί τό θαῦμα τῆς Ἀκαδημίας αὐτῆς. Οἱ ἐπετειακές ἐκδηλώσεις τέτοιου εἴδους φέρνουν συχνά στίς συνειδήσεις τῶν μετεχόντων γενεὴ μνημοσύνου, εἰκόνες καί ἐντυπώσεις τοῦ παρελθόντος -καί ἴσως ἐνός τετελεσμένου- βίου τοῦ τιμωμένου.

Στήν προκειμένη ὅμως περίπτωση, ὁ ἐορτασμός τῆς πρώτης πεντηκονταετίας ζωῆς καί λειτουργίας τῆς Ὁρθόδοξου Ἀκαδημίας Κρήτης δέν παραπέμπει σέ ἀνάλογες σκηνές.

Ἡ Ἰδρυσὴ της ἀποτελεῖ ἐπιτεύγμα δυσθεώρητο καί ἄθλο ὑψηλοῦ προσμετρήματος γιά τά δεδομένα τῆς ἐποχῆς καί τοῦ τόπου. Οἱ στόχοι καί οἱ βλέψεις τοῦ Ἰδρύματος, ὅπως αὐτοὶ ἐτέθησαν ἀπὸ τοὺς συνιδρυτές του, δέν ἐσταμάτησαν μέ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου οὐδόπως νά ἀπασχολοῦν ἀλλά καί νά πραγματώνονται ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐργάσθηκαν καί κοπιᾶζουν γιά τὴν προαγωγή του, καί τοὺς ὁποίους ἐκ βαθέων εὐχαριστοῦμε καί εὐγνωμονοῦμε.

Τό κάλεσμα τῆς Ὁρθόδοξου Ἀκαδημίας Κρήτης ἐξαπλώνεται εἰς τά πέρατα τῆς Οἰκουμένης, εἰς κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως. Δέν δεσμεύεται μόνον εἰς τά στενά ὄρια μιᾶς Μητροπόλεως ἢ τῆς μεγαλονήσου Κρήτης δέν ἀναφέρεται ἀποκλειστικά εἰς τά πρόσωπα τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου, ἡ ἐνδυνάμωση καί ἐπιμόρφωση τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖ ἀπὸ τοὺς πρωταρχικοὺς σκοπούς της, προκειμένου νά διδῆ αὐτός *«ζῶσαν καὶ ἀκεραίαν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ»*.

Δέν τὴν ἀπασχολεῖ μιά ὠρισμένη τάξη πραγμάτων, οὔτε συγκεκριμένη μερίδα ἀνθρώπων. Δέν ἐγκλωβίζεται σέ μονομερεῖς ἰδεολογίες καί ἀντιλήψεις, οὔτε προωθεῖ μιά μόνον θεματολογία. Εἰς τὴν εὐρύχωρη ἀγκάλη της εὐρίσκουν τόπο ξενίας καί κατάλυμα δοχῆς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Τό ἐνδιαφέρον καί ἡ ἀγάπη της ἐφαπλοῦται εἰς τόν καθολικὸ ἄνθρωπο, τόν ἐνιαῖο, αὐτόν πού, κατὰ τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία, ἔχει ἀδι-ατάρακτη σχέση μέ τόν Θεό. Τόν ἄνθρωπο, πού βιώνει τὴν Τριαδικὴ Θεότητα ὡς τὴν δημιουργικὴ αἰτία τοῦ σύμπαντος κόσμου καί τοῦ ἰδίου, γι' αὐτό καί ὁ ἀγῶνας τοῦ Ἰδρύματος ἔγκειται εἰς τὴν ἀποκατάσταση τῆς διασπασμένης αὐτῆς ἐνότητας.

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ θεώρηση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, οἰουδήποτε κοινωνικοῦ, οικονομικοῦ καί ἠθικοῦ προβλήματος, ἢ ἐπιστημονικοῦ καί τεχνολογικοῦ ἐπιτεύγματος ὑπὸ τό πρῖσμα τῆς Ὁρθόδοξου Θεολογίας μας καί τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπινου Γένους, ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλιστικὴ δικλείδα ἀλλά καί τό προαπαιτούμενο γιά ὅποιονδήποτε διάλογο.

Ὅτιδήποτε προάγει τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί συμβάλλει εἰς τὴν πρόοδο μιᾶς ὑγιούς καί ἀληθινῆς κοινωνίας προσώπων, ὅπου ὁ καθένας μπορεῖ νά δέχεται καί νά συνδιαλέγεται μέ τόν συνομιλητὴ του, τυγχάνει θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία.

Ἐάν ὁ Immanuel Kant τόν 18ο αἰῶνα ὠρισε τόν Διαφωτισμό, ὡς τὴν περίοδο ἐκείνη πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ τό γνωστὸ στή Λατινικὴ γλῶσσα *«sapere aude!»* - (τολμήστε νά γνωρίσετε, τολμήστε νά εἴστε σοφός), τότε ὁ Διαφωτισμός αὐτός συνεχίζεται σήμερα μέ τό ἐορταζόμενο, κατὰ τό δίππεῦον ἔτος 2018, Ἰδρυμα τῆς Ὁρθόδοξου Ἀκαδημίας Κρήτης, προβάλλοντας ὡς δίκτυο προστασίας ἀλλά καί ὡς προϋπόθεση γιά ὅποιονδήποτε διάλογο, τόν αὐθεντικὸ Εὐαγγελικὸ Λόγο. Τόν Λόγο, ὁ ὁποῖος *«σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν»*, καί ὅπως αὐτός ἐρμηνεύτηκε ἀπὸ τοὺς Πατέρες καί Διδασκάλους τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καί εὐρίσκεται ἠθσαυρισμένος μέσα εἰς τὴν Ὁρθόδοξη Θεολογία, τὴν Ἐκκλησιαστικὴ παράδοση καί πράξη.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης καλεῖ

ὅλους ἐν ἐλευθερίᾳ. Προσεγγίζει μέ σεβασμό, ἀκούει μέ ὑπομονή, συμπορεύεται μέ ὄμμα ἄγρυπνο, συμπονεῖ μητρικά, νοθετεῖ πατρικά, θεραπεύει διακριτικά. Τό ἀπόλυτο καί ὁ φανατισμός, τὰ στεγανά, ὁ δογματισμός, ὁ φόβος, ὁ δισταγμός καί ἡ μοιρολατρεία πόρρω ἀπέχουν ἀπὸ τὴν αὐτοσυνειδησία της, καθὼς ἔχει τὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ κοινωνία μέ τόν Τριαδικὸ Θεό, ἢ προσέγγισή Του μέσα ἀπὸ τό Ὁρθόδοξο Ἐκκλησιαστικὸ βίωμα ὡς τὴν μόνη Ἀλήθεια εἰς τόν κόσμο, ἀποτελοῦν τὴν ὁδὸ γιά τόν ἐπανευαγγελισμό τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου κάθε ἐποχῆς.

Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος, νομίζομε, πού τό Ἰδρυμα αὐτό ἔχει καταξιωθεῖ εἰς τίς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων κάθε τάξεως καί ἰδεολογίας παγκοσμίως, ὡς Ἰδρυμα Καταλλαγῆς, Διαλόγου καί Ἀγάπης. Γι' αὐτό καί ἔχει νά ἐπιδειξῆ κεφάλαια ζωῆς καί ἀνάτασης τῶν ἀνθρώπινων κοινωνιῶν στήν μέχρι τώρα πορεία του. Γι' αὐτό καί μπορεῖ νά προγραμματίζει καί νά ὁραματίζεται τό μέλλον. Νά θέτει στόχους, νά χρησιμοποιοῖ τὴν πείρα του, νά μαθαίνει ἀπὸ τὰ λάθη του, νά δεικνύει τὴν ταυτότητά του, νά ἀναγεννᾶται μέσα ἀπὸ τὰ θέσφατα, νά ἀξιολογεῖ τό παρόν μέσα ἀπὸ τὴν ἐσχατολογικὴ Ὁρθόδοξη θεώρηση τῆς ἱστορίας καί τῶν προσώπων.

Ἡ εὐγνωμοσύνη καί ὁ ἔπαινος, ἡ διάκριση καί ἡ τιμὴ πού ἀποδίδομε κατὰ τοὺς ἐορτασμοὺς τῆς συμπληρώσεως μισοῦ αἰῶνα ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῶν Ἐγκαινίων τῆς Ἀκαδημίας, ἀναφέρονται εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πρωταγωνίστησαν, ἐμόχθησαν καί, καθ' οἰονδήποτε τρόπο, συνήργησαν καί συνυπόργησαν εἰς τὴν σύσταση, τὴν οἰκοδόμηση, τὴν ὁμαλὴ λειτουργία καί ἀπόσκοπη προσφορά τοῦ Ἰδρύματος ἕως τίς ἡμέρες μας.

Οἱ μνήμες μας ἀνατρέχουν εἰς τοὺς ἀοιδίμους Οἰκουμενικοὺς Πατριάρχες Ἀθηναγόρα καί Δημήτριο, ἀλλά καί εἰς τὴν πολυσχιδῆ καί παμφαῖη προσωπικότητα τοῦ νῦν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ. Μὲ ἰδιαίτερο σεβασμό, εὐγνωμοσύνη, ἀφοσίωση, υἱικὴ ἀγάπη καί ἄμετρες εὐχαριστίες ὅλοι οἱ θεράποντες τοῦ Ἰδρύματος στρέφουμε τοὺς ὄφλαμούς μας εἰς τό σεπτὸ πρόσωπο τοῦ νῦν Προκαθημένου εἰς τόν μαρτυρικὸ Θρόνο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρ-

χείου, για την Πατρική αγάπη, τη στήριξη και τις πολύτιμες ευχές Του προς την Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης. Για την ιδιαίτερη τιμή και δόξα που περιποίησε για τὸ Ἴδρυμα, ἐπιλέγοντάς το ὡς τόπο συγκλήσεως και διεξαγωγῆς τῆς Ἁγίας και Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ 2016. Τὸν καλωσορίζουμε εἰς τὸ σπῆτι Του μαζί με τὴν τιμία Συνοδεία Του.

Εἰς τὴν Ἱερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονὴ Κυρίας τῶν Ἀγγέλων Γωνιάς, ἡ ὁποία προσέφερε τὸ ἀκίνητο γιὰ τὴν ὑλοποίηση τοῦ ἔργου ἀνεγέρσεως τῆς Ἀκαδημίας, και πὺ συμπαρίσταται εἰς τὴν ὑψηλὴ διακονία τοῦ Ἰδρύματος μέσα ἀπὸ τὸν φιλομόναχο και ἀγωνιστικὸ βίον της.

Εἰς τοὺς συνιδρυτὲς τῆς ΟΑΚ, μακαριστὸ Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κυρὸ Εἰρηναῖο Γαλανάκη και Ἐντιμολογιώτατο Διδάκτωρα Ἀλέξανδρο Παπαδερὸ, ὁ ὁποῖος διετέλεσε και πρῶτος Γενικός Διευθυντῆς της.

Εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς τοὺς Ἐταίρους τῆς Ἀκαδημίας, Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Γέροντα Περγάμου κ. Ἰωάννη και Σασίμων κ. Γεννάδιο, τὸν Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου π. Γεώργιο Τσέτση, ὡς και τοὺς ἐλλογιμωτάτους Καθηγητὲς κ.κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη, Ἐλευθέριο Οἰκονόμου και Σπυρίδωνα Ἀρταβάνη, τοὺς ὁποῖους με περισσὸ σεβασμὸ, τιμὴ και ἀγάπη χαιρετίζουμε και καλωσορίζουμε.

Εἰς τὸν ἀγωνιστὴ και ἀκούραστο Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ἀκαδημίας, Ἐλλογιμώτατο Διδάκτωρα -και ἀπὸ ἐχθὲς Ἄρχοντα τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ μας Θρόνου- Κωνσταντῖνο Ζορμπᾶ, τοὺς ἐπιστημονικοὺς συνεργάτες, τοὺς ἐργαζομένους και ὄλους ὅσοι συνδράμουν, καθένας με τὸν τρόπο του και ἀπὸ τὸν τομέα ἐθύνῃς του, εἰς τὴν ζωὴ και τὴν εὐρυθμὸ λειτουργία τῆς ΟΑΚ.

Τοὺς εὐχαριστοῦμε ἅπαντες τοὺς παλαιούς και τοὺς νεωτέρους. Τοὺς ἐκλιπόντες και τοὺς ἐν ζωῇ ὄντες. Ὅσους «ἐβάστασαν τὸν κάματον τῆς ἡμέρας και τὸν κάσωνα» και ὄσους «περὶ τὴν ἐνδεκάτην ἦλθον».

Με εὐγνωμοσύνη και αἰσθήματα χαρᾶς και πνευματικῆς ὀφειλῆς ὑποδεχόμαστε ὄλους ἐσᾶς,

τοὺς ἐκλεκτοὺς και ὑψηλοὺς προσκεκλημένους, πὺ ἀνταποκριθήκατε εἰς τὸ κάλεσμά μας και τιμᾶτε ἀπόψε με τὴν παρουσία σας τὴν Ἀκαδημία και τὸ ἔργο της, θυσιάζοντας τὸν πολύτιμο χρόνο σας και παραβλέποντας τὶς πολλαπλὲς ὑποχρεώσεις σας.

Τὸν Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιο Παυλόπουλο, ὁ ὁποῖος με τὴν ὑψηλὴ παρουσία του και τὴν ἐκλεκτὴ συνοδεία του τιμᾶ και λαμπρύνει τὴν ἐπετειακὴ αὐτὴ ἐκδήλωση.

Τὸν ἐκπρόσωπο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Ὑφυπουργὸ Ἐξωτερικῶν κ. Μάρκο Μπόλαρη, τὸν ὁποῖον και εὐχαριστοῦμε ἰδιαιτέρως γιὰ τὴν ἔμπρακτη ἀρωγὴ και στήριξη.

Τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο Γ', ὁ ὁποῖος μᾶς κομίζει τὴν εὐλογία τοῦ Παναγίου Τάφου και τοῦ Θεοδέγμονος Σπηλαίου, τοὺς Μακαριωτάτους Ἀρχιεπισκόπους: Κύπρου κ. Χρυσόστομο Β', και Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιο. Ὅλοι τους Ἐταῖροι τοῦ Ἰδρύματος, οἱ ὁποῖοι, μὴ φειδόμενοι κόπου και μόχθου και παρὰ τὸν φόρτο τῶν πολυσχιδῶν Πρωθιεραρχικῶν καθηκόντων και ὑποχρεώσεων τους, μᾶς χαρίζουν τὴν κοινωνία τῶν τιμίων προσώπων τους και τὴν εὐλογητικὴ παρουσία τους. Βαθιά ἢ εὐγνωμοσύνη και πολλές οἱ εὐχαριστίες μας πρὸς τὰ σεβαστά και τίμια πρόσωπά τους.

Τοὺς Θεοφιλεστάτους και Σεβασμιωτάτους ἐκπροσώπους τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας και τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος και Πολωνίας: Ἐπίσκ. Τούλτσεας κ. Βησσαρίωνα, Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αὐλοποτάμου κ. Εὐγένιο και Ἐπίσκ. Σούπρασλ κ. Ἀνδρέα, ἀντιστοίχως, και παρακαλοῦμε ὅπως μεταφέρουν εἰς τοὺς Μακαριωτάτους Προκαθημένους τους τὴν ἀπὸ καρδιάς ὀφειλὴ και τὶς εὐχαριστίες μας γιὰ τὴν ὑψηλὴ ἐκπροσώπηση.

Τὴν Ἱερά Ἐπαρχιακὴ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ἡ ὁποία πάντοτε στηρίζει, ἐνισχύει και συνοδοιπορεῖ με τὸ Ἴδρυμα, καθὼς ἐκπρόσωπός της μετέχει εἰς τὸ Δ.Σ.

Ἰδιαιτέρως δὲ τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης κ. Εἰρηναῖο, Ἐταῖρο τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 3 και πλέον δεκαετίες, ὡς μέλος τοῦ Δ.Σ. συνοδοιπόρησε μετὰ τοῦ Ἰδρύματος, μοιράστηκε

και συνεχίζει νὰ μοιράζεται τὶς ἀγωνίες και τὰ ὄράματά του.

Τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Λεύκης κ. Εὐμένιο, ἐκπρόσωπο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γερμανίας.

Τὸν ἐκπρόσωπο τοῦ Προέδρου τῆς Ν.Δ. κ. Μάξιμο Χαρακόπουλο.

Τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Καθηγουμένους τῶν Ἱερῶν Μονῶν Παντοκράτορος και Ξενοφώντος κ. Γαβριήλ και κ. Ἀλέξιο ἐκ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὁρους και ἀλλαχοῦ, τῶν ὁποίων οἱ προσευχὲς και πρεσβεῖες πρὸς τὴν Κυρία Θεοτόκο, θέλουμε νὰ πιστεύουμε, ἀγκαλιάζουν και ἐφαπλοῦνται και στὴν Ἀκαδημία αὐτὴ, ὡς και ὄλους τοὺς Κληρικοὺς ἀδελφούς και τὶς Μοναστικὲς Ἀδελφότητες.

Τοὺς ἐκάστοτε Βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ γιὰ τὴν στήριξη.

Τοὺς τοπικοὺς Περιφερειακοὺς και Δημοτικοὺς Ἄρχοντες, παλαιούς και νέους, εἰς τὸ πρόσωπο τοῦ Δημάρχου Πλατανιά κ. Ἰωάννου Μαλανδράκη. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν ἀγαστὴ συνεργασία και καρποφόρο συνοδοιπορία.

Τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Στρατοῦ, τῆς Ἀστυνομίας και τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Τὰ ἐκάστοτε μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς ἢ συμβολὴ τους εἰς τὴν ἀνοδικὴ πορεία τοῦ Ἰδρύματος εἶναι οὐσιαστικὴ και πολύτιμη.

Τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Μεγαλονήσου και τῆς Χώρας γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη και τὶς γόνιμες και δημιουργικὲς συνεργασίες.

Τέλος, ὀφείλουμε νὰ μνημονεύσουμε και νὰ εὐχαριστήσουμε ἀπὸ καρδιάς τὴν Περιφέρεια

Κρήτης και τὸν καταξιωμένο και δραστήριο Περιφερειάρχῃ της, Ἐντιμολογιώτατο κ. Σταῦρο Ἀρναουτάκη, Ἄρχοντα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀλλὰ και ἄρχοντα τῆς προσφορᾶς και τῆς διακονίας, γιὰ τὴν ἔμπρακτη και διαχρονικὴ ἀρωγὴ του πρὸς τὸ Ἴδρυμα, με κορυφαία πράξη τὴν, ὅπως ἔχει ὑποσχεθεῖ και εἴμαστε σίγουροι ὅτι θὰ τὴν ὑλοποιήσει, τὴν χρηματοδότηση τῆς ἀνακαίνισης τῆς παλαιᾶς πτέρυγας τοῦ Ἰδρύματος, μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση και ἔγκριση τῶν μελετῶν. Κύριε Περιφερειάρχα, εἴμαστε εἰς τὴν εὐχάριστη θέση νὰ σᾶς ἀνακοινώσουμε τὴν ἐπισημὴ ἐτούτη ὥρα, ὅτι οἱ μελέτες ὄλες ἐτοιμάστηκαν και ἀναμένουν τὴν ὑλοποίηση τῆς ὑπόσχεσης!

Εὐχαριστοῦμε, ἐπίσης και ὄλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐμπιστεύονται τὴν ΟΑΚ και μοιράζονται μαζί μας τοὺς ὀραματισμούς, τὶς προσδοκίες και τοὺς στόχους τοῦ παρόντος, μᾶ κυρίως τοῦ μέλλοντος. Τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τόπου, τῆς Κρήτης, τῆς οἰκουμένης ὄλης.

Εὐχεσθε, παρακαλῶ, Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, Μακαριώτατοι και τιμώτατοι Προκαθημένοι τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων και τῶν Ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν Κύπρου και Ἀλβανίας, εὐχεσθε παρακαλῶ, ὅπως, ἢ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης διανύσει ἀκόμη πολλές δεκαετίες ζωῆς και προσφορᾶς μὴ ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοὺς στόχους της, και συνεχίσει εἰς τὴ νέα αὐτὴ πορεία της νὰ δίδει τὴ δυνατότητα εἰς τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐπιτυγχάνει τὸ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ κάλλος τῆς δημιουργίας του.

Καλῶς ὠρίσατε.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ
ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΠΑΓΙΩΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΑΚΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΑ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
(3 Ὀκτωβρίου 2018)

Ἐξοχώτατε κύριε Προκόπιε Παυλόπουλε, Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, Ἐξοχώτατε κύριε Μάρκε Μπόλαρη, Ἐκπρόσωπε τῆς ἐντίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Μακαριώτατοι καί προσφιλέστατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί: Πατριάρχα Ἱεροσολύμων κύριε Θεόφιλε, Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου κ. Χρυσόστομε, Ἀρχιεπίσκοπε Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιε, Ἱερώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἱεράρχαι, Τίμιον Πρεσβύτεριον, Ὀσιώτατοι μοναχοί καί μοναχαί, Ἐξοχώτατε κ. Περιφερειάρχᾳ Κρήτης, Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Ἐντιμολογιώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν καί περιφερειακῶν ἀρχῶν, Εὐλογημένε, πιστέ καί Ὀρθοδόξε λαέ τῆς ἀγιότοκου Κρήτης, Πολλήν χαράν καί ἰδιαίτεράν συγκίνησιν αἰσθανόμεθα, εὐρισκόμενοι εἰς τοὺς χώρους τῆς Ὀρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, ὅπου, πρό δύο καί πλέον ἐτῶν, συνεκαλέσαμεν καί ἐπραγατο-

ποιήσαμεν, ἀρχικῆ συναινέσει καί συμφωνίᾳ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τὴν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αὐτό τοῦτο τό γεγονός τῆς Συνόδου καί αἱ ἀποφάσεις τῆς ἀποτελοῦν σημαντικόν κεφάλαιον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας καί πολύτιμον παρακαταθήκην διὰ τό μέλλον.

Ἐξ ἀρχῆς ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε ζωὴ «ἐν συνόδῳ». Ἡ μυστηριακὴ καί λατρευτικὴ ζωὴ, τό κήρυγμα καί ἡ διδασχὴ, ἡ ποιμαντικὴ πρᾶξις, ἡ διακονία καί ἡ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ, ἀποτελοῦν ἐκφράσεις τῆς «ἀρχεγόνου συνοδικότητος» αὐτῆς. Μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνοδικῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν καί νὰ ἐκτιμήσωμεν ὀρθῶς τὴν λειτουργίαν τῶν συνόδων ἐν τῇ εἰδικωτέρᾳ ἐννοίᾳ.

Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι παρ' ἡμῖν τοῖς Ὀρθοδόξοις ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ διατήρησις τῆς γνησίας ὀρθοδόξου πίστεως δια-

σφαλιζονται διὰ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος. Ὡς ἐτονίσσαμεν εἰς τὴν Ὀμιλίαν ἡμῶν κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Παύλου Χανίων κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου (26 Ἰουνίου 2016), «Συνοδικότης εἶναι μία ἄλλη λέξις διὰ τὴν ἐνότητα, τὴν ἀγιότητα, τὴν καθολικότητα καί τὴν ἀποστολικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ιδιότητες, αἱ ὁποῖαι παραπέμπουν εἰς τὴν εὐχαριστιακὴν καί ἐσχατολογικὴν ταυτότητα καί αὐτοσυνειδησίαν τῆς. Ἡ Ἁγία καί Μεγάλῃ Σύνοδος κατέδειξεν ὅτι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἡνωμένη ἐν τῇ πίστει, τοῖς μυστηρίοις καί τῇ μαρτυρίᾳ ἐν τῷ κόσμῳ, ἐνσαρκώνει καί ἐκφράζει ἀθθεντικῶς τὴν κεντρικὴν ἐκκλησιολογικὴν ἀρχὴν καί ἀλήθειαν τῆς συνοδικότητος, ὅτι ζῆ ὡς «σύνοδος», ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, τῷ «Πνεύματι τῆς ἀληθείας», καί τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, κατὰ τό Παύλειον, «οὐ δέ τό Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β' Κορ. γ', 18).

Ἡ ἔμπρακτος μαρτυρία τῆς συνοδικότητος καί ἐνότητος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐκφραζομένη καί διὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀνά τὴν οἰκουμένην Προκαθημένων ἢ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῶν ἐν λατρευτικαῖς συνάξεσι καί ἐν συνοδικαῖς συνελεύσεσιν, εἶναι ἐξόχως σημαντικὴ, προξενεῖ δέ εἰς τὸν λαόν τοῦ Θεοῦ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν καί ἱκανοποίησιν. Εὐχαριστοῦμεν ὅθεν ἐκ βάθους καρδίας τοὺς φιλτάτους ἡμῖν ἀδελφούς, τοὺς Μακαριωτάτους Προκαθημένους, οἵτινες, μὴ φεισάμενοι κόπου καί χρόνου, ἔσπευσαν προθύμως, διὰ νὰ παραστῶσιν εἰς τὰς ἐπετειακάς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πενηκονταετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης. Τοὺς ὑποδεχόμεθα μετὰ πολλῆς χαρᾶς εἰς τό ἱερόν τοῦτο Ἐγκαθίδρυμα τῆς Μητρῶς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εὐχόμενοι θερμῶς εἰς αὐτοὺς καί εἰς τὰς τιμίας συνοδείας αὐτῶν αἰσίαν καί ἐν παντί εὐχάριστον τὴν, ἔστω καί ὀλιγοήμερον, παραμονὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἠρωτόκον καί ἀγιότοκον Κρήτην καί δὴ εἰς τό ἐρατεινόν Κολυμπάριον.

Μετὰ τοὺς Μακαριωτάτους Προκαθημένους, ἐπιθυμοῦμεν, ὡσαύτως, νὰ εὐχαριστήσωμεν διὰ τὴν παρουσίαν των καί τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἀγιωτάτων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν

Ρουμανίας, Ἑλλάδος καί Πολωνίας.

Ἡ παρουσία ὑμῶν, Μακαριώτατοι καί τιμιώτατοι ἀδελφοί, εἰς τὴν διορθόδοξον ταύτην ἐπετειακὴν συνάντησιν ἀποτελεῖ ὀρατὴν καί ἔμπρακτον ἀπόδειξιν κοινωνίας καί ἐνότητος. Ἐχομεν ἀνάγκην κοινωνίας ἐκ τοῦ συνεγγυς, βιοῦντες καί ἐκφράζοντες ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καί ἐν τῷ κοινῷ ποτηρίῳ τῆς Εὐχαριστίας τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐξέφραζον καί ἱκανοποιοῦν παλαιότερον αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, καί ἐσχάτως αἱ κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος συγκληθεῖσαι Συνάξεις τῶν Ὀρθοδόξων Προκαθημένων καί δὴ ἡ πραγματοποιήσις τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνταῦθα, ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἀκαδημίᾳ Κρήτης. Τὸ «συνέρχεσθαι ἐπὶ τό αὐτό» εἶναι ἰδίωμα τῆς φύσεως καί τῆς ὑποστάσεως τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἅπαντες ἡμεῖς εἴμεθα ταπεινοὶ διάκονοι. Τὸ σχίσμα, ὡς ἀνθρώπινον ἔργον, εἶναι ἡ εὐκολος λύσις, πρὸς τὴν ὁποίαν καταφεύγουν συνήθως οἱ μὴ δυνάμενοι δι' ἐκκλησιαστικῶν καί κανονικῶν τρόπων καί ἐπιχειρημάτων νὰ διεκδικήσωσι τὰ «δίκαια» αὐτῶν καί νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς ἀπόψεις των, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, δὲν ἐρείδονται ἐπὶ τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, ἀποκλίνουσι δέ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἤθους. Διὸ καί ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸν κορμόν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐκφράζοντες δι' αὐτοῦ τοῦ ἀντικλησιαστικοῦ τρόπου τὰς ἀντιρρήσεις καί τὰς διαφωνίας αὐτῶν.

Ἡμεῖς, ὡς Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀείποτε ἐν τῇ ἐλέῳ καί χάριτι Θεοῦ διαδρομῇ ἡμῶν ἐν τῷ χρόνῳ καί τῇ ἱστορίᾳ, ἰδιαίτερος εἰς καιροὺς μεγάλων ἢ μικρῶν προκλήσεων, πορευόμεθα ἐν εἰρήνῃ καί ἀγάπῃ, ἐν πραότητι καί ἀταραξίᾳ, μένοντες πιστοὶ εἰς τὴν κλήσιν καί τὴν διακονίαν ἡμῶν. Ἐτονίσσαμεν εἰς τὴν προσφάτως συγκληθεῖσαν Συνάξιν τῆς Σεβασμίας Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὴν πρώτην χιλιετίαν, οἱ μακάριοι προκάτοχοι ἡμῶν ἀντεμετώπισαν τὸν πειρασμόν τῶν αἰρέσεων. Ὁ μέγας πειρασμός τῆς δευτέρας χιλιετίας, ὅστις ἐκκληροδοτήθη καί εἰς τὴν ἡν νῦν διανύομεν, εἶναι τὰ δικαιοδοσιακά καθεστῶτα. Πηγὴ τοῦ προβλήματος τούτου εἶναι ὁ ἔθνοφυλετισμός, αἱ τάσεις

ἐπεκτατισμοῦ καὶ ἡ ἀθέτησις τῶν ὁρίων τῶν ὑπὸ τῶν Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Τόμων καθορισθέντων. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἔχει τὴν εὐθύνην νὰ θέσῃ τὰ πράγματα ἐν ἐκκλησιαστικῇ καὶ κανονικῇ εὐταξίᾳ, διότι μόνον αὐτὸ ἔχει τὰ τε κανονικὰ προνόμια καὶ τὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων νὰ ἐπιτελῇ τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐξαιρετικὸν τοῦτο χρέος ὡς φιλόστοργος Μήτηρ καὶ ἀρχὴ τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐάν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀποποιηθῇ τὰς εὐθύναις του καὶ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν διορθόδοξον σκηνήν, τότε αἱ τοπικαὶ Ἐκκλησίαι θὰ πορεύωνται «ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα» (Ματθ. θ' 36) οὕτως εἰπεῖν, ἀναλισκόμεναι εἰς ἐκκλησιαστικὰς πρωτοβουλίας, αἱ ὁποῖαι συγγέουσι τὴν ταπεινῶσιν τῆς πίστεως μὲ τὴν ὑπεροψίαν τῆς ἐξουσίας».

Αὐτὸς εἶναι ὁ συντονιστικὸς ρόλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ συστήματι τῶν ἀγίων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐντός τῆς οἰκογενείας τῶν Πανορθοδόξων.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι, ἐάν οἱ Ὁρθόδοξοι δὲν πορευθῶμεν ἐν ἐκκλησιαστικῇ καὶ κανονικῇ ἐνότητι, θὰ φέρωμεν ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τῆς μετατροπῆς τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἓνα φορᾶ «ὁμοσπονδιακόν» ἢ «συντεχνιακόν», ὅστις θὰ ἐπιδιώκη καὶ θὰ προωθῇ ἴδια συμφέροντα, οὐχὶ πάντοτε ἀκραιφνῶς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως. Ἄλλ' ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεανθρωπίνη κοινωνία, συνιστᾶ πρόγευσιν τῶν Ἐσχάτων ἐν τῇ Θεῖᾳ Εὐχαριστίᾳ καὶ ἀποκάλυψιν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Ἡ Ἐκκλησία, κατὰ τὴν Ἐγκύκλιον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ὡς Σῶμα Χριστοῦ «ἐπισυνάγει» (Ματθ. κγ', 37) ὑπ' Αὐτόν, μεταμορφώνει καὶ ἐμποτίζει τὸν κόσμον διὰ «τοῦ ὕδατος τοῦ ἄλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. δ', 14).

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διασφαλίζει τὴν ἐνότητα καὶ τὴν αὐθεντικὴν συνέχειαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κανονικῶν αὐτοῦ πρωτοβουλιῶν, ἔχον εὐθύνην ὄχι μόνον διὰ τὴν αὐθεντικὴν βίωσιν τῆς ἐμπειρίας ταύτης ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀξιόπιστον μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιος Παυλόπουλος, πρὸς

τόν ὁποῖον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἐκφράζομεν τὴν ὀλόθυμον Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐχαριστίαν καὶ εὐαρέσκειαν διὰ τὴν παρουσίαν Αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπετειακὰς ταύτας ἐκδηλώσεις, εἰς τὸ πρό ἑνός ἔτους δημοσιευθέν ἐξαιρετικὸν βιβλίον αὐτοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Στὸ λίκνο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ», ὀρθῶς καὶ εὐφυῶς γράφει: «Στὸν ταραγμένον κόσμον πού ζοῦμε, τὰ σύμβολα εἶναι ἀναντικατάστατα, ἀφοῦ μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσουν τὸν σύγχρονον Ἄνθρωπον, προκειμένου νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν προορισμό του, κατὰ τὴν σισύφεια πορεία του πρὸς τὸ μέλλον».

Ἡ ἀλήθεια αὕτη, Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε, ἐκφράζει καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἥτις διὰ τῶν συμβόλων ἐν τοῖς μυστηρίοις σημαίνεται, ὑπερασπιζομένη τὸν θεϊκὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Εἶναι ἄλλωστε πανθολογούμενον, ὅτι διανύομεν περίοδον ἀνατρεπτικῶν ἀλλαγῶν εἰς πάντα τὰ ἐπίπεδα τῆς ζωῆς. Διὸ καλούμεθα νὰ τοποθετηθῶμεν καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ἀπόψεις καὶ τὰς θέσεις ἡμῶν ἐνώπιον τῶν νέων προκλήσεων, ἀπευθύνοντες ἡνωμένοι τὸν λόγον τῆς «ἐν ἡμῖν ἐλπίδος» (Α' Πέτρ. γ', 15). Σχίσματα, μερισμοί, ἐπιδιώξεις ἰδίῶν συμφερόντων, προσπάθειαι θεραπεύουσαι τὴν ματαίαν ἐπικαιρότητα καὶ τὴν οὕτω λεγομένην «ἐπικοινωνιακὴν πολιτικὴν», δὲν χωροῦσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ λόγος ἡμῶν ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἑσαεὶ προφητικὸς καὶ διαχρονικὸς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι πάντες κηρύττομεν ὅτι «ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ πᾶν», ὅπως ἔλεγεν ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ Κausοκαλυβίτης, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν τῷ πνεύματι τοῦτῳ, ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐπρωτοστάτησε καὶ προήδρευσε ἐν πάσαις ταῖς Μεγάλαις Συνόδοις τῆς παρελθούσης χιλιετίας, κατέβαλε δὲ ὑπερανθρώπους προσπάθειαι ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ προηγουμένου αἰῶνος, διὰ νὰ συγκαλέσῃ τὴν Πανορθόδοξον Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον. Ὁ μακαριστὸς προκάτοχος ἡμῶν Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἐξῆρε καὶ ἐνίσχυσε πάσας τὰς προσπάθειαις διαλόγου, ἐνότητος καὶ μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, τὰς ὁποίας ἐσυνέχισεν ἀόκνως, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι τῆς ἐνότητος, καὶ ὁ ἄμεσος προκάτοχος ἡμῶν Πα-

τριάρχης Δημήτριος, ὢν ἡ μνήμη εἴη αἰωνία καὶ ἄληστος.

Στοιχῶν τῷ πνεύματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἐνστερνιζόμενος τὴν μεγάλην ἐκκλησιαστικὴν καὶ θεολογικὴν ἀνάγκην τοῦ διαιολογίου μετὰ τοῦ συγχρόνου κόσμου καὶ τῆς κοινῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου ἀληθείας ἐν αὐτῷ, ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Κισάμου καὶ Σελίνου Εἰρηναῖος καὶ ὁ παρ' αὐτῷ ἡγαπημένος καὶ πιστὸς μαθητὴς, Ἐντιμολογιώτατος Ἄρχων Ὑπομνηματογράφος κύριος Ἀλέξανδρος Παπαδερὸς, πρῶτος Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας, συνειργάσθησαν, ὥστε νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ ὠριμάσῃ ἡ ἰδέα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, νὰ καθορισθῇ δὲ καὶ ὁ τρόπος δράσεως ὡς καὶ οἱ σκοποὶ αὐτῆς. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν πρώτων ἐγκαταστάσεων αὐτῆς ἢ παρακειμένη ἱστορικῆ Ἱερά Πατριαρχικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κυρίας τῶν Ἀγγέλων Γωνιάς διέθεσεν ἔκτασιν ἐξήκοντα στρεμμάτων εἰς τὴν περίοπτον θέσιν ταύτην καὶ εἰς περιβάλλον, τὸ ὁποῖον διὰ Διατάγματος ἔχει χαρακτηρισθῇ ὡς «ἐξαιρετικὸν κάλλους». Αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἤρχισαν ἐν ἔτει 1965, τῇ οἰκονομικῇ βοήθειᾳ καὶ ἀρωγῇ τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας τῆς Γερμανίας, ἥτις ἠθέλησε νὰ ἀποδείξῃ ἐμπράκτως τὸν ἐπιστηριγμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν αὐτῆς πρὸς ἓνα λαόν καὶ ἓνα τόπον ἀρρήκτως συνδεδεμένους μετὰ τῆς Μάχης τῆς Κρήτης (1941) καὶ τῆς ὑπερασπίσεως ὑπὸ τῶν ἠρώων Κρητῶν τῶν ὑψηλῶν ἀξιών τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης ἐγένοντο τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1968, τῇ συμμετοχῇ ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, Διεθνῶν Ὄργανισμῶν, Πανεπιστημίων καὶ πλήθους λαοῦ.

Ἡ ἐν συνεχείᾳ πορεία καὶ προσφορά τοῦ Ἰδρύματος τοῦτου καταγράφεται ὡς ἀνοδικὴ καὶ πέραν πάσης προσδοκίας, διὸ καὶ ἀπητήθη ἐπέκτασις τῶν κτιρίων καὶ ἐπαύξησις τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτοῦ. Οὕτω, μερίμνη καὶ πάλιν τοῦ μακαρίου τῆ λήξει γενομένου Μητροπολίτου Εἰρηναίου ὡς καὶ τοῦ μεταξύ ἡμῶν εὕρισκομένου κυρίου Ἀλεξάνδρου Παπαδερῶ, ὠκοδομήθη τὸ δεύτερον κτίριον, τὸ ὁποῖον ἀνεδείχθη εἰς

ἐν ἐκ τῶν ἀρτιωτέρων Συνεδριακῶν Κέντρων ὄχι μόνον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτῆς. Ἡ ἡμετέρα Μετριότης ἔσχε τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐλογίαν νὰ ἐγκαινιάσῃ τὸ νέον τοῦτο κτίριον τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὴν 12ην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ καὶ πέμπτου ἔτους.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου. Ἡ κυρία ἀποστολὴ αὐτῆς εἶναι ἡ διαλογικὴ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, διὸ καὶ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος τοῦ διαλόγου ἐντός τῆς Ὁρθοδοξίας, μεταξύ ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁμολογιῶν καὶ θρησκειῶν, καὶ γενικώτερον εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ διαλόγου μετὰ τῆς πίστεως, τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Οὕσα ἀποτέλεσμα ἐμπνεύσεως ἀπὸ τῆς πλατωνικῆς παραδόσεως τοῦ 7 ἢ Ἀκαδημία ἀποβλέπει εἰς τὴν καταλλαγὴν καὶ εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν σκέψεων καὶ ἀπόψεων, σκοποῦσα τελικῶς εἰς τὴν διακονίαν τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Κατὰ τὴν πεντηκονταετη εὐδόκιμον πορείαν αὐτῆς, ἡ Ἀκαδημία ἐφιλοξένησε καὶ ὠργάνωσεν ἐν ταῖς αἰθούσαις αὐτῆς, καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, Διεθνῶν Ὄργανισμῶν, Πανεπιστημίων καὶ ἄλλων φορέων, πολυάριθμα ἐξόχως σημαντικὰ συνέδρια, ἐθνικὰ καὶ διεθνή, ὡς καὶ ποικίλας ἄλλας ἐκδηλώσεις.

Κύριοι τομεῖς τῆς δράσεως τοῦ εὐαγοῦς τοῦτου Ἰδρύματος εἶναι:

Α. Ἡ ἐπιμόρφωσις τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας εἰς πανελλήνιον καὶ διορθόδοξον ἐπίπεδον. Στόχος τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος εἶναι ἡ προσέγγισις, ἢ βαθυτέρα κατανόησις καὶ ἡ ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου ὑπὸ τῶν κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν συνεργατῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Β. Ἡ ἀνακαίνισις καὶ ὁ ἐπιστηριγμὸς τῆς Ἐνορίας, τοῦ πυρῆνος τῆς Ἐκκλησίας. Πρόκειται περὶ μιᾶς προσπάθειαις ἀφυπνίσεως καὶ τονώσεως τῆς ἐνοριακῆς συνειδήσεως καὶ ζωῆς.

Γ. Ἡ ἐπιμόρφωσις τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν γονέων. Ἡ προσφορά αὕτη εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα πραγματοποιεῖται διὰ

πανελληνίων καί διεθνῶν ἐπί τοῦ θέματος τούτου συνεδρίων, διά συνάξεων τῶν ὁμογενῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καί ἐκμαθήσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ὡς καί διά ἐπιμορφωτικῶν σεμιναρίων τῶν γονέων, σχετικῶν πρὸς τὴν ἀγωγήν τῶν τέκνων αὐτῶν.

Δ. Ἡ καλλιέργεια διαλόγου μεταξύ Ἐπιστήμης καί Θεολογίας. Εἰς τὸ πλαίσιον αὐτῆς τῆς προσπάθειας πραγματοποιοῦνται διεθνή ἐπιστημονικά Συνέδρια καί πνευματικά ἐκδηλώσεις, ὅπου μελετῶνται ζητήματα ἰατρικῆς, βιολογίας, γενετικῆς, βιοϊατρικῆς καί βιοτεχνολογίας, φυσικῆς, ἀστρονομίας καί ἄλλων σχετικῶν πρὸς αὐτά, ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας καί Βιοηθικῆς. Ἐπιθυμοῦμεν, μάλιστα, νὰ ἐνημερώσωμεν τοὺς ἐκλεκτοὺς παρόντας, ὅτι, κατὰ τὴν χθεσινὴν Σύναξιν τῶν Ἐταίρων ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις Ἰνστιτούτου Βιοηθικῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀκαδημίας. Ἄλλως τε, εἰς τοὺς χώρους τούτους ἐφιλοξενήθησαν καί αἱ σημαντικαὶ ἐργασίαι τῆς πρώτης Διασκέψεως τῆς Πανορθόδοξου Ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς κατὰ τὸ ἔτος 2008.

Ε. Ἡ τόνωσις τῆς τοπικῆς ἀναπτύξεως καί ἡ βελτίωσις τῆς ποιότητος ζωῆς. Ὁ σκοπὸς οὗτος πραγματοποιεῖται διά τῆς ἐπιμορφώσεως ἀγροτῶν καί γεωπόνων καί τῆς ἐπιστηριζέως καί προτροπῆς τῶν νέων ἀνθρώπων, ὅπως στραφῶσι πρὸς τὴν γῆν καί τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς. Παρὰ τὴν ἀναπτυξίαν, δοκιμάζονται καί προτείνονται ἐναλλακτικαὶ μορφαὶ τουρισμοῦ, ἐν συνεργασίᾳ πάντοτε μετὰ τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν φορέων.

ΣΤ. Ἡ ἔμπρακτος ἐνίσχυσις τῶν ξένων. Διὰ τοῦ προγράμματος «*Ξένος ἦμην*» ἐπιμορφώνονται οἱ γηγενεῖς καί ὁμοεθνεῖς διά τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀλλοδαπῶν, τόσον ἐν Κρήτῃ ὅσον καί ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι. Διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ προσφάτως ἀνακύψαντος μεταναστευτικοῦ προβλήματος, μελετᾶται ὁ σχεδιασμός διὰ τὴν ἔμπρακτον βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἄνευ διακρίσεων ἀφορωσῶν εἰς τὸ θρήσκευμα, τὴν ἐθνικότητα, τὴν φυλὴν, τὴν προέλευσιν, τὴν κοινωνικὴν θέσιν αὐτῶν. Καί τέλος,

Ζ. Ἡ διάδοσις τῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξιας εἰς τὴν Οἰκουμένην. Διὰ τῆς δράσεως ταύτης ἐπιχειρεῖται ἡ προαγωγή τῆς διεκκλησιαστικῆς

διακονίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου καί ὄσων ὁ Ἱερός οὗτος θεσμὸς ἀποφασίζει καί προωθεῖ πανορθόδοξως καί διαχριστιανικῶς. Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς προοπτικῆς ταύτης, πολλάκις ἐφιλοξενήθησαν εἰς τοὺς χώρους τούτους ἐπίσημοι θεολογικοὶ διάλογοι, ἐγένοντο συνεργασίαι μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς καί μετὰ τοῦ Συνδέσμου τῶν Χριστιανικῶν Ἀκαδημιῶν τῆς Εὐρώπης.

Οὕτως ἐπορεύθη ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης κατὰ τὰ πενήκοντα ἔτη τοῦ βίου αὐτῆς, ἔτη πλουσίας προσφορᾶς καί μαρτυρίας Χριστοῦ. Διὸ καί ἡ ἐπέτειος αὕτη δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μεῖζον ἐκκλησιαστικὸν γεγονός καί ὁρόσημον «κατὰ πάντα καί διὰ πάντα» ἀξιωματιμόνευτον, καθ' ὅσον ὁ ἀμητὸς τυγχάνει πολύκαρπος, συνοδευόμενος ἔργοις ἀγαθοῖς, εὐδοκίμοις καί ἀγλαοῖς, μάρτυς ὧν ἀψευδῆς τῆς κατὰ Θεὸν ἐπιστάσιος τῶν ψυχῶν καί τῆς μαρτυρίας Χριστοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Ὅθεν θεωροῦμεν ἐπιτακτικὸν χρέος ἡμῶν, ὅπως ἐκφράσωμεν ἐκ προσώπου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀλλὰ καί ἡμῶν προσωπικῶς εὐγνωμοσύνην καί ἔπαινον πρὸς πάντας τοὺς κοπιᾶσαντας καί συντελέσαντας εἰς τὴν ὑλοποίησιν τοῦ ὑψηλοῦ τούτου διορθόδοξου καί διαχριστιανικοῦ ὁράματος, πρὸς τε τοὺς ἀπελθόντας ἤδη πρὸς Κύριον, τοὺς τε φανερούς καί τοὺς ἀφανεῖς, πρῶτον δὲ μετὰ αὐτῶν πρὸς τὸν ἰδρυτὴν αὐτῆς, τὸν μακαριστὸν Μητροπολίτην Κισάμου καί Σελίνου Εἰρηναῖον, ἀλλὰ καί πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξ αὐτῶν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων εὐρίσκονται ἐν μέσῳ ἡμῶν καί σήμερον, κατὰ τὴν ἐπετειακὴν ἐκδήλωσιν ταύτην. Ὁφειλετικῶς εὐχαριστοῦμεν τὸν ἄξιον διάδοχον τοῦ μακαριστοῦ Εἰρηναίου, τὸν θεοφιλῶς ποιμαίνοντα τὴν θεόσωστον ταύτην ἐπαρχίαν καί Προεδρεύοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Καθιδρύματος τούτου, Ἱερώτατον Μητροπολίτην Κισάμου καί Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιον, διὰ τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον, τοὺς κόπους, τὰς μερίμνας καί τὰς φροντίδας αὐτοῦ, ὥστε ἡ Ἀκαδημία νὰ δίδῃ διαρκῶς τὸ «παρῶν» εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον καί τὸ ἔργον αὐτῆς. Εὐχαριστίας ἀπευθύνομεν πρὸς τὸν

συνιδρυτὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, πρῶτον Γενικὸν Διευθυντὴν αὐτῆς καί ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατέχοντα καί τιμῶντα τὴν θέσιν αὐτὴν, Ἐντιμολογιώτατον κύριον Ἀλέξανδρον Παπαδρόν, πρόσωπον, τοῦ ὁποίου ἡ εὐδόκιμος διακονία ἔχει ταυτισθῆ μετὰ τῆς ἱστορίας καί τῆς πορείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, ὡς καί τὸν διάδοχον αὐτοῦ Ἐντιμολογιώτατον Ἄρχοντα Ἱερομνήμονα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κύριον Κωνσταντῖνον Ζορμπᾶν, ὀτρηρὸν ἐργάτην καί ἄξιον συνεχιστὴν τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον παρέλαβε. Εὐχαριστοῦμεν ὡσαύτως τοὺς Ἱερωτάτους ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, οἵτινες διηκόνησαν εὐόρκως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀκαδημίας, ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ὡς καί τὰ κατὰ καιροὺς διατελέσαντα ἔντιμα μέλη αὐτοῦ, τὸν διατελέσαντα Γενικὸν Διευθυντὴν αὐτῆς Αἰδεσιμολογιώτατον Πρωτοπρεσβύτερον κύριον Κωνσταντῖνον Κενανίδην καί πάντας ὅσοι προσέφεραν, εἰργάσθησαν καί ἐκοπίασαν ποικιλοτρόπως καί παντοιτρόπως διὰ τὴν εὐδόωσιν τοῦ ἔργου καί τοῦ σκοποῦ αὐτῆς. Ἐνα ἕκαστον προσωπικῶς ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερθέντων ἀσπαζόμεθα ἐν πολλῇ ἀγάπῃ καί εὐχαριστίᾳ. Ἐνα ἰδιαίτερον λόγον Πατριαρχικῆς εὐαρεσκείας ἀπευθύνομεν πρὸς τὸν Περιφερειάρχην Κρήτης καί Ἄρχοντα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου φίλτατον κ. Σταῦρον Ἀρναουτάκη, δι' ὅσα ἔπραξε, πράττει καί θὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας μας. Κύριε Περιφερειάρχα, συνηγοροῦμεν καί ὑπερθεματίζομεν καί ἡμεῖς διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῆς ὑποσχέσεώς σας πού ἀνέφερεν ὁ ἅγιος Κισάμου!

Ἐξοχώτατε κύριε Πρόεδρε, Ἐξοχώτατε κύριε ἐκπρόσωπε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Γεράρα τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων χορεία, Ἐκλεκτοὶ παρόντες,

Ταῦτα ἐθεωρήσαμεν χρέος νὰ ἐκθέσωμεν ἐνώπιον ὑμῶν καί νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς ὑμᾶς ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπετείῳ, παρ' ὅτι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πάντες ὑμεῖς γινώσκετε αὐτά. Καθ' ἑαυτὸ τὸ πενήκονταετὲς πολύτιμον καί πολυσχιδὲς

ἔργον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον μάρτυρα τῆς ἀνυπολόγιστου πνευματικῆς, ἐκκλησιαστικῆς, κοινωνικῆς, θεολογικῆς, ἐπιστημονικῆς καί ἀνθρωπιστικῆς προσφορᾶς τούτου τοῦ εὐαγοῦς Ἰδρύματος εἰς τε τὸν κόσμον καί εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ταῦτα πάντα εἰργάσατο ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου, διὰ μέσου πολλῶν ἀξίων προσώπων καί διὰ σημείων καί γεγονότων, ἅτινα καταγράφονται εἰς τὰς χρυσᾶς σελίδας τῆς πενήκονταετηρίδος αὐτῆς. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ σημερινὴ ἐκδήλωσις ἐπὶ τῇ εὐλογητῇ ἐπετείῳ ταύτῃ δὲν ἀποτελεῖ μόνον τὸ τέλος μιᾶς λαμπρᾶς καί ἀγλαοκάρπου περιόδου ἀλλὰ, ἐν ταυτῷ καί κυρίως, τὴν ἀρχὴν μιᾶς νέας τοιαύτης, πλήρους ὁραματισμῶν καί κατὰ Θεὸν σχεδίων διὰ τὸ μέλλον.

Εἴμεθα πάντες βέβαιοι ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης θὰ συνεχίσῃ τὴν πρὸς δόξαν Θεοῦ πορείαν αὐτῆς, διότι ἔχει τὸ χρέος καί τὴν ὑψηλὴν καί θεάρεστον ἀποστολὴν νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς ζωῆς καί τῆς τοῦ κόσμου ἀναστάσεως, ἥτοι περὶ τοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι «*ἡ ἐλπίς ἡμῶν*» (Α' Τιμ. α', 1) «*τὸ ἄλφα καί τὸ ὠμέγα, ὁ πρῶτος καί ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καί τὸ τέλος*» (Ἀποκ. κβ', 13). Ἐν τῇ ἐν Χριστῷ καί κατὰ Χριστὸν μαρτυρίᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας, ὁ Οἰκουμενικός Θρόνος καί ἡ ἡμετέρα Μετριάτης, ὁ ἐκλεκτός ἀδελφός Ἱερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κύριος Εἰρηναῖος καί οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Κρήτῃ Ἱεράρχαι, ὁ οἰκείος ποιμενάρχης καί Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἀδελφός κύριος Ἀμφιλόχιος, ὁ Ἐντιμολογιώτατος Γενικός Διευθυντής κύριος Κωνσταντῖνος Ζορμπᾶς καί πάντες οἱ ἐμπλεκόμενοι θὰ εἴμεθα σταθεροὶ συνοδοιπόροι, συμπαραστάται καί ἀρωγοὶ εἰς πᾶσαν προσπάθειαν αὐτῆς καί εἰς πᾶν ὄραμα ἀποβλέπον εἰς τὴν ἀποστολὴν καί τοὺς σκοποὺς τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς.

Αὐτῷ δὲ τῷ Δομήτορι τῆς Ἐκκλησίας καί Χορηγῷ παντός ἀγαθοῦ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, σὺν τῷ Πατρὶ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, προσάγομεν δόξαν καί αἶνον, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν παρουσίαν καί τὴν προσοχὴν σας.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΟΜΙΛΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
(3 Οκτωβρίου 2018)

Η σημερινή μεγάλη τιμή που περιποιεί στο πρόσωπό μου, υπό την ιδιότητά μου ως Προέδρου της Δημοκρατίας, ή Ορθόδοξος Ακαδημία Κρήτης, διά της απονομής του Χρυσού Έμβλημάς της, με συγκινεί βαθύτατα και με έπιφορτίζει με την υποχρέωση να φανώ άξιος της.

Τό γεγονός ότι ή απονομή αυτή λαμβάνει χώρα με την ευκαιρία του έορτασμού των πενήντα έτών λειτουργίας της, μου προσφέρει την ευκαιρία να εκθέσω την, γενικώς επικρατούσα, θετική άποψη αναφορικά με τό σημαντικότερο έργο που έπιτελεί ή Ορθόδοξος Ακαδημία Κρήτης για την Ορθοδοξία, για τό Έλληνικό Έθνος αλλά και για τόν Έλληνικό Πολιτισμό.

Πρόκειται για έργο, του οποίου ή απήχηση έχει πρό πολλού υπερβεί τά σύνορα της Χώρας μας, γνωρίζοντας την διεθνή αναγνώριση και κατακτώντας τόν ανάλογο σεβασμό.

Κατ' αρχάς, έχει ιδιαίτερη σημασία τό πώς ιδρύθηκε ή έν λόγω Ακαδημία, ή οποία, όπως είναι γνωστό σε όλους μας, αποτελεί Κοινωφελές Θρησκευτικό Καθίδρυμα της Έκκλησίας που λειτουργεί, ως προς τό νομικό του καθεστώς, σύμφωνα με τόν Όργανισμό της Έκκλησίας και τούς Νόμους του Κράτους. Ός προς δέ την Έκκλησιαστική της υπόσταση και αποστολή, τηρεί την κανονική αναφορά, τόσο προς τό Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινουπόλεως όσο και προς την Ίερά Μητρόπολη Κισάμου και

Σελίνου και την Ίερά Έπαρχιακή Σύνοδο της Έκκλησίας της Κρήτης.

Ίδού λοιπόν πώς ό μακαριστός Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου, Ειρηναίος Γαλανάκης, έκ των ιδρυτών της Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης και έμβληματική πνευματική προσωπικότητα του Τόπου σας, αλλά και σύνολου του Έλληνισμού, περιγράφει την ιδέα της δημιουργίας της σε κείμενό του: «*Η ιδέα της Ακαδημίας γεννήθηκε στή σκέψη μου στην πρώτη δεκαετία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου (1945-1955), τότε που ξεκινούσαν οι προβληματισμοί του νέου μεσοπολεμικού κόσμου. Γεννήθηκε σαν αναζήτηση ενός χώρου, ενός όργάνου, όπου θά μπορούσαν: χριστιανική πίστη και Νεοελληνικός Λόγος, Έλληνική Διανόηση να συναντηθούν, να διαλεχθούν και να συνεργασθούν για την πνευματική πληρότητα και ώριμότητα του Λαού μας*»¹.

Στό ίδιο πνεύμα, και τηρώντας αυτή την ιερή πνευματική παρακαταθήκη του Ειρηναίου, ό σημερινός Διευθυντής της Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης, κ. Κωνσταντίνος Β. Ζορμπάς σημειώνει, ανάμεσα σε άλλα, έν είδει συμπεράσματος σε μελέτη του για τίς εκκλησιαστικές διαστάσεις του έργου της Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης: «*Η Έκκλησία όφείλει να συνεχίζει, έν Αγίω Πνεύματι, τό διαλογικό έργο της σωτηρίας του Χριστού έντός της Ιστορίας. Όφείλει δηλαδή να διαλέγεται με τόν κόσμο όλόκληρο. Και τούτο, διότι ό διάλογος αποτελεί την πιο χαρακτηριστική έκφραση του αγαπητικού ήθους, την ίδια τή μαρτυρία του πνεύματος της χριστιανικής αγάπης και καταλλαγής, ένώ απαραίτητη προϋπόθεσή του είναι ή μετάνοια, καθώς βοηθά στην γνώριμία και στην συνάντηση με τόν «άλλο», στην υπέρβαση της άγνοιας, της καχυποψίας και της μνησικακίας, στην άρση των παρεξηγήσεων, στην από κοινού συζήτηση των νέων προκλήσεων. Ό «άλλος» νοείται ως όλον, ως συμπαρών της εύχαριστιακής σύναξης και μέτοχος του κοινού ποτηρίου ή ακόμη και ως προσδοκώμενος μέτοχος. Οί παραπάνω, θεμελιώδους σημασίας, θεολογικές προϋποθέσεις, δέν αποτελούν άπλως*

¹ Σεβ. Μητρ. Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίου (Γαλανάκη), «*Οί σκοποί της Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης*», στον έπετειακό τόμο «ΔΙΑΛΟΓΟΣ-ΔΙΑΚΟΝΙΑ-ΚΑΤΑΛΛΑΓΗ», Χανιά 2018, σελ. 12-16.

θεωρητικές διατυπώσεις ή λεκτικές άκροβασίες, αλλά έχουν καιρίες συνέπειες για την αποστολή, τή μαρτυρία και την ιστορική πορεία της Έκκλησίας στό μεταβαλλόμενο κόσμο μας. Και ως έκ τούτου και της ίδιας της Ακαδημίας»². [...]

Γιά ν' αντιληφθούμε την σπουδαιότητα της διαρκούς όσμωσης του Έλληνισμού με την Όρθοδοξία, την όποία κηρύσσει και ως σκοπό υπηρετεί ή Όρθόδοξος Ακαδημία Κρήτης, αρκεί να ταξιδέψουμε, για λίγο, πίσω στην Ιστορία και να θυμηθούμε ότι ό Χριστιανισμός αναπτύχθηκε αρχικά στό ιουδαϊκό περιβάλλον και πολύ σύντομα διαδόθηκε στον έλληνορωμαϊκό κόσμο. Έγινε, όμως, και για τίς δύο παραδόσεις, «σημείον αντιλεγόμενον»³. Η, όπως λέγει ό Απόστολος Παύλος, «*Ιουδαίους μέν σκάνδαλον, Έλλησι δέ μωρία*»⁴. Και όμως, ό Χριστιανισμός κατόρθωσε να συνθέσει, κατά τρόπο θαυμαστό, αυτές τίς δύο παραδόσεις και, διά του έργου των Πατέρων της Έκκλησίας, να διαδώσει μία διδασκαλία που είναι λυτρωτική για τούς πιστούς Χριστιανούς, άλλ' αποτελεί και ένα ανεκτίμητης αξίας πολιτιστικό, πνευματικό αγαθό για κάθε άνθρωπο που μπορεί να αναγνωρίσει τό σπουδαίο και τό ύψηλό, ακόμη κι άν δέν θρησκευεί. Και τούτο διότι τό αιώνιο, μεγάλο μήνυμα του Χριστιανισμού, έγκείται στό ότι ό Θεός έγινε άνθρωπος, προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, για να μπορέσουμε να συναντηθούμε μαζί Του, να αναμορφώσουμε την ύπαρξή μας και να πορευθούμε στην σωτηρία: «*ό Λόγος σάρξ έγινετο και έσκήνωσεν έν ήμιν και έθεασάμεθα την δόξαν Αυτού*». ... *Πλήρης χάριτος και αληθείας*»⁵. [...]

Η Όρθόδοξος Ακαδημία Κρήτης, διά του έργου της, συμμορφώνεται πλήρως προς τίς ακόλουθες παραινέσεις του αποστόλου των Έθνών Παύλου, τίς όποιες με συνέπεια υπηρετεί: «*Σύ δέ, ώ άνθρωπε του Θεού, ... δίωκε δικαιοσύνην, εύσέβειαν, πίστιν, αγάπην, ύπομονήν, πραότητα,*

² Κωνσταντίνος Β. Ζορμπάς, «*Εκκλησιαστικές διαστάσεις του έργου της Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης (ΟΑΚ)*», στον έπετειακό τόμο «ΔΙΑΛΟΓΟΣ-ΔΙΑΚΟΝΙΑ-ΚΑΤΑΛΛΑΓΗ», Χανιά 2018, σελ. 217-247.
³ Λουκ. 2,34.
⁴ Α' Κορ. 1,23.
⁵ Ίω. 1,14.

ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως»⁶.

Ὑπερασπίζεται ἀδιαλείπτως καὶ μὲ παρρησία τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, ὀρθοτομοῦσα τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπη τοῦ Πατριαρχείου μοχθεῖ ἀκαταπαύστως γιὰ τὴν ὁμόνοια μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐπαφῶν μὲ τίς λοιπές Χριστιανικές Ὁμολογίες, γιὰ τὴν διάδοση τοῦ Εὐαγγελικοῦ Μηνύματος καὶ τῆς Ὁρθόδοξης Μαρτυρίας σέ ὅλο τὸν Κόσμο, ὥστε κάθε ἄνθρωπος νὰ γίνεи κοινῶνός τοῦ χαρμόσυνου μηνύματος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ: «Ὁ λαὸς ὁ καθηήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χάρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς»⁷. Διότι, πράγματι, αὐτό εἶναι τὸ μήνυμα πού μπορεῖ νὰ φέρει τὸ φῶς τῆς ἐλπίδας στὸν σύγχρονο, ταραγμένο κόσμο μας.

Λαμπρό ἐπιστέγασμα καὶ πλήρης δικαίωση αὐτῆς τῆς εἰλικρινοῦς, συστηματικῆς καὶ πνευματικῶς ἀγωνιώδους προσπάθειας γιὰ τὴν ἀνάπτυξη διαλόγου μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀποτέλεσε τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης, σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός καὶ σέμνωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, φιλοξένησε πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ἡ Πανορθόδοξη Σύνοδος συγκλήθηκε, ὅπως εἶχε σχεδιασθεῖ, ἀπὸ τίς 17 Ἰουνίου ἕως τίς 26 Ἰουνίου 2016, ἐδῶ, στὴν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης, στό Κολυμβάρι Χανίων καὶ συμμετέσχαν σ' αὐτὴν οἱ δέκα ἀπὸ τίς δεκατέσσερις αὐτόνομες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. Ὁφείλω δέ νὰ ἐπισημάνω ὅτι ἡ ἀπουσία ὀρισμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω Σύνοδο δέν ὀφείλεται, κάθε ἄλλο, στό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ σέ δικές τους σκοπιμότητες, ὡς πρὸς τίς ἀρνητικές ἐπιπτώσεις τῶν ὁποίων γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία πρέπει νὰ ἀναλάβουν τίς ἱστορικές

τους εὐθύνες.

Ἐπιπροσθέτως, μὲ εἰλικρίνεια καὶ διάκριση, ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης ἐπικοινωνεῖ μὲ προσωπικότητες ἀπὸ τούς χώρους τῆς Ἐπιστήμης καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, συμβάλλοντας μὲ ὅλες τίς δυνάμεις της στὴν οἰκοδόμηση ἑνός καλύτερου Κόσμου, καὶ κηρύττοντας μὲ κάθε εὐκαιρία καὶ σέ κάθε χῶρο τίς πανανθρώπινες ἀξίες τῆς Ὁρθοδοξίας. Αὐτό πού ἀξίζει ἐν προκειμένῳ νὰ τονισθεῖ εἶναι ὅτι τὸ Ἴδρυμά σας προωθεῖ τὸν διάλογο ἀνάμεσα στὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν Ἐπιστήμη, μὲ ἀπόλυτο σεβασμὸ πρὸς τὴν δεύτερη, ἀναζητώντας τὴν συμπόρευση ἐκείνη πού θὰ μπορούσε νὰ φανεῖ ἡ πιὸ εὐεργετική γιὰ τὸν Ἄνθρωπο, στὴν προσπάθειά του ν' αὐτοπραγμαθεῖ κατὰ τὴν φύση του καὶ τὸν προορισμὸ του.

Κλείνω, ἀναλογιζόμενος καὶ ἀναγνωρίζοντας, εἰλικρινῶς καὶ εὐθαρσῶς -ὅπως κάνει, ἄλλωστε, καὶ ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Λαοῦ μας- τὴν καθοριστικὴ συμβολὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στοὺς μεγάλους Ἀγῶνες τοῦ Λαοῦ μας καὶ τοῦ ἔθνους μας. Συνακόλουθα δέ τὴν καθοριστικὴ συμβολὴ της στὴν υπεράσπιση τῆς Ἱστορίας μας καὶ τῆς Πατρίδας μας.

Τὸ ἔθνικό, κυριολεκτικῶς, τοῦτο χρέος ὀφείλουμε νὰ τὸ ἐκπληρώνουμε μὲ συνέπεια πολὺ περισσότερο σήμερα, ἐνόψει τῶν μεγάλων προκλήσεων πού βρίσκονται μπροστά μας, καὶ οἱ ὁποῖες θὰ καθορίσουν, τελικῶς, τὴν εὐδότηση τοῦ Ἱστορικοῦ μας προορισμοῦ.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης τὸ πράττει στό ἀκέραιο καὶ τῆς εἴμαστε ὅλοι οἱ Ἕλληνες εὐγνώμονες γι' αὐτό. Ἐχω αἴσθησι τοῦ καθήκοντός μου καὶ τῆς ἱστορικῆς μου εὐθύνης νὰ ὑποστηρίξω ὀλόψυχα καὶ μὲ ὅλες μου τίς δυνάμεις τὸ λαμπρὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖ.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

6 Α' Τιμ. 6,11.

7 Ματθ. 4,16.

Σύναξη Ἐταίρων ΟΑΚ

Ἐἰς τούς χώρους τῆς Ὁρθόδοξου Ἀκαδημίας Κρήτης πραγματοποιήθηκε ἡ 3η Σύναξη τῶν Ἐταίρων τοῦ Ἰδρύματος, στίς 2 Ὀκτωβρίου 2018. Τῆς Συνάξεως προήδρευσε ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, Ἐταῖρος τοῦ Ἰδρύματος καὶ, σύμφωνα μὲ τὸν Κανονισμό Λειτουργίας τῆς Συνάξεως τῶν Ἐταίρων, Πρόεδρος αὐτῆς. Μετείχαν, ἐπίσης, μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Ἐταίρου, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος Γ', ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος Β', ἐκπρόσωποι τοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν: Ἑλλάδος, Πολωνίας καὶ Ἀλβανίας. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Περγάμου κ. Ἰωάννης, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σασίμων κ. Γεννάδιος, ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. π. Γεώργιος Τσέτσης. Μετείχαν ἐπίσης μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Ἐταίρου τοῦ Ἰδρύματος οἱ ἔλλογ. κ.κ. Καθηγητές: Σπύρος Ἀρταβάνης, Γεώργιος Μπαμπινιώτης καὶ Ἐλευθέριος Οἰκονόμου. Εἰς τὴν Σύναξη αὐτὴ ἦταν παρόντα τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, οἱ Συνοδεῖες τῶν Προκαθημένων, ὁ Σεβ. Μητρολίτης Γαλλίας κ. Ἐμμανουὴλ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἀμφιλόχιος, Πρόεδρος Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη, τὸν σεβασμὸ καὶ τίς εὐχαριστίες τοῦ Ἰδρύματος πρὸς τοὺς ὑψηλούς προσκεκλημένους γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προσκλήσεως. Ἀκολούθως τὸν λόγο ἔλαβε ὁ Πρόεδρος τῆς Συνάξεως, Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος. Τῆς προσφωνήσεως τοῦ Παναγιωτάτου ἀκολούθησε ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Γεν. Δντοῦ τοῦ Ἰδρύματος, Δρος Κωνσταντίνου Ζορμπᾶ, εἰς τὸν ὁποῖο ὁ

Πρόεδρος τῆς Συνάξεως ἀνέθεσε τόν συντονισμό. Ὁ κ. Ζορμπᾶς, ἀφοῦ ἀνέγνωσε τόν Κανονισμό Λειτουργίας τῆς Συνάξεως τῶν Ἑταίρων, πρότεινε τήν ἐκλογή μελῶν τῆς Κοσμητείας τῆς Συνάξεως. Κατόπιν διαλογικῆς συζητήσεως ἐξελέγησαν ὁμοφώνως οἱ: Σεβ. Μητροπολίτης Σασιμῶν κ. Γεννάδιος, Θεοφ. Ἐπίσκοπος Σούπρασλ κ. Ἀνδρέας, ἐκ τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας, ὡς καί ὁ καθηγητής κ. Σπύρος Ἀρταβάνης. Ἀκολούθως ὁ συντονιστής ἐνημέρωσε τά ἐκλεκτά μέλη τῆς Συνάξεως διά τό ἔργο τοῦ Ἰδρύματος καί κατετέθησαν, ὑπό τῶν μελῶν προτάσεις γιά τίς προτεραιότητες πού χρειάζεται νά θέσει τό Ἴδρυμα. Κατόπιν εἰσηγήσεως - προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Περγάμου κ. Ἰωάννου, ἡ Σύναξις ἀποφάσισε ὅπως στήν Ἀκαδημία δημιουργηθεῖ Ἴνστιτοῦτο Βιοηθικῆς μέ τήν εὐλογία καί τίς κατευθύνσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό ὁποῖο καί θά ἀναλάβει συντονιστικό ρόλο ἐντός τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τά εὐαίσθητα καί μείζονα θέματα τοῦ χώρου αὐτοῦ. Ἀκολούθησε ὑπογραφή Μνημονίου διμεροῦς συνεργασίας μεταξύ τῆς ΟΑΚ καί τοῦ Ἰδρύματος Τεχνολογίας καί Ἐρευνας, ὡς ἐπίσης καί μεταξύ τῆς Ἀκαδημίας καί τοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης. Τόσον ὁ Παναγιώτατος, ὅσο καί ὁ Ἐπίσκοπός μας ὡς καί ὄλοι οἱ ὁμιλητές ἀναφέρθηκαν μέ λόγους εὐχαριστίας πρὸς τόν μακαριστό Μητροπολίτη Κισάμου καί Σελίνου κυρό Εἰρηναῖο, ὡς καί πρὸς τόν παρόντα Δρα Ἀλέξανδρο Παπαδερῶ, ἐπί πολλές δεκαετίες Γενικό Διευθυντή τοῦ Ἰδρύματος καί συνοδοιπόρο τοῦ μεγάλου Ἱεράρχη Εἰρηναίου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ
κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ
ΕΙΣ ΣΥΝΑΞΗ ΕΤΑΙΡΩΝ ΟΑΚ
(2 Οκτωβρίου 2018)

Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων και της Αυτόκεφάλου Εκκλησίας Κύπρου, Θεοφιλέστατοι και Σεβασμιώτατοι εκπρόσωποι του Πατριαρχείου Ρουμανίας και των Εκκλησιών Ελλάδος, Πολωνίας και Αλβανίας, Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Κρήτης, Σεβασμιώτατοι Έλλογιμώτατε κ. Παπαδере και Έλλογιμώτατοι Έταίροι, Έκλεκτά μέλη του Δ.Σ. του Ίδρύματος Έλλογιμώτατε Γενικό Διευθυντά της Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης, κ. Κωνσταντίνε Ζορμπά,

Μετά πολλού σεβασμού, τιμής και χαράς υποδεχόμεθα Ύμιας, τους ύψηλους και έκλεκτους Έταίρους του Ίδρύματός μας εις την 3ην Σύναξιν των Έταίρων της Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης. Υποδεχόμεθα Ύμιας, Παναγιώτατε και Θεόλεκτε Πατριάρχα του Γένους υπό την ιδιότητα του Προέδρου της Συνάξεως ταύτης και του πνευματικού προστάτου του Ίδρύματος, ως και τους Μακαριωτάτους Προκαθημένους, τους Σε-

βασμιωτάτους, Θεοφιλεστάτους και Έλλογιμωτάτους Έταίρους του Ίδρύματος, τους έγγυς και τους μακράν, μετ' όφειλετικής εϋγνωμοσύνης και αγάπης πολλής.

Έκφράζομεν τάς ταπεινάς εϋχαριστίας τόσον έμοϋ προσωπικώς όσον και των μελών του Δ.Σ. της Ακαδημίας διά την άποδοχήν της προσκλήσεώς μας να συμμετάσχητε εις τους έπισήμους έπετειακούς έορτασμούς, επί τη συμπλήρωσει 50 έτών ζωής και λειτουργίας της ΟΑΚ, άρχής γενομένης διά της παρούσης 3ης Συνάξεως των Έταίρων, και όσων ακολουθήσουν κατά τό παρόν διήμερον.

Ό θεσμός των Έταίρων, ακολουθώς με τό δωδέκατον άρθρον του Κανονισμού Λειτουργίας του Ίδρύματος, είναι: «*όργανο άνωτάτης πνευματικής κηδεμονίας του Ίδρύματος...*» και αποτελείται από διακεκριμένας προσωπικότητας της Εκκλησίας και των Γραμμάτων, με έπικεφαλής την Ύμετέραν περισπούδαστον Παναγιότητα, Πανσέβαστε ήμών Πρωτοστάτα της Όρθοδόξου

Έκκλησίας. Είναι θεσμός, ό όποιος έδοκιμάσθη και κατηξιώθη εις τά πενήντα έτη διαλογικής πορείας και μαρτυρίας της Ακαδημίας. Κατά την χρονικήν ταύτην περίοδον ή καρποφόρος προσφορά και διακονία της άφορά εις την καθόλου Έκκλησίαν και εις την κοινωνίαν άφ' ενός μέν της Μεγαλονήσου και της Χώρας μας, άφ' έτέρου δέ συμπάσης της Οικουμένης.

Συμφώνως με τά υπάρχοντα στοιχεία, εκ των μέχρι σήμερα ανακηρυχθέντων τεσσαράκοντα και ενός Έταίρων της Όρθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης, οι είκοσι τρεις εύρίσκονται εν χώρα ζώντων, τους όποιους και θά μνημονεύσωμεν «*εν εϋχαριστιακή συνάξει*» εις την Θεϊαν Λειτουργίαν της αύριον.

Η παρούσα Σύναξις καθίσταται αναγκαία διά να δοθούν αι κατευθυντήριαι γραμμαί και ληφθούν αι δέουσαι αποφάσεις διά την πορείαν του Ίδρύματος εις την νέαν πεντηκονταετίαν, εις ένα κόσμον διακρως μεταβαλλόμενον και στενάζοντα υπό τό βάρος πολλών άμαρτιών. Η επιδίωξις άνευρέσεως καταλλήλων συνθηκών ζωής εις άλλους πλανήτας, ως εάν ή γήινος σφαίρα άδυνατεί να άνταποκριθή πλέον εις τάς ανθρωπίνας ανάγκας, ή ως εάν ό πλανήτης της γής διανύει την τερματικήν τροχειάν της ύπάρξεώς του· ή καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και ή άδυσώπητος εκμετάλλευσις των φυσικών πόρων· ή κλιματική αλλαγή με τό φαινόμενον του θερμοκηπίου· τά έπιτεύγματα της έπιστήμης, τά όποια ακόμη και οι θεράποντες της ατενίζουν με δέος και έντονον προβληματισμόν· ή αλαζονεία του ανθρώπου επιθυμούντος να επέμβη ακόμη και εις την γονιδιακήν σύστασιν της φύσεως -ανθρωπίνης και μή· τά άναφύμενα εκ της προόδου ταύτης βιοηθικά θέματα· ή καταδυνάστευσις των αδυνάτων λαών υπό των ισχυρών της γής χάριν του συμφέροντος οι πόλεμοι και τά έξ αυτών προερχόμενα δεινά· ή διπολικότης ή όποια χαρακτηρίζει την κατανομήν των υλικών αγαθών· ή κυριαρχούσα διάθεσις υπερκαταναλωτισμού· ό άποπροσανατολισμός, ή αριθμοποίησις και ή διάσπασις του ανθρωπίνου προσώπου θεωρουμένου, πλέον, μόνον ως βιολογικής μονάδος· ή άλωσις αξιών και ιδανικών· «ή θεσμοθέτησις πρωτογνώνων έκτροπών

της φυσιολογικής ζωής των ανθρώπων» (Πατριάρχης Βαρθολομαίος)· ή αλλοίωσις θεσμών και πνευματικών αναβαθμών· ή αντικατάστασις της πίστως εις τον Θεόν ως προσωπικόν βίωμα και συνάντησις, με μίαν πίστιν άφηρημένην, ιδεοκρατικήν και κενήν περιεχομένου· ό θρησκευτικός φανατισμός και ή υιοθέτησις της τρομοκρατίας ως μέσον ύπερασπίσεως και διαδόσεως της θρησκευτικής πίστews, ταύτα πάντα και τά συναφή με αυτά δέν ήμπορούν να αφήνουν άδιάφορον έν Ίδρυμα, ως είναι ή Όρθόδοξος Ακαδημία Κρήτης.

Τήν εϋσημον και έπίσημον ώραν ταύτην επιθυμώ όπως εϋχαριστήσω τά ανά καιρούς μέλη του Δ.Σ., τά όποια ποιούν τά κράτιστα διά την εύρυθμον και άνοδικήν πορείαν του Ίδρύματος. Η εκ μυχού καρδίας, ώσαύτως, εϋγνωμοσύνη μας τυγχάνει άδιαίρετος και σταθιρά προς την Ίεράν Έπαρχιακήν Σύνοδον της Εκκλησίας Κρήτης, τον Πρόεδρον Αύτης Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Ειρηναίον, διά την έμπρακτον και έναργή στήριξιν του Ίδρύματος, διά τό ένδιαφέρον και την αγωνίαν Της διά την πρόοδον και καλήν λειτουργίαν του, υλοποιούμενα διά της συμμετοχής εκπροσώπου της ειρηνένης Συνόδου εις τό έκάστοτε Διοικητικόν Συμβούλιον της Ακαδημίας.

Είναι γνωστόν, ότι τό έργον της Ακαδημίας έντάσσεται εις τά πλαίσια του έργου της Όρθοδόξου Εκκλησίας, ίδια δέ της Μητρος, Αγίας του Χριστου Μεγάλης Εκκλησίας. Έργον, τό όποιον δέν περιορίζεται μόνον εις τά καθαρως θρησκευτικά και εκκλησιαστικά πράγματα και θέματα, αλλά έπεκτείνεται και αγκαλιάζει πτυχάς και αγωνίας, αι όποιαι άφορούν γενικώτερον εις τον άνθρωπον, τάς ανάγκας και τά προβλήματά του, αναζητούντα διά μέσου του διαλόγου και της επικοινωνίας τρόπους ύπερβάσεως και διευθετήσεως αυτών.

«Η Όρθόδοξος Εκκλησία», όπως σημειώνετε και Ύμεις Παναγιώτατε, «δέν βιώνει απλως τά Έσχατα εις τό παρόν, αλλά αξιολογεί και μεταμορφώνει τό παρόν, ατενίζοντάς το από τά Έσχατα και υπό τό φώς της Βασιλείας του Θεου. Η έσχατολογική όρμή της εκκλησιαστικής ζωής είναι πηγή δράσεως εν τω κόσμω και διακονίας

τοῦ συνανθρώπου» (Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, Ὁμιλία κατά τήν θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Παύλου Χανίων, 26-6-2016).

Εἶναι γνωστόν ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης ἀπό τήν ἡμέραν πού ἠνέφξε τās πύλας της (13 Ὀκτωβρίου 1968), ὑπῆρξεν συνοδοιπόρος τῆς Μητρός Ἐκκλησίας εἰς τό πρωτοποριακόν κάλεσμα τό ὁποῖον ἐπεχείρησεν τόν καιρόν ἐκεῖνον τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον πρὸς τās λοιπὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας καί τόν κόσμον ὅλον, διὰ τοῦ αἰοιδίμου, μεγάλου ἐν Πατριάρχει, Ἀθηναγόρου. Ἡ νεοσύστατος τότε Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης μετὰ ζήλου πολλοῦ ἠσπᾶσθη τήν κίνησιν ταύτην καί ἠργάσθη πρὸς τήν κατεύθυνσιν αὐτήν, τοῦ ἐγκαινιασμοῦ, δηλονότι, καί τῆς ἐνάρξεως ἐνός διαλόγου πρὸς τήν, κατὰ τό δυνατόν, διαμόρφωσιν ἐνιαίας θεωρήσεως τῶν συγχρόνων προβλημάτων τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου, ἔτι δέ τῆς προβολῆς τῶν ὀρθοδόξων θέσεων πρὸς ἕτεροδόξους καί ἕτεροθρήσκους ἐντός τῶν πλαισίων διμερῶν διαλόγων, συμφώνως πρὸς τό πνεῦμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Τό γεγονός δέ ὅτι μέχρι σήμερον ἔχουν πραγματοποιηθεῖ 2.484 Συνέδρια εἰς τούς χώρους τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα ἄπτονται θεμάτων σχετικῶν μέ τήν αὐτοσυνειδησίαν τοῦ ἀνθρώπου, τήν θρησκευτικήν πίστιν, τήν ἐπιστήμην καί τόν πολιτισμόν εἶναι, νομίζομεν, ἐνδεικτικόν τοῦ ἔργου καί τῆς προσφορᾶς τῆς Ἀκαδημίας. Εἰς τόν ἐλλογιμώτατον Δρα κ. Κωσταντῖνον Ζορμπᾶν, ὑπό τήν ιδιότητα τοῦ Γενικοῦ Δντοῦ τῆς Ἀκαδημίας, ἔχομεν ἀναθέσει σύντομον εἰσήγησιν περὶ τοῦ θέματος, καί τόν εὐχαριστοῦμεν διὰ τόν ὅλον συντονισμόν τοῦ ἔργου αὐτοῦ.

Περαίνων τόν χαιρετισμόν αὐτόν ἐπιθυμῶ νά μεταφέρω καί πάλιν τόν θεόσοφον λόγον καί τήν καλήν ὁμολογίαν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος περὶ τοῦ Ἰδρύματος τούτου, ὡς αὕτη διετυπώθη κατὰ τόν χαιρετισμόν Ὑμῶν, Πανσέβαστε Πρόεδρε τῆς Συνάξεως ταύτης, πρὸς τούς Μακαριωτάτους Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει

αὐτῶν εἰς Ἑταίρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, τήν 24ην Ἰουνίου 2016:

«Ἡ λειτουργία τῆς Ἀκαδημίας εἰς τήν Μεγαλόνησον Κρήτην, ὅπως τήν ὠραματίσθη ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης κυρός Εἰρηναῖος Γαλανάκης, μέ τόν στενόν συνεργάτην του Ἐντιμολογιώτατον Ἀλέξανδρον Παπαδερὸν, ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν διὰ τό πῶς ἡ πολιτεία τῶν χριστιανῶν, ἡ κοινωνία τῶν πιστῶν, μέ τόν σπόρον τῆς πίστεως καί τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μεταμορφώνει τούς θεσμούς, τήν ζωὴν, τούς ἀνθρώπους ἐνός τόπου, ἐνός κράτους καί ὅλου τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μήτρα, ἡ ὁποία ἀναγεννᾷ τόν ἄνθρωπον καί τόν κόσμον, μέσα ἀπό τήν εἰρηνικήν καί μυστηριακήν ζωὴν της, τήν ἀδιάλειπτον λατρείαν καί τὰ παραδείγματα τῶν Ἁγίων της».

Διὰ τοῦτο, ἀξία καί δικαία οἰαδήποτε τιμὴ καί ἔπαινος πρὸς τὰ σεβαστά καί πολλά κοπιᾶσαντα πρόσωπα τῶν συνιδρυτῶν τῆς Ἀκαδημίας. Μεγίστην δέ ἠθικήν ἱκανοποίησιν αὐτῶν θεωροῦμεν τήν συνέχισιν τῆς πορείας τοῦ Ἰδρύματος μέ πιστότητα εἰς τούς στόχους καί τούς ὀραματισμούς τούς ὁποῖους ἐκεῖνοι ἔθεσαν, τό ὁποῖον καί ἐπιδιώκομεν πάντες οἱ ἐνταῦθα διακονοῦντες.

Ἐν κατακλείδι, καί ἀφοῦ ἐκφράσω εἰσέτι τόν σεβασμόν καί τās εὐχαριστίας πάντων ἡμῶν διὰ τήν εὐλογητικήν ἔλευσιν καί παρουσίαν Σας αὐτόθι, παρακαλοῦμεν πάντας νά εὐχησθε ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Φώτων καταυγάξῃ τόν νοῦν καί τās καρδίας μας, διὰ νά πορευῆται τό σκάφος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης εἰς εὐδίοις λιμένας, συμβάλλουσα καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τοῦ βίου της εἰς τήν εἰρήνην καί τήν ἐνότητα τοῦ κόσμου, τήν ἀλληλεγγύην μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, τήν διάδοσιν τῆς μαρτυρίας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας, μένουσα πιστή καί ἀφωσιωμένη θυγάτηρ τῆς Μητρός Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Καί πάλιν, καλῶς ὠρίσατε!

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
(2 Ὀκτωβρίου 2018)

Προσφιλεῖς Ἑταῖροι τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης,

Ἄσμενοι σᾶς ὑποδεχόμεθα καί σᾶς καλωσορίζομεν εἰς τήν παροῦσαν Σύναξιν τῶν Ἑταίρων, ἡ ὁποία, συμφώνως πρὸς τό Διάταγμα Συστάσεως τῆς Ἀκαδημίας, ἀποτελεῖ «ὄργανον ἀνωτάτης πνευματικῆς κηδεμονίας» αὐτῆς, ἀνακηρύσσει δέ καί τούς Ἑταίρους, κατόπιν «ἠτιολογημένης Πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου» της.

Τό ἔργον τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης μέχρι σήμερον, ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὄλην, ὑπῆρξεν ἐντυπωσιακόν. Θά ἀναφερθῶμεν εἰς

αὐτό εἰς τήν ὁμιλίαν μας κατὰ τήν αὐριανήν ἐπίσημον ἐπετειακὴν ἐκδήλωσιν ἐνταῦθα.

Σήμερον θά συζητήσωμεν, μεταξύ ἄλλων, καί διὰ τό μέλλον τῆς Ἀκαδημίας. Προσωπικῶς θεωροῦμεν ὅτι ἐγγύησιν διὰ τήν μελλοντικήν πορείαν τῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖ ἡ πιστότης εἰς τās ἰδρυτικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἐμπεριέχονται εἰς τό Διάταγμα Συστάσεως τοῦ Ἰδρύματος. Αὐτό ἐνδείκνυται διὰ τήν διαφύλαξιν τῆς ταυτότητος τῆς Ἀκαδημίας, καί ὡς ἀναγνώρισις τῆς λαμπρᾶς πορείας αὐτῆς μέχρι σήμερον.

Ἡ Ἀκαδημία ἠυλογήθη ὑπό τοῦ πανδώρου Θεοῦ νά στεγάσῃ εἰς τούς χώρους της τās ἐργα-

σίας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου. Ὅποῖον ἱστορικόν προνόμιον, ὅποια θεία εὐδοκία! Θεωροῦμεν ὅτι ἡ Ἐγκύκλιος καί τό Μήνυμα τῆς Συνόδου «πρός τόν Ὁρθόδοξο λαό καί κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως» πρέπει νά λειτουργήσουν ὡς ὀδικός χάρτης διά τό μέλλον τῆς Ἀκαδημίας. Τά κείμενα αὐτά δεικνύουν ἐμφανέστατα, ὅτι ἡ πιστότης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τήν Ἱεράν Παράδοσιν αὐτῆς, ὄχι μόνον δέν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον διά τήν ἐν τῷ κόσμῳ μαρτυρίαν της, ἀλλά παρέχει εἰς αὐτήν ὡς ἐφόδιον τήν θεογνωσίαν καί τήν μοναδικήν ἀνθρωπογνωσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, τό κοινωνικόν καί φιλόανθρωπον πνεῦμα, τόν πολιτισμόν τοῦ προσώπου καί τῆς ἀλληλεγγύης, τήν πίστιν εἰς τόν αἰώνιον προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου, τήν ἐμπιστοσύνην εἰς τήν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ καί τήν βεβαιότητα «ὅτι τό κακόν, ὑπό οἰανδήποτε μορφήν, δέν ἔχει τόν τελευταῖον λόγον εἰς τήν ἱστορίαν, καί δέν πρέπει νά ἀφεθῆ νά κατευθύνῃ τήν πορείαν της» (κείμενον Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου: Ἡ Ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον, Προοίμιον).

Ὁ κόσμος μας εὐρίσκεται σήμερον ἀντιμέτωπος μέ μεγάλα προβλήματα: Τό οικολογικόν, τήν ἀμφισημίαν τῆς τεχνολογικῆς προόδου, τās κοινωνικάς ἀνακατατάξεις, τήν ἀξιολογικήν σύγχυσιν καί τās ἀκρότητας τοῦ πλουραλισμοῦ, τόν θρησκευτικόν φονταμενταλισμόν καί τήν

βίαν ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, τās πολεμικάς συρράξεις, τήν κοινωνικήν ἀδικίαν καί πολλά ἄλλα. Δέν θά λύσῃ ἡ Ἀκαδημία μας τὰ προβλήματα αὐτά, ἀλλά θά τὰ συζητήσῃ, θά διατυπώσῃ προτάσεις, θά κινητοποιήσῃ ἄτομα καί θεσμούς, θά χύσῃ ἔλαιον ἐπί τῶν πληγῶν, θά δώσῃ τήν ὀρθόδοξον χριστιανικήν μαρτυρίαν. Τό «ὄλα ἢ τίποτε» δέν εἶναι καλός σύμβουλος καί διά τό ἔργον τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει πολλά καί πολύτιμα νά προσφέρῃ εἰς τήν ἀνθρωπότητα. Διά νά συμβῆ αὐτό ὀφείλομεν νά ἐμπιστευώμεθα εἰς τήν χάριν τοῦ Θεοῦ καί νά ἀγωνιζώμεθα. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης ἔδειξε τόν τρόπον καλῆς μαρτυρίας ἐν τῷ κόσμῳ. Αἱ ἐπετειακαί ἐορταστικά ἐκδηλώσεις ἐπί τῷ ἰωβηλαίῳ, τιμοῦν τήν ἀγλαόκαρπον πεντηκονταετή περίοδον καί τούς συντελεστάς τῆς ἐπιτυχοῦς πορείας. Σηματοδοτοῦν, ὅμως, ὅτι ἡ προσπάθεια ὀφείλει νά συνεχισθῆ. Μᾶς προτρέπουν καί μᾶς ἐνδυναμώνουν νά συνεχίσωμεν τόν καλόν ἀγῶνα μέ ὄραμα, νέας πρωτοβουλίας ἔναντι τῶν σημείων τῶν καιρῶν, καί μέ ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι ὁ Θεός τῶν θαυμασίων θά εὐλογῆ καί θα κρατῆ τήν διακονίαν μας.

Εὐχαριστοῦμεν διά τήν προσοχήν σας καί δίδομεν τήν σκυτάλην εἰς τόν συντονιστήν τῆς Συνάξεως.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΟΜΙΛΙΑΣ
ΤΟΥ ΔΡ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΟΥ ΖΟΡΜΠΑ
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΞΗΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ
(2 Ὀκτωβρίου 2018)

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, Μέ πολλή μεγάλη χαρά Σᾶς ὑποδεχόμεθα στήν Τρίτη Σύναξη τῶν Ἐταίρων. Ὁμοίως χαιρετίζουμε ὄλους τοὺς παρόντες Προκαθημένους καί τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Προκαθημένων τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοὺς Σεβασμιωτάτους, τοὺς σεβάσιμους Κληρικούς καί τοὺς Ἐντιμολογιωτάτους Καθηγητές πού ἦλθαν ἀπό κοντά καί μακριά. Εὐχαριστίες γιά τήν ἀποδοχή τῆς προσκλήσεως καί γιά τή συμμετοχή στήν κοινή χαρά, ἀλλά καί γιά νά ἀκούσουμε μέ προσοχή τίς συμβουλές σας ὡς πρὸς τίς προτεραιότητες καί τίς προοπτικές γιά τό μέλλον τῆς Ἀκαδημίας!

Τό Διοικητικό Συμβούλιο ἀνακηρύσσοντας τοὺς Ἐταίρους τοῦ Ἰδρύματος «ἀπονέμει πρὸς αὐτούς πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ ὀριζόμενα δικαιώματα». Αὐτό σημαίνει ὅτι ἔχετε κάθε δικαίωμα νά θέτετε ἐρωτήματα καί ἐμεῖς φυσικά ἔχουμε καθῆκον «διδόναι λόγον ... παντί τῷ αἰτοῦντι» (Α΄ Πέτρ. 3,15) γιά τό ἔργον καί τή διακονία μας.

Ἀγγίζοντας τὰ πενήντα χρόνια λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, γευόμεθα τοὺς καρπούς τῆς ἀποστολῆς του στόν κόσμο. Μιᾶς ἀποστολῆς βασιμμένης στίς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ λαοῦ καί τοῦ ἔθνους μας, βαθιάς ριζωμένης στήν πνευματικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί κυρίως ἀντιμετωπίζοντας τὰ «ἀνακύψαντα προβλήματα» ἐν διαλόγῳ¹. Ὅπως ἐπισημαίνετε καί ἐσεῖς Παναγιώτατε τό «ἔργον τῆς Ἐκκλησίας θεοβούλητον καί διά τοὺς ἀνθρώπους σωτήριον εἶ-

¹ Ὁμιλία τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου Εἰρηναίου κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης (13 Ὀκτωβρίου 1968).

ναι ἡ διαρκῆς ἐπανάληψις τῆς κλήσεως τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπον· ἀνάβα, βλέπον, ἀκουσον, τήρησον!»².

Συνεχῆς ἀνάβασις λοιπόν τό ἔργον τοῦ Ἰδρύματος μέ ἐπίκεντρο τόν ἄνθρωπο, τήν ἱερότητα τοῦ προσώπου του καί τήν ἀξιοπρέπειά του, μέ ζητούμενο πάντα τήν συνύπαρξή του, ὑπόθεση ἀρκετά δύσκολη³. Γι' αὐτό, «εἶναι ἐπιτακτική ἡ ἀνάγκη νά καλλιεργηθῆ μιά «θεολογία τοῦ διαλόγου», καθὼς, «ἡ διαλεκτική εἶναι μιά τέχνη. Εἶναι ἡ τέχνη τοῦ διαλόγου καί τῆς συζητήσεως ἡ τέχνη τῆς συμπράξεως στήν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας, ἡ τέχνη τοῦ «ἀπό κοινοῦ φιλοσοφεῖν»⁴.

Πολλοί, πολύ συχνά, θέτουν τό ἐρώτημα τί «παράγουμε» ὡς Ἀκαδημία. Δύσκολο νά ἀπαντήσουμε. Ἀναπτυξιακές ἐμπειρίες θά λέγαμε. Ἀλλά κι αὐτό δέν εἶναι ἀρκετό. Ἡ μεγαλύτερη, ὅμως, ἀπάντηση, γιά τή νέα πνοή πού ἔφερε ἡ

² Ὁμιλία τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου Α΄ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Νέου Συνεδριακοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης (12 Νοεμβρίου 1995).

³ Ὅπως ἐπισημαίνει καί ὁ ἅγιος Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, «ἡ συνύπαρξις βεβαίως δέν εἶναι ἀπλή ὑπόθεση καί ὑπονομεύεται καί δηλητηριάζεται συχνά. Ἡ ἐξασθένησή της, ἡ διάλυσή της κατὰ κανόνα ὀφείλεται στόν ἰό τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ, ἀτομικοῦ ἢ ὁμαδικοῦ, πού ἐκδηλώνεται πολύτροπα», Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας, Συνύπαρξις: Εἰρήνη, Φύση, Φτώχεια, Τρομοκρατία, Ἄξιος, Θρησκευολογική θεώρηση, ἐκδ. Ἀρμός, Ἀθήνα 2016, σ. 9.

⁴ Ἀλέξανδρου Παπαδερῶ, Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης (Τό ἴδρυμα καί οἱ Σκοποὶ του), (Ἀνάτυπο ἀπό τό τεῦχος ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΕΥΘΥΝΗΣ, 1968-1970, ἐκδ. ΟΑΚ 1971), ἐκδ. ΟΑΚ, 1981.

ΟΑΚ στην κοινωνία και την Έκκλησία, είναι οί ίδιοι οί άνθρωποι πού έκαναν τό πέρασμά τους από τήν ΟΑΚ –πέραςμα πού αποτέλεσε σταθμό και όχι άπλώς μία παροδική στάση– και πού είδαν τή ζωή τους νά αλλάζει και νά μεταμορφώνεται, μέ αποτέλεσμα νά μεταμορφώσουν και οί ίδιοι μέ τή σειρά τους τήν κοινωνία, αποτελώντας φορείς φωτός μέσα στις προκλήσεις τών σύγχρονων καιρών⁵. Μνημονεύω στό σημείο αυτό τόν αείμνηστο Καθηγητή Φώτη Καφάτο από τίς σημαντικότερες προσωπικότητες στό χώρο τής έρευνας, πολύ φίλο του Ίδρύματος και Έταίρο αυτού.

Άς ταξιδέψουμε, όμως, νοερά σέ τούτα τά 50 χρόνια, ρίχνοντας κάποιες γρήγορες ματιές στους κορυφαίους σταθμούς τής ΟΑΚ. Σταχυολογώ μερικά μόνο από τά Συνέδρια τής Ακαδημίας:

Κατά τήν πρώτη δεκαετία, τό 1968 πραγ-

⁵ Απόσπασμα από τόν Χαιρετισμό τής Α.Θ. Παναγιότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου Α', Προέδρου τής Αγίας και Μεγάλης Συνόδου τής Ορθοδόξου Έκκλησίας προς τούς Μακαριωτάτους Προκαθημένους τών Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Έκκλησιών επί τή Ανακηρύξει Αυτών ως Έταίρων τής Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης (24 Ιουνίου 2016).

ματοποιείται τό πρώτο Συνέδριο του Ίδρύματος, μέ θέμα: «Χριστιανική Λατρεία και Σύγχρονος Άνθρωπος», ενώ στις 13 Οκτωβρίου 1968 γίνεται ή επίσημη τελετή τών εγκαινίων μέ μεγάλη διορθόδοξη και διαχριστιανική συμμετοχή. Η πολιτική αστάθεια πού ακολουθεί δυσχεραίνει τίς εργασίες του Ίδρύματος.

Καθιερώνεται ή Κυριακή τής Ορθοδοξίας ως επίσημος έορτασμός τής ΟΑΚ και πραγματοποιείται τό πρώτο –στήν ιστορία τής Έκκλησίας τής Κρήτης– Παγκρήτιο Ίερατικό Συνέδριο, μέ τήν εύλογία του Προκαθημένου τής Κρήτης και τών Ίεραρχών τής Κρήτης. Καθιερώνεται όριστικά τό Πρόγραμμα τής ΟΑΚ «ΖΩΣΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ», στό όποιο συμμετέχουν πάστορες και στελέχη άλλων Έκκλησιών.

Η Ακαδημία από τήν ίδρυσή της συμβάλλει στην προετοιμασία τής Αγίας και Μεγάλης Συνόδου τής Ορθοδοξίας, μέ θεολογική διάσκεψη και θέμα: «Η Σύνοδος και τό πλήρωμα τής Έκκλησίας», ενώ από τό 1972 μέ τήν έκλογή του Μακαριστού Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίου, σέ Μητροπολίτη Γερμανίας, αρχίζει μία νέα εκκλησιαστική περίοδος για τήν Ακαδημία. Τό 1977 πραγματοποιείται τό Διεθνές Συμπόσιο «Σοσιαλισμός και Πολιτισμός», μέ θέμα μελέτης τά πολιτιστικά προβλήματα κάτω

από τό πρίσμα τών σοσιαλιστικών θεωριών και του Χριστιανισμού. Πρόκειται για τήν πρώτη ουσιαστική συνάντηση Σοσιαλισμού και Ορθοδοξίας. Στο Συμπόσιο συμμετέχουν πολιτικοί, φιλόσοφοι, ποιητές, συγγραφείς, θεολόγοι και άλλοι διακεκριμένοι σύνεδροι, όπως ο Francois Mitterrand και ο Μίκης Θεοδωράκης. [...]

Μέ τό βλέμμα προς τό μέλλον.

Η ΟΑΚ και ο κόσμος, δύο μεγέθη άρρηκτα συνδεδεμένα –στήν ουσία ένα και τό αυτό μέγεθος– πορεύτηκαν μαζί στό πέρασμα του χρόνου και θά συνεχίσουν τό ταξίδι, ένα ταξίδι γεμάτο σταθμούς και συν-ταξιδιώτες, άλλους άνυπόμονους και άλλους γεμάτους από τή σοφία τής καρτερίας. Μία πορεία μέ πολλές διακρίσεις από τήν Ελλάδα και τό έξωτερικό, αλλά κυρίως μέ τή σημαντικότερη διάκριση τήν καταξίωση στή συνείδηση τών χιλιάδων συνέδρων, μαθητών, φοιτητών, καθηγητών, κληρικών και άλλων ούκ όλίγων, πού συμμετείχαν στις δράσεις του Ίδρύματος.

Μέσα από τά 2.484 Συνέδρια (έλπίζουμε στό τέλος του 2018 νά έχουν πραγματοποιηθεί 2.500 Συνέδρια) πού έγιναν εδώ μέχρι σήμερα δόθηκε μία μαρτυρία ειρήνης, διαχριστιανικής καταλλαγής και συνεργασίας, διαθρησκειακού διαλόγου και υπερβάσεως προκαταλήψεων, παρεξηγήσεων και άγνοίας, και άκόμη μαρτυρία μετοχής τής Έκκλησίας στα μεγάλα σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα και ειδικής μερίμνης της για τήν κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου, μερίμνης για τήν άνοδο του βιοτικού επιπέδου μέ παράλληλη ανάπτυξη πραγματικής ζωής.

Πώς θά πορευθούμε, λοιπόν; Αυτό είναι τό μέγα έρώτημα πού ανακύπτει. Κι ίσως άπάντηση νά μήν ύπάρχει. Ίσως, άκόμη, ή άπάντηση νά βρίσκεται μέσα σ' αυτά τά 50 έτη ύπαρξης τής ΟΑΚ. Γι' αυτό, λοιπόν, άπευθύνουμε πρόσκληση συνεργασίας προς τή Μητέρα Έκκλησία, τό Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, τίς λοιπές Ορθόδοξες Έκκλησίες, αλλά και άκαδημαϊκούς, εκκλησιαστικούς φορείς και Πανεπιστήμια για μία ουσιαστική συνεργασία. Χρειαζόμαστε συμμάχους κι αυτό έχει ως στόχο ή Ύπογραφή τών

Μνημονίων τόσο μέ τό Πανεπιστήμιο Ίωαννίνων, τά Πατριαρχικά Ίδρύματα, μέ πρωτοβουλία του Ίδρύματος Πατερικών Μελετών, τήν Ίερά Μονή Χάλκης και σήμερα μέ τό Ίνστιτούτο Τεχνολογίας και Έρευνας και τό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Όταν μιλούμε για προοπτικές μιλούμε για έναλλαγή προτεραιοτήτων κι αυτό σημαίνει ότι βρισκόμαστε μέσα στην τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και φυσικά σέ μία ψηφιακή εποχή όπου αλλάζει τό ανθρωπολογικό μοντέλο, όπως κι έσεις τό έπισημάνατε, Παναγιώτατε, μετά από σχετική άπόφαση τής Αγίας και Ίερας Συνόδου, πού προτρέπει τούς Μητροπολίτες του Θρόνου νά επιβάλλουν τήν τάξη, για νά μήν όδηγηθούμε σέ μία «ήλεκτρονική» λατρεία, ή όποία θά αντικαταστήσει τή λογική λατρεία. Φυσικά και δέν θά σταματήσουν τά έπιμορφωτικά σεμινάρια, θέματα παιδείας, ο Διακομματικός διάλογος, τά Πνευματικά-Κοινωνικά προβλήματα Έλλάδος/ Έλληνισμού-Ευρώπης, οί ανακατατάξεις στην οίκουμένη και τόν κόσμο! Φυσικά πρέπει νά πούμε ότι έχουμε πολλά και στοχευμένα οίκολογικά Προγράμματα μέ τήν κλιματική αλλαγή τήν πιό καθοριστική πρόκληση τής εποχής μας!⁶[...]

⁶ Είναι γνωστό ότι κανένας άλλος εκκλησιαστικός ήγέτης στην ιστορία δέν έχει φέρει τά περιβαλλοντικά ζητήματα στό κέντρο του παγκόσμιου ενδιαφέροντος, έργο πού τόν έχει αναδείξει διεθνώς ως τόν «πράσινο πατριάρχη». Ο Οικουμενικός Πατριάρχης αποτελεί μία από τίς πιό δυναμικές παρουσίες, ιδίως μέ τή στάση του άπέναντι στα οικολογικά προβλήματα, πού δημιουργούνται κυρίως από τήν άπερίοριστη ανάπτυξη και γενικότερα από τούς στόχους και τήν κατεύθυνση τής οικονομίας τής αγοράς. Οί θέσεις του Βαρθολομαίου έναντι τών περιβαλλοντικών προβλημάτων έχουν βρει άπήχηση σέ μείζονα Προγράμματα και πρωτοβουλίες στην Οικουμενική Κίνηση και ιδιαίτερα στην πορεία για μία «Έναλλακτική παγκοσμιοποίηση στην ύπηρεσία τών ανθρώπων και τής γής» (=«AGAPE») . Μάλιστα έχει υιοθετηθεί ο όρος «περιβαλλοντική δικαιοσύνη», πού είναι όρος-κλειδί στις πατριαρχικές τοποθετήσεις . Άκόμη έχει βαρύνουσα σημασία ότι στην πρόσφατη οικολογική Έγκύκλιο του Πάπα Φραγκίσκου «Laudato si» (8 & 7, 8, 9) γίνεται ρητή και συγκεκριμένη άναφορά στή συμβολή του

Κατακλείοντας, Παναγιώτατε, νά επαναλάβω αυτό πού είπε ο Ράνσιμαν, ότι ο 21ος αιώνας θά είναι ο αιώνας τής Όρθοδοξίας. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι δέν θά επαληθευθεί αυτό, άν ή Όρθοδοξία δέν ανοιχτεί και δέν κάνει διάλογο μέ τόν κόσμο. Καί δυστυχώς υπάρχουν τάσεις μέσα στην Όρθοδοξία οί όποιες είναι έσωστρεφείς και έμποδίζουν αυτόν τόν διάλογο. Γι' αυτό και είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι σέ μία μικρή Μητρόπολη τής Έκκλησίας τής Κρήτης, άρχισε ένας σοβαρός διάλογος τής Έκκλησίας και τής θεολογίας μέ τόν σύγχρονο κόσμο, χάρις σέ έναν Έπίσκοπο πού είχε ανοικτή σκέψη και ανοικτή καρδιά και αντιλαμβάνεται τήν Όρθοδοξία σάν καθολική Έκκλησία και όχι σάν όμολογία, όπως τήν έχουν καταστήσει όρισμένοι κύκλοι. Αυτό τό θεωρώ, Παναγιώτατε, ιστορικό γεγονός. Όλη αυτή ή προσπάθεια στρέφεται μέ αγάπη προς τό Οικουμενικό Πατριαρχείο πού είναι ή έκφραση τής οικουμενικότητας, ή έκφραση τής καθολικότητας. Τό Οικουμενικό Πατριαρχείο ζει μέ τό διάλογο, γιατί αυτή είναι ή φύση του. Καί επομένως τό Οικουμενικό Πατριαρχείο και ή Όρθόδοξος Ακαδημία Κρήτης μοιράζονται τό κοινό

«beloved Ecumenical Patriarch Bartholomew» ως «ένός αξιοσημείωτου παραδείγματος» («one striking example») πρωτοβουλίας και μέριμνας για τό περιβάλλον εκτός τής Ρωμαιοκαθολικής Έκκλησίας.

αυτό έδαφος τής οικουμενικότητας, τής καθολικότητας και τής διαλεγόμενης Όρθοδοξίας.

Και είναι τούτη ή διάσταση τής ύπαρξης, ή σχέση μέ τό πρόσωπο, ή σχέση μέ τόν κόσμο, αλλά και ή μεταξύ τους άδιδαιρετη σχέση πού νοσηματοδοτεί και αίματοδοτεί τή ζωή μέσα από τήν ποίηση τών πραγμάτων. Τούτη τήν ποιητική ματιά εξέφρασε και συνεχίζει νά έκφράζει μέ τόν καλύτερο τρόπο ή ΟΑΚ, καθώς μέσα από τή σχέση της μέ τόν κόσμο απέδειξε περίτρανα πώς ή Έπιστήμη δέν γίνεται σέ σκοτεινά έργαστήρια γεμάτα από άγνονη έσωστρέφεια, αλλά βγαίνει δημόσια, έρχεται σέ κοινωνία και ταυτοχρόνως κοινωνεί μέ τόν κόσμο, άέναα διακονώντας τόν άνθρωπο και τίς ανησυχίες του. Καθημερινά κηρύσσουμε τήν «Επανάσταση τών συνειδήσεων» και ελπίζουμε, στό όνομα όλων τών νέων πού ήλθαν και όλων όσων θά έλθουν στό μέλλον, τό Ίδρυμα αυτό νά αποτελέσει μία καινούργια έμπειρία και μία νέα μαρτυρία τής Πεντηκοστής εδώ στην Κρήτη!

Είναι ένα Ίδρυμα για τό όποιο σεμνύνεται ή Μητέρα Έκκλησία, όπως και αυτό από τήν πλευρά του καυχάται και ενισχύεται έχοντας πνευματικό πατέρα και προστάτη του τόν εκάστοτε Οικουμενικό Πατριάρχη.

Καιρός συνεσταλμένος τό λοιπόν....

